

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ UFO ΔΙΣΚΟΙ

στο κατώφλι της κοσμικής επαφής

ντοκουμέντο:
απαγωγή από εξωγήινους



κομπιουτερ αναλυει
φωτογραφιες UFO

κυμα εμφανισεων 1978-79

τα ρομποτ του βαρνετον

ΧΡΟΝΟΣ Α, ΤΕΥΧΟΣ 3 ΜΑΡΤΙΟΣ 1979, ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 50

ΧΡΥΣΗ
ΤΟΜΗ

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ UFO ΔΙΣΚΟΙ

στο κατώφλι της κοσμικής επαφής

ΧΡΟΝΟΣ Α, ΤΟΜΟΣ 1ος, ΜΑΡΤΙΟΣ 1979, ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 50 — ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: Πανεπιστημίου 56 Αθήνα τ.τ. 142 ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» Τηλ. 36.00.059 — ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ 730.252 (6-8 μ.μ.)

Το περιοδικό μας συνεργάζεται με τα μεγαλύτερα και σοβαρότερα περιοδικά UFOλογίας του κόσμου. Η συνεργασία δεν είναι μονάχα του επιπέδου της άμεσης ενημέρωσης πάνω στις εξελίξεις του θέματος της εξωγήινης δραστηριότητας στον πλανήτη μας, αλλά κάτι πολύ πιο «οργανικό». Οι αντιπρόσωποι-συνεργάτες μας, σε μεγάλες πόλεις του εξωτερικού, αποτελούν έναν άμεσο, προσωπικό κρίκο σύνδεσης και η ελληνική παρουσία σύντομα θα γίνει πλατύτερα γνωστή.

Παρουσιάζουμε μερικά από τα περιοδικά αυτά:

- FLYING SAUCER REVIEW (Αγγλία)
- UFO RESEARCH REVIEW (Αγγλία)
- INTERPLANETARY NEWS (Αγγλία)
- UFO INVESTIGATOR (ΗΠΑ)
- BUFORA JOURNAL (Αγγλία)
- UFO REPORT (ΗΠΑ)
- ANCIENT ASTRONAUTS (ΗΠΑ)
- CANADIAN UFO REPORT (Καναδάς)
- S.B.D.E.S.D.V. (Βραζιλία)
- AUSTRALIAN UFO BULLETIN (Αυστραλία)
- MUFON UFO JOURNAL (ΗΠΑ)
- UFO NACHRICHTEN (Δυτ. Γερμανία)
- UFO-NUT (Δανία)
- UFO NEWS (Ισπανία)

Επίσης συνεργάζομαστε με όρισμένες από τις μεγαλύτερες οργανώσεις έρευνας των UFO:

- NICAP (NATIONAL INVESTIGATION COMMITTEE ON AERIAL PHENOMENA)
- APRO (AERIAL PHENOMENA RESEARCH)
- BUFORA (BRITISH UFO RESEARCH ASSOCIATION)
- ISTRA (INTERPLANETARY SPACE TRAVEL RESEARCH ASSOCIATION)

Με τις οργανώσεις αυτές έχουμε συνεχή επαφή (ή δική μας εκπροσώπηση ανήκει στην ομάδα «ΦΑΕΘΩΝ»), και ανταλλάσσουμε πληροφορίες πάνω στην πορεία των κοινών έρευνών.

Αντιπρόσωποι-συνεργάτες του περιοδικού μας στο εξωτερικό είναι: Αγγλία κ. Ν. Κόκκινος. Στις ΗΠΑ και στη Γαλλία, ο κ. Γιώργος Κοκορέλος. Στην Ιταλία, ο κ. Δημήτρης Αρνέλλος.

Φροντίσαμε πολύ για να δημιουργήσουμε αυτές τις διασυνδέσεις ώστε τώρα πιά να είμαστε σε θέση να πούμε, με ιδιαίτερη ικανοποίηση, ότι *βρισκόμαστε πράγματι στην πρώτη γραμμή της ενημέρωσης σε παγκόσμιο επίπεδο.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συνεργασίες με ξένα περιοδικά και αντιπρόσωποι	2
Η «στενή επαφή» μας	3
Στολίσκοι UFO κατακλύζουν τη Γη	4
Συνέντευξη....με τον Κλώντ Ποέ (2ο μέρος)	9
Οι κομπιούτερς της NASA αποδειχνουν πώς τα UFO υπάρχουν	14
Η έπιστημονική απόδειξη για τις στενές επαφές τρίτου είδους	21
UFO στην Αναγέννηση	24
ΑΠΑΓΩΓΗ	28
Τά ρομπότ του Βαρνετόν	33
Σχολιάζοντας την επικαιρότητα UFO και έντομολογία	37
Πληροφορίες για UFO από τα αρχεία του FBI (2ο μέρος)	40
Ομάδα ΦΑΕΘΩΝ: UFO στη Πρέβεζα	44
UFO στη Πάφο κι αλλού	45

«UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ» ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΥΦΟΛΟΓΙΑΣ. Χρόνος ίδρυσης 1979. ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ: «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» (Χρήστος Δ. Λάζος — Σπύρος Αλεβιζόπουλος). ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 56 ΑΘΗΝΑ τ.τ. 142 Τηλ. 36.00.059. 3ος όροφος γρ. 19. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χρήστος Δ. Λάζος. Δημητράκοπούλου 65-67 Κουκάκι Τηλ. 92.32.998. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Δημήτρης Κουτσούκης Άρριανού 29 Παγκράτι. Τηλ. 730.252. ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΩΝ & ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Μιχάλης Σπανός Βουλγαροκτόνου 28 ΑΘΗΝΑ Τηλ. 64.39.353. ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελευθέρος Μαυρομιχάλη 127 Τηλ. 64.37.675. ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Χρήστος Δ. Λάζος Τηλ. 36.03.198. ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΤΑΓΕΣ: Σπύρος Αλεβιζόπουλος Πανεπιστημίου 56 Αθήνα τ.τ. 142. ΜΟΝΤΑΖ: Αλέκος Βεντούρης Τηλ. 65.21.458.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Χρήστος Δ. Λάζος
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΙΟΘΕΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ: «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ»



Ακούστε κάτι άπιστευτο:

«Το 1938 στη Μαλακάσα εμφανίστηκε μια ομάδα από 5 ή 6 ανθρωποειδή πράσινου χρώματος, ύψους 1,90-2,00 μέτρων, που έδωσαν στους χωρικούς της περιοχής μια μαύρη πλάκα με άγνωστα στοιχεία χαραγμένα επάνω της. (κάποιο αλφάβητο ή μήνυμα). Την πλάκα αυτή ο ιερέας του χωριού την έριξε σ'ένα πηγάδι».

Η ιστορία αυτή είπωθηκε από τον συγγενή κάποιου αναγνώστη, που μάς τη μετέφερε, ζητώντας να κρατηθεί άνωθυμία.

Και άναρωτιέμαι: είναι δυνατό να έχουν συμβεί τόσο συνταρακτικά περιστατικά, έστω σε κάποια κωμόπολη ή χωριουδάκι, έστω και σε παλαιότερη εποχή, δίχως να έχει θουίξει ο κόσμος; Οί σκεπτικιστές χαμογελούν ειρωνικά και οί εύφάνταστοι άναδεύουν. Πέρα όμως από τίς όποιεσδήποτε αντιδράσεις τά γεγονότα παραμένουν: κάποιος ήλικιωμένος άφηγείται σε κάποιο μέλος της οικογένειάς του ένα περιστατικό ή μια ιστορία, που είτε την έζησε, είτε την μεταφέρει, σε στιγμή που δέν γνωρίζει αν έχει καμιά ιδιαίτερη σημασία. Και σκέπτομαι: γιατί άραγε να πει αυτή τη συγκεκριμένη ιστορία κι όχι κάποια άλλη; λ.χ. ότι έγινε «θαύμα» και κάποιοι «άγγελοι» έδωσαν στο παπά «θείες έντολές» γραμμένες σε κάποια πλάκα. Έτσι θα «κόλλαγε» καλύτερα τό πράγμα.

Τό γεγονός αυτό έπανατοποθετεί τό πρόβλημα σε άλλη βάση, και έδώ σάν πρόβλημα έννοώ την έρευνα που γίνεται σήμερα στην Ελλάδα για τά UFO. Όταν είχαμε πρωταρχίσει τό τρέξιμο και την έρευνα με τό Γιώργο Μπαλάνο γνώριζα ότι στόχος του ήταν ή δημιουργία μίας συγκροτημένης και οργανωμένης ομάδας που θά'χει και τή θέληση και τίς δυνατότητες για μια έρευνα σε βάθος στον έλληνικό χώρο. Μία έρευνα δίχως προκατάληψη και πάθος, δίχως δογματισμό στην άποκόμιση των άποτελεσμάτων..... Ακόμα προσπαθεί, ή μάλλον δέν προσπαθεί.....άλλά περιμένει.όπως κι εγώ που έδώ και τέσσερα χρόνια σάν Διευθυντής Σύνταξης του περιοδικού «ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ» προσπάθησα να βοηθήσω, όπως μπορούσα την υπόθεση. Όλες οί μικροπροσπάθειες ναυάγησαν ή τελμάτωσαν σ'ένα κυκεώνα από άδυναμίες.

Τώρα όμως, με τό έντυπο αυτό (UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ) μια νέα έλπίδα παρουσιάζεται. Καλώ και προτρέπω όλους όσους έχουν α) ένδιαφέρον άμεσο για τό θέμα, β) δυνατότητες και γνώσεις, και γ) αγάπη, πίστη και κουράγιο, να μού ταχυδρομήσουν ή τηλεφωνήσουν πλήρη τά στοιχεία τους, με σκοπό την πρώτη και οργανωμένη συγκέντρωση για τό θέμα της δημιουργίας μίας όργάνωσης για την έρευνα των UFO. Οί διάφορες ομάδες άς ταχυδρομήσουν τά

στοιχεία. Η άπόπειρα γίνεται σε πανελλήνια έκταση και θά περιμένουμε 3 (τρεις) μήνες. Μετά θά κάνουμε μια πρώτη έπαφή, όλοι μαζί και θά τά πούμε.

Μέχρι τότε τό περιοδικό θά συνεργάζεται με όλες τίς ομάδες ή τά άτομα που θά έχουν κάτι καλό για δημοσίευση (με άμοιβή).

Οί διαφωνίες και οί συζητήσεις που γίνονται δείχνουν ότι κάτι έγκυμονείται.

Περίμενω πάντα στο τηλέφωνο 36.03.198 για όποιαδήποτε έπαφή.

Χρήστος Λάζος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ»

Σπύρος Άλεβιζόπουλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χρήστος Λάζος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δημήτρης Κουτσούκης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Δανάη Άρνέλλου-Λάζου

ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΕΣ-ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Μιχάλης Σπανός

MONTAZ

Άλέκος Βεντούρης

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Άγγελος Έλεούθερος

BIBΛΙΟΔΕΣΙΑ

Δημήτρης Πετρακόπουλος

Η πώληση του περιοδικού γίνεται από τό Πρακτορείο Έφημερίδων Αθηναϊκού Τύπου Α.Ε. (Σωκράτους 43 Αθήνα) σ'όλη την Ελλάδα. Και από τό Κέντρο Διάθεσης βιβλίων και περιοδικών ΑΜΦΟΡΕΑΣ σ'όλα τά βιβλιοπωλεία των έπαρχιακών πόλεων.

ΣΤΟΛΙΣΚΟΙ UFO



Οι βρετανοί αστυνομικοί Ρίτσαρντ Γκρήν (που δείχνει προς τό μέρος πού είδαν τό UFO) και Γκάβιν Χάμιλτον, παρακολούθησαν επί 10 λεπτά ένα λαμπερό, παλλόμενο αντικείμενο, μαζί με όκτώ ακόμα συναδέλφους τους.

Αμέτρητα σμήνη από UFO κατακλύζουν τη Γή — κατά ένα τρόπο πού δέν έχει προηγούμενο στην ιστορία — και οί ειδικοί, πού βρίσκονται κυριολεκτικά σέ έξαψη, πιστεύουν ότι αύ τό σημαίνει πώς οί έξωγήνιοι έτοιμάζονται νά'ρθουν σύντομα σέ κανονική έπαφή μαζί μας.

Οί αναφορές καταφτάνουν άπ' όλη την ύδρόγειο. Συνέβησαν έμφανίσεις τίς όποιες είδαν χιλιάδες άτομα, αίνιγματικές άπαγωγές, έπαφές τρίτου βαθμού και άλλα πολλά. Τά UFO «άκίνητοποιήσαν» ένα ολόκληρο έργοστάσιο ήλεκτρικής ένέργειας, τρομοκράτησαν πόλεις και ακόμα συνδέονται μέ τό θάνατο ένός ανθρώπου.

«Τό παγκόσμιο αύτό φαινόμενο είναι άπίστευτο!» δήλωσε ό Τόμας Γκέητ, πρώην διευθυντής τού Κέντρου Διαστημικών Έπιστημών, τού Λός Άλτος Χίλλ τής Καλιφόρνιας. «Είναι τό μεγαλύτερο κύμα UFO στην καταγραμμένη ιστορία, και νομίζω ότι θά μπορούσε νά σημαίνει πώς επιτέλους οί έξωγήνιοι έτοιμάζονται νά'ρθουν σ' έπαφή μαζί μας».

Ό κορυφαίος Σοβιετικός έπιστήμονας Βλαντιμίρ Αζάζα πρόσθεσε:

«Φαίνεται σάν οί στολίσκοι τους νά έρχονται γιά μάς».

Τό κύμα άρχισε τό περασμένο φθινόπωρο και οί αναφορές δημιούργησαν από τότε μιά πραγματική πλημμύρα. Παρουσιάζουμε λοιπόν μερικά από τά έκπληκτικότερα σχετικά συμβάντα:

- Στη Νότια Άμερική αναφέρθηκαν από τό Φθινόπωρο πάνω από 4.000 έμφανίσεις. Σέ μιά παράξενη περίπτωση, ολόκληρη ή πόλη τού Καρακάς στή Βενεζουέλα (πληθυσμός 3.000.000 κάτ.) θυσιάστηκε στο σκοτάδι κατά τη διάρκεια μιάς έπισκεψης UFO.

- Στην Ίταλία, οί άρχές κατακλύστηκαν μέ 1050 αναφορές άπ' τόν περασμένο Σεπτέμβριο. Τά UFO πέρασαν από πόλη σέ πόλη — ακόμα κι άπ' τη Ρώμη — και οί κάτοικοι μαζεύονταν στίς ταράτσες γιά νά τά δούν.

- Στην Αυστραλία και Ν. Ζηλανδία καταχωρήθηκαν πάνω από 400 αναφορές τούς πρόσφατους μήνες. Σέ μιά περίπτωση οί χειριστές ραντάρ ένός αεροδρομίου «έπιαναν» στίς όθόνες ολόκληρους στόλους άπό UFO — μερικές φορές 10 σκάφη μαζί — γιά τρισήμιση ώρες.

- Στην Άμερική συνέβησαν χι-

λιάδες «έπαφές». Πολλά άτομα άνέφεραν ότι είδαν UFO, ότι άπήχθησαν άπό UFO, κι ακόμα ότι κάηκαν άπό UFO.

Έκατοντάδες ακόμα περιπτώσεις προβλημάτισαν τίς άρχές στή Βρετανία, Ίσραήλ, Άργεντινή, Σοβιετική Ένωση, και Νέα Ζηλανδία.

Μάρτυρες γεμάτοι δέος άνέφεραν ότι είδαν UFO, κάθε μεγέθους και μορφής, νά κάνουν έπίθανες «παρελάσεις», ν' ακολουθούν άεροσκάφη και νά προσγειώνονται, αφήνοντας νά φανούν άλλόκοτα πλάσματα.

«Περιμένουμε την έπαφή, ενώ ή έκπληκτική αύτή πληθώρα έμφανίσεων σ' ολόκληρο τόν κόσμο θά μπορούσε νά σημαίνει ότι πρόκειται νά μάς πλησιάσουν. Πρέπει νά έτοιμάζονται νά παρουσιαστούν!», δήλωσε ό Τζών Σούσερ, ύποδιευθυντής τής MUFON.

«Αύτή είναι ή χρονιά τών UFO και άρχισε άπ' τό Φθινόπωρο», συμφώνησε ό γνωστός έπιστήμων τού διαστήματος δόκτωρ Κράφτ Έρικε. «Υπάρχουν όλες οί ένδείξεις πού ύποδηλώνουν ότι κάτι πραγματι πρόκειται νά συμβεί», είπε ό Έρικε, πού ως γνωστόν είχε βοηθήσει τόν Βέρνερ φόν Μπράουν στην κατασκευή τών γερμανικών πυραύλων U-2 και πού άργότερα ήταν μιά προσωπικότητα-κλειδί τού άμερικανικού διαστημικού προγράμματος.

«Έξωγήινα όντα ίσως νά βρίσκονται στο κάτωφλι τής έπαφής μέ τη γή..., και νομίζω πώς πιθανότατα αύτή τη χρονιά θά συμβεί μιά έπαφή», πρόσθεσε ό πρωτοπόρος έρευνητής τών UFO Ντόναλντ Κήχοου. «Η πρόσφατη πληθώρα τών έμφανίσεων UFO, ίσως νά σημαίνει πώς οί έξωγήνιοι είναι έτοιμοι νά μάς συστηθούν αύτή τη χρονιά!».

Μιά βασική διαφορά ανάμεσά στο πρόσφατο κύμα έμφανίσεων και στα προηγούμενα, είναι ότι τώρα τά UFO θεώνται ολόένα και περισσότερο σέ σχηματισμούς στολί-

ΚΑΤΑΚΛΥΖΟΥΝ

Νάσιοναλ Ένκουάιερ

ΤΗ ΓΗ

«Αυτό θα μπορούσε να σημαίνει ότι οι έξω-γήινοι έτοιμάζονται τελικά νά'ρθουν σέ έπαφή μαζί μας.

σκων καί μάλιστα πάνω από πυκνοκατοικημένες πόλεις κι όχι σέ απόμακρες περιοχές.

«Είναι πολύ σημαντικό τὸ ὅτι γίνονται τολμηρότεροι», εἶπε ὁ ἐρευνητής Σούσερ. «μᾶς ἐπιτρέπουν νά τοὺς δοῦμε καλύτερα ἀπὸ πρὶν, καί νομίζω ὅτι αὐτὸ συμβαίνει γιατί θέλουν νά γνωρίζουμε τὴν ὑπαρξή τους. Εἶναι πάρα πολὺ πιθανὸ νά μᾶς πουν "γεια σας" αὐτὸ τὸ χρόνο».

Ἀπὸ ποῦ ἐρχονται τὰ UFO; Οἱ ἀναφορές τῶν τελευταίων μηνῶν φανερώνουν ὅτι ἔχουν βάσεις στὸ βυθὸ τῶν ὠκεανῶν, ἰσχυρίζεται ὁ Ἀντόνιο Ριμπέρα, ἰδρυτὴς τοῦ Κέντρου Διαπλανητικῶν Ἑρευνῶν, ποῦ βρίσκεται στὴ Βαρκελώνη τῆς Ἰσπανίας. «Πολλοὶ ψαράδες στὴν Ἀδριατικὴ», εἶπε, «ἀνέφεραν ὅτι εἶδαν ἱπτάμενους δίσκους νά ξεπροβάλλουν μέσα ἀπὸ τὴ θάλασσα».

Ὁ δόκτωρ Ἐρικε πιστεύει ἀκράδαντα ὅτι σκοπὸς τῶν ἐξωγήινων

εἶναι νά μᾶς βοηθήσουν κι ὄχι νά μᾶς βλάψουν. Εἶναι τῆς γνώμης ὅτι σχεδιάζουν ν' ἀπομακρύνουν τὴν ἀνθρωπότητα ἀπ' τὶς πολεμοχαρεῖς ἐπιδιώξεις τῆς, διδάσκοντάς μας πῶς νά συνυπάρχουμε εἰρηνικά.

«Πιστεύω ὅτι ἡ ἐπαφή θὰ συμβεῖ, γιατί θέλουν νά μᾶς ἐμποδίσουν νά προξενήσουμε ἄλλα δεινὰ στοὺς ἑαυτοὺς μας ἢ σέ ἄλλες νοήμονες μορφές ζωῆς τοῦ Σὺμπαντος», εἶπε. «Μὲ τὶς ἀναφορές ποὺ αὐξάνονται ὀλοένα καί περισσότερο σ' ὅλοκληρο τὸν κόσμο, ἴσως νά θεωροῦν τὴ χρονιά αὕτὴ σάν τὸν κατάλληλο χρόνο γιὰ νά φανερωθοῦν σέ μᾶς».

Παραθέτουμε τώρα μερικά ἀπ' τὰ ἀπίστευτα ἐκεῖνα γεγονότα ποὺ συνέβησαν ἀπὸ τότε ποὺ ἀρχισε τὸ κύμα.

ΗΠΑ

1. Στὶς 3 Ἰανουαρίου, τρεῖς δῦσπιστοι φίλοι παρακολούθησαν ἕναν κάτοικο τοῦ Μαϊάμι νά «ρου-

φιέται» μέσα σ' ἓνα τεράστιο κοκκινωπὸ UFO, ποὺ αἰωρεῖτο πάνω ἀπ' τὸ σταματημένο τοῦ αὐτοκίνητο.

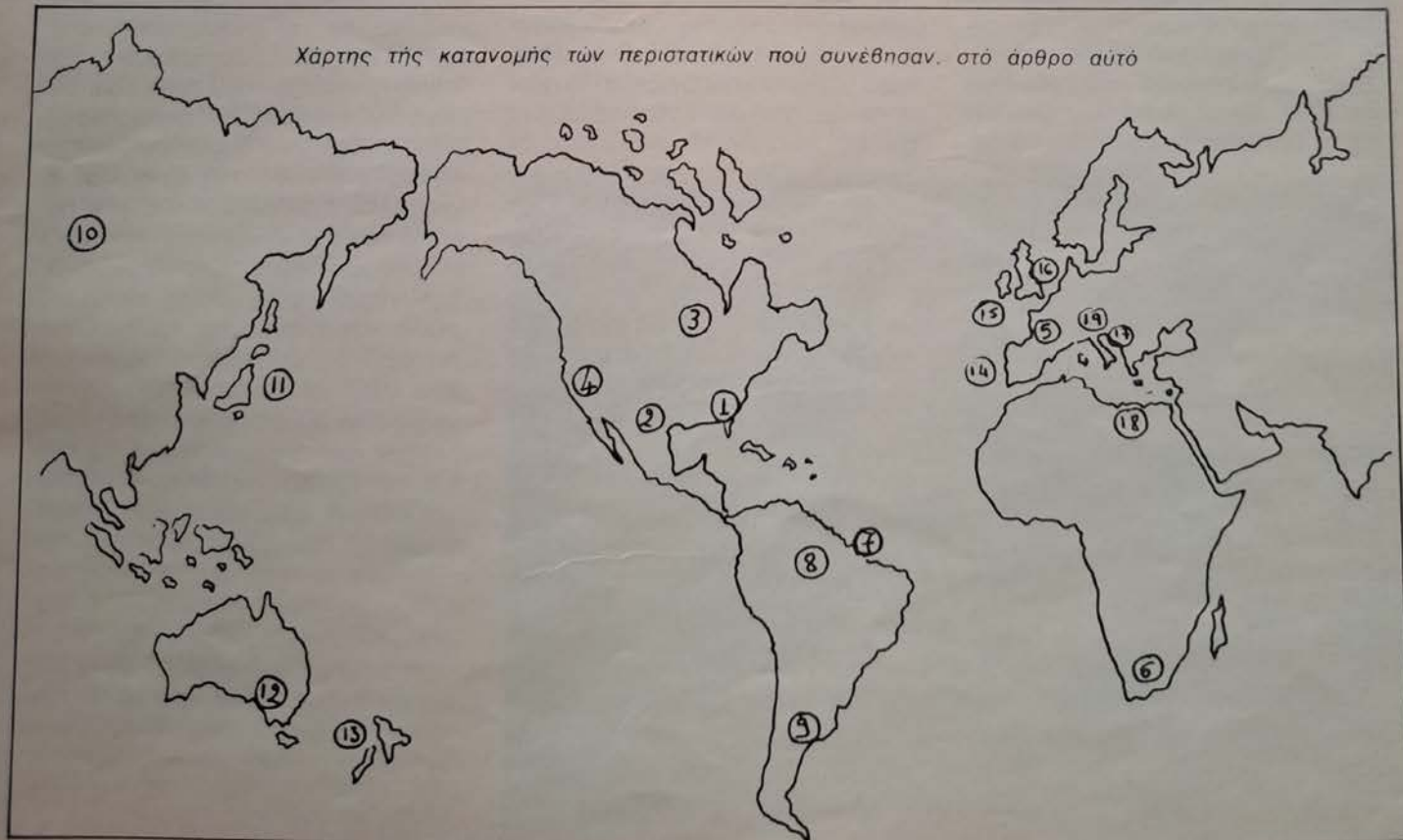
«Μὴ μὲ παίρνετε, μὴ μὲ παίρνετε!», οὐρλιαζε ὁ Φιλίπερτο Καρντένας, ἐτῶν 45, καθὼς ἐξαφανίζοταν μέσα στὸ διαστημόπλοιο. Μιάμιση ὥρα ἀργότερα ὁ Καρντένας — ζαλισμένος καί περπατώντας μὲ τὰ τέσσερα σχεδόν — βρέθηκε στὴ μέση ἑνὸς αὐτοκινητόδρομου, 9 μίλια μακριὰ ἀπ' τὸ σημεῖο τῆς ἀπαγωγῆς του. Εἶχε σοβαρὰ ἐγκαύματα καί δὲν θυμόταν τί συνέβη μέσα στὸ διαστημόπλοιο.

2. Ὁ βετεράνος πιλότος τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας Τζῳρτζ Ντιντλὲκ καί τὸ πλήρωμά του, «πάγωσαν» στὴν κυριολεξία, καθὼς ἓνα UFO, ποὺ εἶχε μέγεθος διπλάσιο τοῦ DC-10, τοὺς πλησίασε ἐνῷ πετοῦσαν πάνω ἀπ' τὸ Τέξας, κι ὕστερα ἀπομακρύνθηκε μὲ μιά ἀστραπιαία τρέξιμο.

«Τὸ ἀντικείμενο ἐκτινάχθηκε μὲ μιά ταχύτητα 4.000 μὲ 5.000 μιλίων τὴν ὥρα, ἀφοῦ πρῶτα ἔκανε μιά ἀπίστευτη στροφή 90 μοιρῶν», εἶπε ὁ συγκυβερνήτης Ρας Γκούντενω. «Δὲν ἦταν οὔτε ἀεροπλάνο οὔτε δορυφόρος».

3. Τρεῖς σταθμοὶ ἀκτοφυλακῆς τῶν ΗΠΑ, παρατηρήσεων ἓνα UFO καθὼς διέσχισε τὸ νυχτερινὸ οὐρανὸ, πάνω ἀπ' τὴ λίμνη Μίσιγκαν. Ἐγιναν τρεῖς ἐπίσημες ἀναφορές γιὰ τὴν ἐμφάνιση, στὶς ὁποῖες οἱ περιγραφές τοῦ UFO ἦταν πανο-

Χάρτης τῆς κατανομῆς τῶν περιστατικῶν ποὺ συνέβησαν, στὸ ἀρθρο αὐτὸ



μοιότυπες.

«Ήταν ένα τεράστιο κυλινδρικό αντικείμενο, πού αναβόσθηνε λαμπερά κόκκινα φώτα», είπε ο Γκάρι Ράνταλ, τής άκτοφυλακής του Σταθμού Του Ρίβερς του Ουϊσκόνσιν. «Δέν έχουμε καμιά άμφιβολία ότι ήταν ένα UFO».



Ο Φιρμίνιο Μέντες Σούσα, πού έπαθε σοβαρά έγκαύματα από ένα UFO και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο του Σάο Λούις, τής Βραζιλίας.

4. Ο άστυνομικός Μανουέλ Άμπαραντο, του άστυνομικού τμήματος Κέρμαν τής Καλιφόρνιας, κήκε κατά ένα μυστηριώδη τρόπο από ένα κατακόκκινο σφαιρικό UFO, πού βρήκε να αιώρείται πάνω από έναν αγρό αργά τή νύχτα.

«Γύρισα κι άναψα τό φακό μου προς τό μέρος του και, ξαφνικά, νάσου ή έκτυφλωτική λάμψη», είπε. «Τό αντικείμενο άπομακρύνθηκε, κι όταν γύρισα στο γραφείο μου, δύο συνάδελφοί μου μού είπαν: τί διάβολο σου συνέβη; και μέ

τράβηξαν σ' έναν καθρέφτη όπου είδα ότι ήμουν καμένος λές και είχα καθήσει στον ήλιο για πολύ χρόνο».

ΓΑΛΛΙΑ

5. Ένα UFO «βούτηξε» προς τό μέρος ενός νυχτοφύλακα, πού έτρεχε μέ τή μοτοσυκλέτα του κοντά στη Λυών, στις 10 Δεκεμβρίου, και τόν τρομοκράτησε τόσο πολύ, πού έχασε τήν ισορροπία του κι έπεσε πλάι στο δρόμο.

«Ήταν μεγάλο όσο κι ένα αυτοκίνητο, κι έκανε έναν παράξενο "άναπνευστικό" θόρυβο, λές κι ήταν ζωντανό», είπε ο νυχτοφύλακας Μάρκ Μαβιλόν, έτών 45. «Είχε ένα παλλόμενο φώς και στο μπροστινό του μέρος προεξείχαν δύο κεραίες σαν κέρατα ή σαν άντένες».

Ο Μαβιλόν πήγε όσο πιό γρήγορα μπορούσε στο σπίτι του, πού βρισκόταν εκεί κοντά, και τηλεφώνησε στην άστυνομία. Ο άστυνομικός Πώλ Λέ Πρέτρ έσπευσε επί τόπου και είδε τό αλλόκοτο UFO. Μαζί του ήταν κι ο Ζάν Μενταλιν, δημοσιογράφος, πού τό είδε κι αυτός.

«Βρισκόταν τότε 500 μέ 600 γυάρδες μακριά», είπε ο Λέ Πρέτρ. «Ήταν ένα φωτεινό, δυσκοιειδές αντικείμενο..... Τό παρατήρησα για δύο ώρες».

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

6. Τέσσερις κατάπληκτοι Νοτιοαφρικανοί νεαροί παρακολούθησαν, παραλυμένοι άπ' τό φόβο τους, τρία άνθρωποειδή όντα ντυμένα μέ άστραφτερές άσημένιες στολές, νά περνούν κοντά τους, σέ

μιά έρημική περιοχή κοντά στο Ντεσπάτς τής Νότιας Αφρικής.

«Δέν ήταν κανονικά άνθρώπινα όντα. Γλιστρούσαν πάνω άπ' τις κορυφές των θάμνων», είπε ο Πήτερ Σίμπσον, έτών 16, πού πρόσθεσε ότι αυτός και οι φίλοι του είδαν επίσης κι έναν λαμπερό τρούλο, κάπου 500 γυάρδες μακριά άπ' τά άνθρωποειδή.

Κάτω από ύπνωση, άποδείχτηκε ότι τά τέσσερα παιδιά έλεγαν τήν αλήθεια. Όταν δέ έρευνητές πήγαν στον τόπο εκείνο, βρήκαν όκτώ μυστηριώδη όβάλ σημάδια, δίχως όμως κανένα ίχνος νά οδηγεί σ' αυτά.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

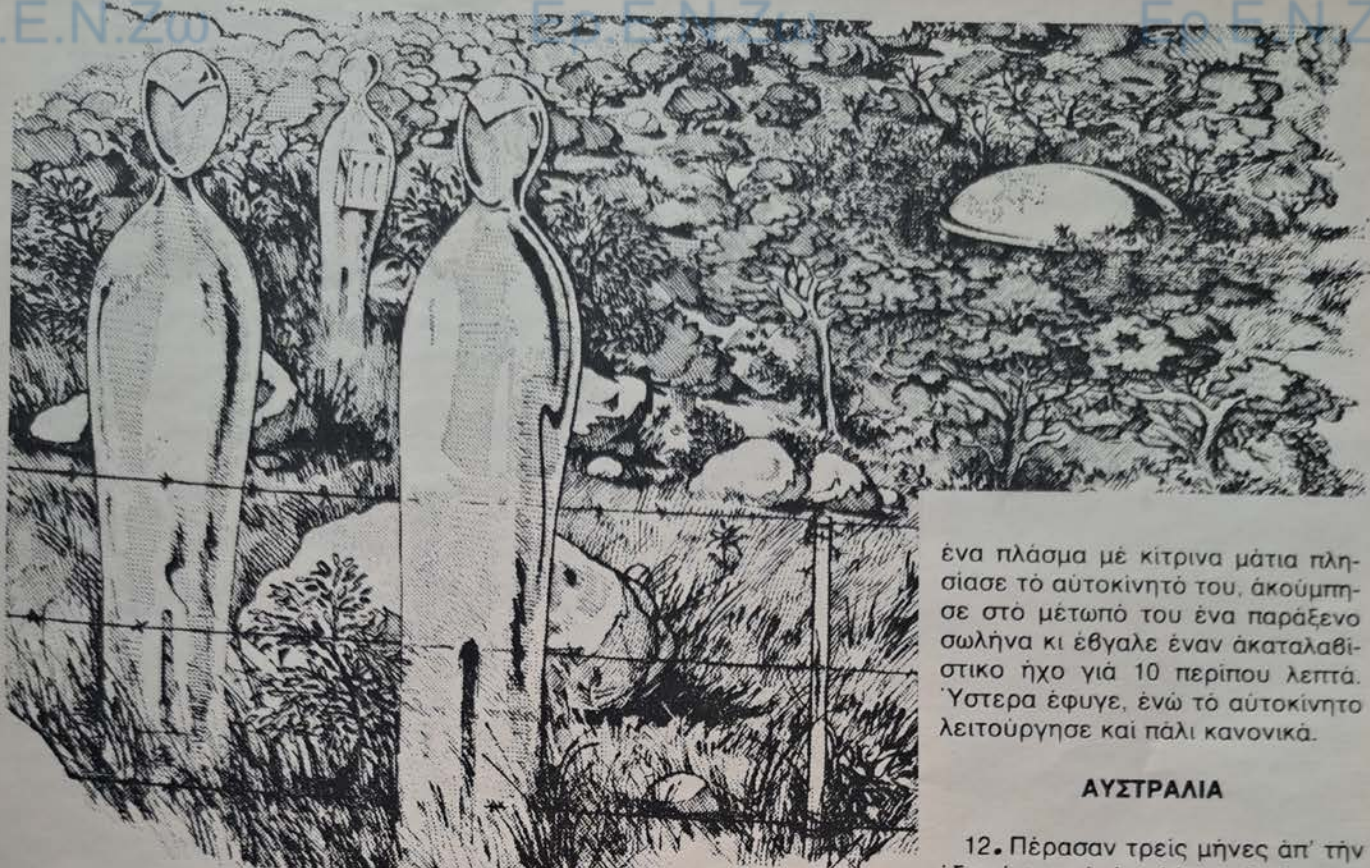
7. Ένα κόκκινο, σαν μπάλα φωτιάς UFO, έκαψε τό δερμα ενός Βραζιλιανού ψαρά μέ μία παράξενη άκτίνα, κοντά στο Πινέιρο, ενώ φαίνεται ότι τό UFO αυτό σχετίζεται και μέ τόν θάνατο ενός άλλου ατόμου, πού πέθανε άπ' τόν φόβο του.

Χιλιάδες άτομα είδαν τό UFO, κι ένας γεωργός μάλιστα είπε ότι κυνηγήθηκε άπ' αυτό. Ο άδελφός του νεκρού δέν μπορούσε νά θυμηθεί τί συνέβη, αλλά μιλούσε για μία «μπάλα φωτιάς», καθώς τόν μετέφεραν στο νοσοκομείο. Κατά ένα παράξενο τρόπο, είχε καεί κάτω από τά ρούχα του, χωρίς αυτά νά έχουν καθόλου θιγεί.

Όταν ένας ύπνοθεραπευτής ύπνωσε τούς τρεις μάρτυρες, άνακάλυψε ότι ή μνήμη τους είχε «σθηστεί», σαν άποτέλεσμα κάποιας «έντολής» πού τούς είχε δοθεί σέ κατάσταση βαθιάς ύπνωσης.

8. Ολόκληρος ο πληθυσμός του Σάντο Άντόνιο, στη Βραζιλία, έγκατέλειψε πανικόβλητος τήν πόλη, όταν ένα UFO τούς «έλουσε» μ' ένα αλλόκοτο κιτρινο φώς. Η άστυνομία προσπάθησε νά διατηρήσει τόν έλεγχο τής πόλης ύστερα από τή μυστηριώδη έπίσκεψη του UFO, αλλά και οι 110 οικογένειες πού ζούσαν σ' αυτήν έγκατέλειψαν τά σπίτια τους κι έφυγαν για τά προάστεια, όπου κατασκήνωσαν για άρκετές μέρες άρνούμενες νά έπιστρέψουν.

Ο Φιλίμπερτο Καρντένας, άπ' τό Μαϊάμι των ΗΠΑ πού άπήχθηκε από ένα τέτοιο κόκκινο UFO κάτω άπ' τό βλέμμα των φίλων του πού παρακολουθούσαν πανικόβλητοι τή σκηνή δίχως νά μπορούν ν' αντιδράσουν.



Ἀνθρωποειδή πλάσματα, με ἀσημόχρωμες στολές πού φαίνονταν νά «γλυ-
στρούν» πάνω ἀπ' τίς κορυφές τῶν θάμνων κοντά στό Ντεσπάτε της Ν Ἀφρικής.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

9. Οἱ εἰδικοί τῆς Ἀεροπορίας τῆς Ἀργεντινῆς, μελετοῦν ἐντατικά κάτι μυστηριώδη μεταλλικά κομμάτια, πού πιστεύεται ὅτι προέρχονται ἀπό ἓνα UFO.

Τό ἀσυνήθιστο μέταλλο εἶναι ἐξαιρετικά σκληρό καί — πράγμα ἀπίστευτο — «δέν βγάζει κανέναν ἀπολύτως ἦχο ὅταν σφυροκοπιέται ἢ χτυπιέται μέ ἄλλα ἀντικείμενα», ὅπως εἶπε ὁ ἐρευνητής Τζέην Τόμας τῆς Ὁργάνωσης Ἐπιστημονικῶν Μελετῶν τῶν Ἐξωγήινων Φαινομένων τῆς Ἀργεντινῆς.

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

10. Στολίσκοι ἀπό UFO, κινούμενοι σέ σχηματισμούς τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων σκαφῶν, ἔχουν γίνει τακτικοί ἐπισκέπτες σέ πόλεις τῆς νοτιοδυτικῆς Ρωσίας. Τά μεγαλύτερα UFO ἔχουν θεαθεῖ νά «ἀφήνουν» μικρότερα σκάφη, πού φεύγουν μέ μεγάλη ταχύτητα πρὸς διαφορετικές κατευθύνσεις, λένε οἱ μάρτυρες. Τά UFO ποικίλλουν σέ μέγεθος καί σχῆμα — δίσκοι, γιγάντια πούρα καί φωτεινές μπάλες πού ἀλλάζουν διαρκῶς χρωματισμούς. Ἐνα θεαματικό UFO σχήμα-

τος «μέδουσας», πού τρομοκράτησε τῇ σοβιετικῇ πόλῃ Πετροζαβόντσκ τὸ 1977, ἐπέστρεψε, μέ μιὰ συχνότητα ἐμφανίσεων 2 φορές τὸ μῆνα, ὅπως ἀναφέρουν οἱ δημοσιογράφοι τῆς περιοχῆς.

Στὴν πρώτη του ἐπίσκεψη, τὸ UFO αὐτὸ ἐστείλε στὴ γῆ ἀκτίνες κίτρινου φωτός πού ἀνοίξαν καμένες τρύπες σέ παράθυρα καί σέ πλακόστρωτα. Στὶς ἐπόμενες ὁμως ἐπισκέψεις δέν προκάλεσε καμιά ἀπολύτως ζημιὰ. «Οἱ κάτοικοι δέν φοβοῦνται πιά τὰ UFO», δήλωσε ὁ δημοσιογράφος Νικολαΐ Μίλωφ, «στὴν πραγματικότητα μάλιστα, τὸ γεγονός αὐτὸ τράθηξε τὴν προσοχή πολλῶν ἀτόμων ἀπὸ ἄλλες περιοχές».

ΙΑΠΩΝΙΑ

11. Ἐνα παράξενο ἀνθρωποειδές πλησίασε ἓνα κάτοικο τοῦ Τόκυο καί τὴν κόρη του καί προσπάθησε, χωρὶς ἐπιτυχία, νά ἐπικοινωνήσῃ μαζί τους.

Ὁ Χιντακάζου Ἀράνο, 29 χρόνων, δήλωσε ὅτι ὁδηγοῦσε τὸ αὐτοκίνητό του στοὺς λόφους κοντά στό Τόκυο, ὅταν ἡ μηχανὴ σταμάτησε ξαφνικά καί δίχως αἰτία. Καθὼς προσπαθοῦσε νά ξαναβάλῃ μπρός,

ἓνα πλάσμα μέ κίτρινα μάτια πλησίασε τὸ αὐτοκίνητό του, ἀκούμπησε στὸ μέτωπό του ἓνα παράξενο σωλήνα καί ἐβγαλε ἓνα ἀκαταλαθίστικο ἦχο γιὰ 10 περίπου λεπτά. Ὑστερα ἐφυγε, ἐνῶ τὸ αὐτοκίνητο λειτούργησε καί πάλι κανονικά.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

12. Πέρασαν τρεῖς μῆνες ἀπ' τὴν ἐξαφάνιση ἑνὸς Αὐστραλοῦ πιλότου, πού συνέβη ὕστερα ἀπὸ μιὰ συνάντηση πού εἶχε μ' ἓνα UFO, καί οἱ εἰδικοί ἐξακολουθοῦν ν' ἀναρωτιοῦνται τί ἄραγε τοῦ συνέβη. Δέν βρέθηκε τὸ παραμικρὸ ἶχνος ἀπ' τὸν Φρέντερικ Βάλεντις, ἡ ἀπ' τὸ μικρὸ ἀεροπλάνο τοῦ ἀπὸ τίς 21 Ὀκτωβρίου 1978 ὅταν ἐξαφανίστηκε, ἀφοῦ προηγουμένα ἐστείλε τὸ σήμα: «Ἐνα παράξενο ἀεροσκάφος αἰωρεῖται ἀπὸ πάνω μου.....αἰωρεῖται.....καί δέν εἶναι ἀεροπλάνο!»

Τὸ UFO, πού περιγράφηκε ἀπὸ τὸν Βάλεντις σάν λαμπερὸ καί φωτεινὸ μ' ἓνα πράσινο φῶς, θεάθηκε καὶ ἀπὸ ἓνα διευθυντὴ τραπέζης καί τὴ γυναῖκα του, τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς πού ὁ πιλότος ἐστελνε τὸ παραπάνω σήμα.

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ

13. Μιὰ ὁμάδα Αὐστραλῶν τεχνικῶν τῆς τηλεόρασης κινηματογράφησε ἓνα UFO πού ἀκολουθοῦσε τὸ ἀεροπλάνο τους, καθὼς πέταγε πάνω ἀπὸ τὴ Νέα Ζηλανδία, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κύματος ἐμφανίσεων τῶν τελευταίων μηνῶν. Τὸ καταπληκτικὸ φιλμ, πού προβλήθηκε στὶς τηλεοπτικὲς ὁθόνες πολλῶν χωρῶν, δείχνει καθαρά τεράστιες λευκὲς σφαῖρες παλλόμενου, κατὰ κανονικὰ διαστήματα, φωτός. Ὁ δημοσιογράφος Κουέντιν Φό-

γκαρτυ, που βρισκόταν στο αεροπλάνο, είπε ότι πρόσεξε ότι ένα UFO είχε σχήμα δίσκου, με μία θολωτή προεξοχή στο πάνω του μέρος, ενώ ένα άλλο είχε σχήμα αύγου, με φώτα που κινούνταν στην περιφέρειά του με μία ταχύτητα φανταστική.

Ο κάμεραμαν Ντέιβιντ Κρόκεττ, είπε ότι πριν ήταν πολύ επιφυλακτικός όσον αφορά τα UFO, «αλλά τώρα πιά πιστεύω ακράδαντα σ' αυτά. Υπάρχει κάτι εκεί έξω που δεν γνωρίζουμε».



Φωτογραφία ενός UFO που φωτογράφησε ένα μέλος της Αυστραλιανής Τηλεόρασης, καθώς αρκετά περίεργα σκάφη ακολουθούσαν την πτήση τους πάνω από τη Νέα Ζηλανδία.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

14. Έκατοντάδες ταξιδιώτες, που βρίσκονταν στο αεροδρόμιο της Λισαβώνας τόν περασμένο Νοέμβριο, είδαν κατάπληκτοι ένα πορτοκαλόχρωμο UFO σχήματος πούρου, που αιωρείτο πάνω απ'τό αεροδρόμιο. Το UFO παρέμεινε εκεί για περισσότερο από πέντε λεπτά, χρόνο αρκετό δηλαδή για τόν φωτογράφο Άλφρεντο Κούνχα, ώστε να τραβήξει μερικές φωτογραφίες, που δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα «A CAPITAL».

«Ύστερα από 5-6 λεπτά άρχισε να κινείται προς τα βόρεια» είπε ο Κούνχα, «μέ αυξανόμενη διαρκώς ταχύτητα, και σέ λίγο εξαφανίστηκε».

ΑΓΓΛΙΑ

15. Ύστερα από ένα κύμα έμφανίσεων UFO στην Κορνουάλλη, βρέθηκαν όκτώ σκοτωμένα ζώα στην περιοχή Νιούκαιϊ Ζού, μ' έ-

ναν τέτοιο τρόπο που νά είναι έμφανές ότι «κανένας φυσιολογικός άνθρωπος νά μὴν μπορεί νά κάνει κάτι τέτοιο», όπως δήλωσαν χαρακτηριστικά οι έρευνήτες. Όλα τὰ κτηριστικά οι έρευνήτες από αίμα ζώα ήταν αποστεγνωμένα από αίμα και δίχως κεφάλια, σ' όλες δέ τις περιπτώσεις οι έρευνήτες βρήκαν στα ζώα και ραδιενέργεια. Δύο απ' τὰ ζώα ήταν γουάλλαμπυ (είδος καγκουρώ), θάρους δεκάδων κιλών, και σέ μία αινιγματική περίπτωση ένα γουάλλαμπυ είχε μεταφερθεί πάνω απ' τὸ κιγκλίδωμα και πέρα από έναν φράχτη, ύψους αρκετών μέτρων, δίχως ν' αφήσει κανένα απολύτως ίχνος — πράγμα που κανένας άνθρωπος δέν θά μπορούσε νά κάνει.

«Κανένας δέν θά μπορούσε νά σηκώσει τὰ ζώα — ιδιαίτερα μάλιστα τὰ γουάλλαμπυ — δίχως ν' αφήσει ίχνη», είπε ο έρευνήτης τών UFO Ντέρεκ Μάνσελλ.

16. Δέκα αστυνομικοί στην Άγγλια έμειναν έκθαμβοι από ένα λαμπερό, παλλόμενο UFO, που αιωρείτο στον καθαρό νυχτερινό ούρανό, πάνω απ' τὸ Σάρρεϋ, για περισσότερο από μισή ώρα, στις 24 τού περασμένου Οκτώβρη.

«Τὸ αντίκειμενο παλλόταν και άκτινοβολούσε ένα λευκό φώς. Δέν έμοιαζε με τίποτε απ' ὅ,τι έχω δει», είπε ο αστυνομός Κρίστοφερ Λάβεριτζ. Ο αστυνομικός Γκάβιν Χάμιλτον πρόσθεσε: «Όπωςδήποτε δέν ήταν κάτι απ' αὐτόν τόν πλανήτη».

ΙΤΑΛΙΑ

17. Μία τεράστια «μπάλα φωτιάς» φάνηκε πάνω απ' την πόλη Πιτρακαμέλα, και ταυτόχρονα οι μηχανές τού τοπικού εργοστασίου παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας έπαθαν θλάθη και σταμάτησαν νά λειτουργούν, σύμφωνα με τόν Μπενίτο Φράντσι, που ήταν τὸ θράδυ εκείνο υπηρεσία.

«Όταν οι μηχανές σταμάτησαν», είπε ο Φράντσι, «με κατέλαθε μία παραλυτική δύναμη που μ' έμπόδιζε νά κινηθώ. Ύστερα από ένα περίπου λεπτό μπορούσα και πάλι νά κινηθώ και, πολεμώντας τὸ φόβο μου, κοίταξα έξω».

Τις επόμενες δυό ώρες, ο Φράντσι και ο συνεργάτης του Τζούντο Ντι Βαράνο, παρακολούθησαν με άνειπωτη έκπληξη μία «φλογισμένη μπάλα» νά κάνει μανούβρες στο νυχτερινό ούρανό, αλλάζοντας διαρκώς σχήμα, από μπάλα σέ δίσκο και σέ τρίγωνο. «Δέν μπορεί νά

ήταν άλλο από ένα UFO», είπε ο Φράντσι.

Ένας ειδικός της ηλεκτρικής υπηρεσίας δήλωσε ότι κανένα φυσικό φαινόμενο, ούτε ακόμα και κεραυνός, δέν θά μπορούσε νά προκαλέσει τέτοια θλάθη στις μηχανές.

18. Ο δόκτωρ Άντόνιο Παλούμπο, ένας διακεκριμένος μετεωρολόγος της Νεάπολης, παρακολούθησε ένα λαμπερό UFO σχήματος πούρου, νά κάνει άπίθανες κινήσεις στον ούρανό πάνω απ' τόν κόλπο της Νεάπολης, επί δέκα λεπτά. «Δέν πιστεύω στα UFO, αλλά αυτό ήταν ακριβώς εκείνο που είδα», είπε.

Ο δόκτωρ Παλούμπο, διδάκτωρ τού Πανεπιστημίου της Νεάπολης, κι ο βοηθός του Τσίρο Φασάνο, υπολόγισαν ότι η ταχύτητα τού αντικειμένου ήταν μεγαλύτερη από 1.000 μίλια τήν ώρα.

19. Ένας νυχτοφύλακας, ο Φορτουνάτο Ζανφρέτα, έτών 26, έκανε τήν περιπολία του στο χωριό Τορίλια, κοντά στη Γένουα, όταν έζησε μία τρομακτική έμπειρία έπαφής μ' ένα «τρομερό πλάσμα ύψους 3 μέτρων, που ήταν σκεπασμένο με γούνα και είχε τρία μάτια». Ο Ζανφρέτα είπε ότι στη θέα αὐτή έχασε τις αισθήσεις του.

Κατά την ύπνωση στην οποία υποβλήθηκε, από τόν γιατρό Μαουρο Μορέττι, ξανάζησε την εφιαλτική του έμπειρία. Αποκάλυψε δέ ότι άπήχθη σ' ένα UFO από μία άκτινα πράσινου φωτός, υποβλήθηκε εκεί μέσα σέ εξέτασεις από τερατώδη στην εμφάνιση πλάσματα, κι ύστερα άφέθηκε έλευθερος. Ο γιατρός δήλωσε πως πιστεύει ότι ο Ζανφρέτα έλεγε τήν αλήθεια.

Ο Γκάρι Ράνταλ, μέλος της άκτοφυλάκης, είδε ένα έκτυφλωτικό φωτισμένο UFO κοντά στη λίμνη Μίοινγκαν



ΜΕ ΤΟΝ ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ

Λάριρ Ο. Μπράιαντ



Ο Αστρονόμος Κλώντ Ποέ, διευθυντής της Ομάδας Μελέτης Διαστημικών Φαινομένων.

Β' ΜΕΡΟΣ

Ως τη στιγμή αυτή, έχετε στοιχειά που ν' αποδεικνύουν πως κάποιο από αυτά τα «άντικείμενα» «πάτησε» πράγματι στη Γη;

Κ.Π. Όχι. Δεν μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε κάτι τέτοιο. Πάντως αξιόπιστοι καθ' όλα παρατηρητές, που έχουν τη συνήθεια να μελετούν στα επιστημονικά εργαστήρια τα στοιχεία που συγκεντρώνουν, καί υποβάλλουν τις πληροφορίες τους σε κριτική βάσανο, βεβαιώνουν πως έχουν αρκετές φορές παρατηρήσει φαινόμενα αυτού του είδους.

• Τι λογής άνθρωποι είναι αυτοί που ισχυρίζονται ότι είδαν κάποιο Άγνωστης Ταυτότητας Ίπτάμενο Αντικείμενο; Τους έχετε μήπως κατατάξει σε κατηγορίες, ανάλογα με το επάγγελμά τους ή το πνευματικό τους επίπεδο;

Κ.Π. Μία εκπληκτικά μεγάλη μερίδα είναι άνθρωποι έξυπνοι και καλλιεργημένοι. Οί λιγότερο αναπτυγμένοι είναι καί οί πιο απρόθυμοι σε περιγραφές καί μαρτυρίες. Άν στους πρώτους συμπεριλάβουμε τούς τεχνικούς, τούς μηχανικούς, τούς πιλότους, τούς έρευνητές, τούς καθηγητές, τούς έπιστή-

μονες τής καριέρας, τότε ή κατηγορία αυτή ξεπερνά τώ 50%. Οί βοσκοί, οί γεωργοί, οί εργάτες, μόλις καί φτάνουν τώ 30%. Οί άνθρωποι τού χωριού γενικά, διστάζουν νά μιλήσουν γιατί φοβούνται πως οί γείτονες κι οί φίλοι θά τούς πάρουν γιά τρελούς.

Άλλά καί οί διανοούμενοι σκέπτονται κάποτε με τόν ίδιο τρόπο. Ο διευθυντής μιάς δημόσιας υπηρεσίας μού έγγραψε εδώ καί καιρό: «Σάς βεβαιώνω πως είδα τώ αντικείμενο που σάς περιγράφω. Ωστόσο, δέν θέλω νά γίνει γνωστό τώ όνομά μου γιατί, οί συνάδελφοί μου τώ δίχως άλλο θά γελάσουν.

Ερ.Ε.Ν.Ζω
"Εγώ πάντως είμαι σίγουρος γι' αυτό πού είδα και σας τό αναφέρω μέ τή βεβαιότητα πώς θα αξιοποιησετε τά στοιχεία πού σας παρέχω. Ίσως βοηθήσουν σέ κάτι».

• Έχετε σκεφτεί νά χρησιμοποιήσετε σταθμούς γιά αυτόματη ανίχνευση και επίσημανση των UFO;

Κ.Π. Αυτό θα ήταν κάτι εξαιρετικά ενδιαφέρον, αλλά τό ποσόν πού απαιτείται γιά κάτι τέτοιο, ξεπερνά κατά πολύ τόν προϋπολογισμό γιά τή λειτουργία τού Κέντρου πού, γιά τή φετινή χρονιά, είναι 300.000 γαλλικά φράγκα.

• Είπατε πριν λίγο πώς αυτό πού κυρίως σας ενδιαφέρει στο φαινόμενο των UFO είναι πώς δίνουν τήν εντύπωση όχημάτων. Ο Δρ. Σάντερς στο Κολοράντο, λέει πώς έχει διακρίνει κάπου 60 διαφορετικούς τύπους τέτοιων όχημάτων. Έχετε έσείς κάνει παρόμοια κατάταξη;

Ερ.Ε.Ν.Ζω
Κ.Π. Τά στατιστικά μας στοιχεία μού παρέχουν μιά πολύ μεγάλη ποικιλία σ' ότi αφορά τίς περιγραφές των UFO. Έχουμε σχήματα σφαιρικά, κυλινδρικά μέ πολλές παραλλαγές, όπως λ.χ. τό σχήμα τού πούρου, κι άλλες ακόμα πιο περίεργες φόρμες. Έχουμε λίγο άπ' όλα. Ωστόσο δεν μπορούμε νά πούμε πώς ανάμεσα στά σχήματα

Ερ.Ε.Ν.Ζω
αυτά ξεχωρίζουν όρισμένα ώστε ν' αποτελέσουν κατηγορία.

• Η «συμπεριφορά» των UFO θα μπορούσε νά έρμηνευτεί μέ τούς φυσικούς νόμους ή έμφανίζεται τελείως παράδοξη;

Κ.Π. Είναι παράδοξη και ανεξήγητη. Γιατί άν πρόκειται γιά επισκέψεις όχημάτων πού πιλοτάρουνται, δεν μπορούμε νά εξηγήσουμε όρισμένη συμπεριφορά τους. Αυτή ή συμπεριφορά τους — κι αυτό πού λέω δεν είναι άνθρωποκεντρικός — σέ σχέση μέ τίς δικές μας διαστημικές αποστολές, είναι πέρα άπ' τό φυσιολογικό και φαίνεται έντελώς παράλογη. Άλλωστε δεν είναι άπίθανο αυτό πού έμεις ονομάζουμε «Άγνωστης Ταυτότητας Ίπτάμενα Άντικείμενα», νά είναι ένας συνδυασμός φαινομένων, πού έμεις δεν γνωρίζουμε. Ποιός μας βεβαιώνει πώς πρόκειται γιά ένα και μόνο φαινόμενο; Μπορεί νά έχουμε φαινόμενα ηλεκτρομαγνητικά ή άλλα, σέ άμεση σχέση μέ τή φυσιολογία τής άτμόσφαιρας ή τή γαιοφυσική. Καί γιατί όχι και όχήματα. Έμεις γιά παράδειγμα, πήγαμε κοντά στην περιοχή τής Τάρμπ, στο Νότο, νά μελετήσουμε ένα φαινόμενο πού παρατηρήθηκε εκεί τό 1974: σφαίρες, μέ 50 ή 60 εκατοστά διάμετρο, κινούνταν διαγράφοντας αλλόκοτη τροχιά. Δεν

μπορούμε νά πούμε έδώ ότi προκειται γιά όχήματα. Ίσως κανένας νά φανταστεί πώς ήταν άστροπेलόκια. Μά τή μέρα εκείνη ό καιρός ήταν θαυμάσιος. Τί συμβαίνει λοιπόν; Τό έρώτημα αυτό έρχεται λοιχείλη μας κάθε φορά πού ένας άυτόπτης μάρτυρας μάς αναφέρει μιά εμφάνιση UFO. Συμβαίνει συχνά τά λόγια όρισμένων άπό αυτούς νά συσκοτίζουν τήν αλήθεια, γιατί, έπειδή έχει μεσολαθήσει κάποιος χρόνος και στο μεταξύ έχουν επενεργήσει οι έσωτερικές συναισθηματικές διεργασίες στην άνάπλαση τού περιστατικού, ή ιστορία πού διηγείται τό άτομο πολύ λίγη σχέση έχει στο τέλος μέ αυτό πού είχε δει.

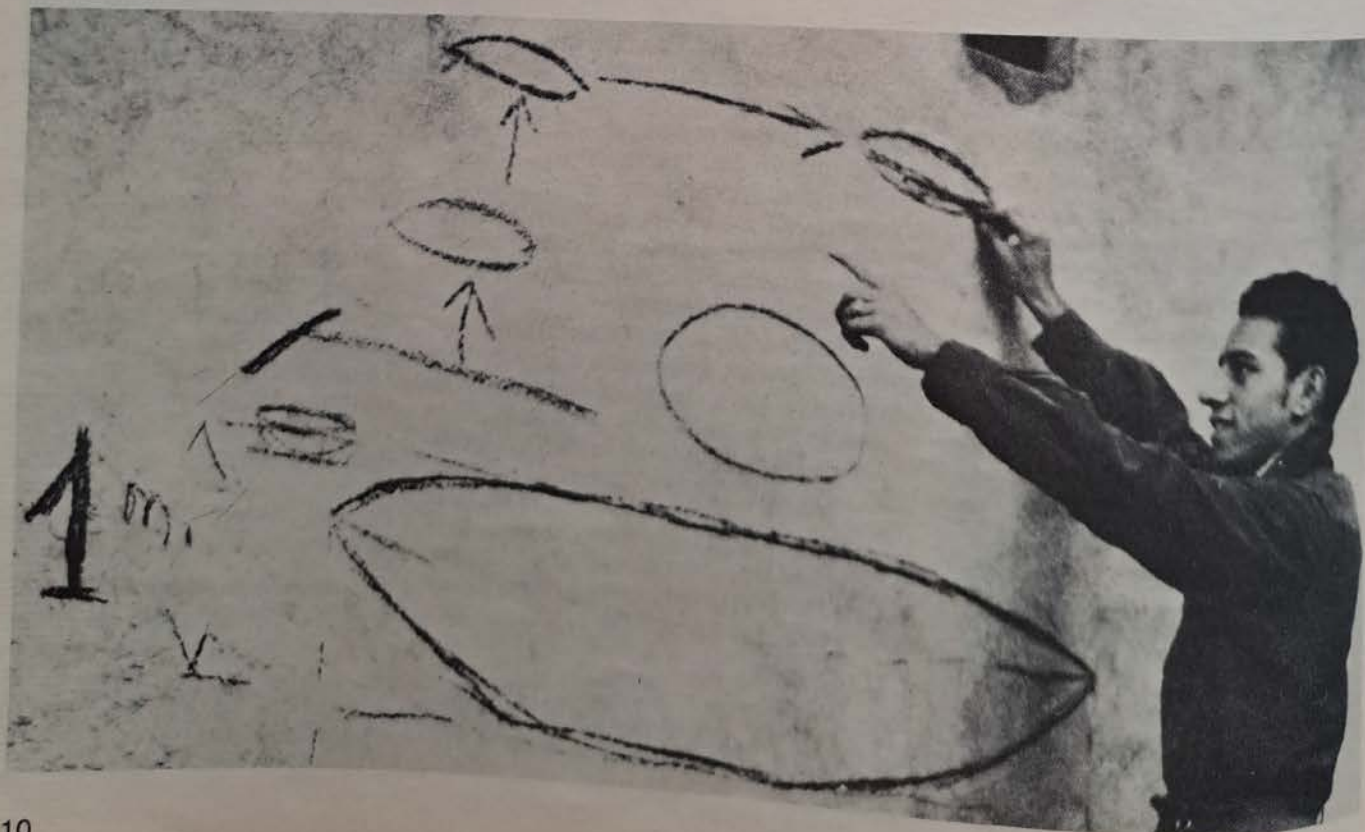
• Δεν αντιτίθεστε α priori στην ιδέα πώς ίσως νά πρόκειται γιά έξωγήινα όχήματα;

Κ.Π. Όχι. Δεν βλέπω νά υπάρχει λόγος.

• Μπορεί άραγε νά υπάρχουν και άνθρωποειδείς παρουσίες στο έσωτερικό τους; Θέτουμε έδώ τό πρόβλημα των λεγομένων έπαφών τρίτου τύπου. Πώς εξηγείτε τό ότi οι σπάνιες διηγήσεις των έπαφών μέ τούς «κατόχους» τους άποδείχθηκαν τόσο άπατηλές;

Ερ.Ε.Ν.Ζω
Κ.Π. Σύμφωνα μέ τίς ιστορίες

Ένας άυτόπτης μάρτυρας σχεδιάζει ένα UFO πού είδε. τήν τροχιά του και τίς διαστάσεις του.



πού μάς έχουν διηγηθεί, νομίζω πως ή υπόθεση για τους εξωγήινους δεν μπορεί να σταθεί. Γιατί, κατ' αρχήν τα όχημα που έχουν παρουσιαστεί, δεν έχουν τη δυνατότητα, σύμφωνα με τους νόμους της φυσικής, να ταξιδέψουν μακριά. Είναι μικρά, διόλου ασυνήθιστα, και δεν υπάρχει τίποτα στη γνωστή φυσική που να επιτρέπει σήμερα τα ταξίδια με τόσο απλά μέσα. Εάν υπήρχε δυνατότητα να κατασκευαστούν όχημα ικανά να επισκέπτονται έναν άλλον πλανήτη του ήλιακού συστήματος, αυτά θα ήταν πελώρια. Όχημα δηλαδή που δεν έχουν καμιά σχέση μ' αυτά που έχουν εμφανιστεί.

• Μερικοί μιλούν για κεντρικά σκάφη, απ' όπου ξεκινούν τα μικρότερα.

Κ.Π. Θα ήθελα να τα δώ αυτά τα κεντρικά σκάφη. Ένα σωρό άνθρωποι που κάνουν διάφορες παρατηρήσεις με τηλεσκόπια, δεν έχουν δει ποτέ αυτά τα κεντρικά σκάφη. Υπάρχουν επίσης ειδικά ραδιοτηλεσκόπια, που σκοπό έχουν να μελετούν τα φυσικά σήματα που μάς έρχονται από τ' άστρα. Αν κάποια μέρα, ένα τέτοιο κεντρικό σκάφος, μετέδιδε το παραμικρό σήμα θα το είχαν λάβει.

Εξάλλου η πορεία των οχημάτων αυτών δεν είναι διόλου συνεπής. Θέλω να πω πως δεν μπορούμε να υποθέσουμε ποιά μελέτη θα μπορούσαν να κάνουν οι επιβάτες τους, ακολουθώντας μία τέτοια πορεία. Αντιθέτως, έχουμε μερικές έκδοχές πολύ πιο αληθοφανείς, προς το παρόν.

• Θα θέλατε να μάς πείτε γι' αυτές;

Κ.Π. Ένα άγνωστο φυσικό φαινόμενο.... Η σφαιρική άστραπή είναι ένα άγνωστο φυσικό φαινόμενο. Έτσι, μπορούμε να φανταστούμε διάφορα άλλα άγνωστα φυσικά φαινόμενα τα οποία οι άνθρωποι που παρατήρησαν, ανάλογα με την εξυπνάδα τους, μάς αφηγήθηκαν μία ιστορία που δεν αντιπροσώπευε καθόλου αυτό που είδαν.

• Διηγούνται δηλαδή την εμπειρία τους ανάλογα με τον βαθμό αντίληψής τους;

Κ.Π. Φυσικά. Κι ανάλογα ακόμη με το παρελθόν και τις γνώσεις τους. Αν ζητήσετε από ένα μηχανικό αυτοκινήτων να σας περιγρά-



Η γυναίκα αυτή προσπάθει να παραστήσει το σχήμα του ιπτάμενου δίσκου που είδε.

ψει ένα από αυτά τα «αντικείμενα» θ' αναφερθεί όπωσδήποτε σε άλλα που του είναι γνωστά. Θα το συγκρίνει ίσως με το κιβώτιο ταχυτήτων. Μία νοικοκυρά θα το παρομοιάσει με λεκάνη ή με πιάτο. Αποδεικνύεται ότι η παιδεία του καθενός επηρεάζει σημαντικά την ικανότητά του να περιγράψει σωστά αυτό που έχει παρατηρήσει. Κάποιο φυσικό φαινόμενο για παράδειγμα, στο μυαλό ενός ατόμου που είναι επηρεασμένο από την ανάγνωση έργων επιστημονικής φαντασίας, θα μπορούσε να πάρει άλλες διαστάσεις. Κάτι τέτοιο δεν είναι περίεργο. Δεν υπάρχει τελικά πιο συνταρακτική έκδοχή απ' αυτή των εξωγήινων.

• Και σ' αυτή την περίπτωση μία εκδήλωση θα χαρακτηριζόταν διαφορετικά από τους μάρτυρες, ανάλογα με τον βαθμό της καλλιέρ-

γειάς τους. Πώς εξηγείτε το γεγονός πως οι άνθρωποι που ισχυρίζονται ότι παρατήρησαν UFO τα περιγράφουν όλοι σχεδόν με τις ίδιες λέξεις: σφαίρες, δίσκοι, κύλινδροι;

Κ.Π. Όλοι, λίγο πολύ, έχουμε στην κουλτούρα μας κοινά σημεία. Βλέπουμε την ίδια τηλεόραση, φοιτάμε στα ίδια σχολεία. Ο βαθμός της μόρφωσης μας ποικίλλει, οι θάσεις είναι οι ίδιες. Θά'πρεπε να μελετήσουμε τις μαρτυρίες ανθρώπων με πολύ διαφορετική κουλτούρα. Όλοι σχεδόν οι ψυχολόγοι, μ' αυτό ακριβώς το πρόβλημα ασχολούνται. Ακόμη όμως μάς λείπει η «πρώτη ύλη» γι' αυτή τη δουλειά.

• Μπαίνουμε λοιπόν λίγο-λίγο στα χωράφια της παραψυχολογίας για να ερμηνεύσουμε το φαινόμενο των UFO;

Κ.Π. Το πρόβλημα είναι «ποιοί» είναι αυτοί που θα τα ερμηνεύσουν. Γιατί μέχρι τώρα, το επιχείρησαν οι πιο ακατάλληλοι άνθρωποι. Κυκλοφόρησε πρόσφατα κι ένα βιβλίο για τα UFO, κάποιου που είναι μέλος μιάς οργάνωσης.....

• Της οργάνωσης «Φώτα της νύχτας»;

Κ.Π. Ναί αυτής..... Έκεί μέσα για παράδειγμα, γίνεται λόγος για «άνθρωπους που όνειρεύονται ξύπνιοι». Φρονώ ότι ο συγγραφέας είναι τελείως άναρμόδιος να εκφέρει τέτοιου είδους κρίσεις. Ο μόνος που θα μπορούσε να εξετάσει μιά τέτοια έκδοχή και να εκφέρει γνώμη είναι ο ψυχολόγος και κανένας άλλος. Άλλωστε, οι ψυχολόγοι που συνεργάζονται με το Κέντρο μας, δεν είναι τίποτα φαινομενικοί όπαδοί της θεωρίας των UFO. Πάνω απ' όλα τούς ενδιαφέρει η ψυχολογία. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί. Είναι εύκολο να λέμε άβασάνιστα ό,τιδήποτε.

• Απορρίπτετε λοιπόν κατ' άρχή την έκδοχή της παραψυχολογίας (αύθυποβολή, παραίσθηση κλπ.). Έτσι, τα φαινόμενα φαίνονται να έχουν μιά αντικειμενική υλικότητα. Έκτός όμως από κάθε μαρτυρία, υπάρχουν άλλα γεγονότα που ν' αποδεικνύουν την υλικότητα του φαινομένου των UFO;

Κ.Π. Τα στοιχεία που δίνουν τα βιβλία, κι έχουν υποστηριχτεί πολύ από τη δημοσιότητα, δεν έχουν ποτέ ελεγχθεί με σίγουρο τρόπο. Είναι ιστορίες έντελώς ψεύτικες. Δεν μπορεί να βρει κανείς τίποτα τό πραγματικό σ' αυτές.

• Πιστεύετε πως αυτό είναι αποτέλεσμα κακής έρευνας;

Κ.Π. Άν ή έρευνα είχε γίνει σωστά, θα μπορούσαμε ν' άντλήσουμε τα συμπεράσματά μας. Άλλά τώρα θέβαια αυτό δεν συζητιέται. Γι' αυτό άλλωστε άπασχολούμε όλο αυτό τό ειδικευμένο προσωπικό. Άν στά προσεχή χρόνια — στά επόμενα δύο χρόνια — μάς άναφερθεί κάποιο φαινόμενο με «ίχνη», θά στείλουμε επί τόπου την ομάδα των ειδικών επιστημόνων για ν' αναλύσουν τά ίχνη. Άν οι χωροφύλακες έχουν κάνει τη δουλειά τους, έχουν δηλαδή έμποδίσει τούς περιεργούς νά πλησιάσουν, θά μπορέσουμε νά κάνουμε μετρή-

σεις και νά πούμε υπεύθυνα από τί άποτελείται ή μάζα του πράγματος που άφησε τά ίχνη, ή άν τά ίχνη έχουν γίνει με.....φτιάρι.

• Έχετε μήπως έπιστημάνει πως τά UFO έμφανίζονται σέ όρισμένες περιοχές συχνότερα από ό,τι σέ άλλες;

Κ.Π. Όχι. Πάνω στό χάρτη ωστόσο, διαπιστώνουμε πως οι περισσότερες μαρτυρίες μάς έρχονται από περιοχές που είναι πυκνοκατοικημένες και συμβαίνει ο καιρός εκεί νά είναι συνήθως καλός.

• Και οι παρατηρήσεις που γίνονται με ραντάρ;

Κ.Π. Φυσικά, οι παρατηρήσεις που έχουν γίνει συγχρόνως από ένα ραντάρ κι ένα μάρτυρα, άποτελούν μιά ελάχιστη επιβεβαίωση της υπόθεσης. Τό ραντάρ προσδιορίζει την τροχιά αυτού του άντικειμένου. Τριγύρω, έχουμε τρεις μικρότερους δέκτες, σέ τρία διαφορετικά σημεία. Άν ύπολογίσουμε την ταχύτητα, θά βρούμε κάμποσα εκατομμύρια χιλιόμετρα την ώρα, ταχύτητα άσυμβίβαστη με τά σημερινά, γνωστά μηχανήματα. Έχουμε στείλει στό ραντάρ μιά ομάδα επιστημόνων, σέ έπιφυλακή. Κάθε φορά που μάς έρχεται κάποια άναφορά, ζητάμε νά δούμε τί έχει καταγράψει τό ραντάρ. Μερικά στρατιωτικά ραντάρ λειτουργούν με σύστημα βίντεο, κι έτσι διατηρούν την εικόνα για τρεις βδομάδες. Τρεις υποθέσεις έχουμε ύποβάλει σέ τέτοια έρευνα, από τότε που λειτουργήσε τό Κέντρο Έρευνών. Δεν βρήκαμε όμως τίποτα.

• Με ποιές επιστημονικές μεθόδους μελετώνται τά στοιχεία που προσκομίζουν οι αυτόπτες μάρτυρες;

Κ.Π. Είναι πολλές οι κατευθύνσεις που μπορεί νά ακολουθήσει ο έρευνητής. Και πρώτα πρώτα, μπορούμε νά συγκρίνουμε την καινούργια περίπτωση με μιά άνάλογη που έχει έρευνηθεί πρόσφατα, και γι' αυτή υπάρχουν πολλές μαρτυρίες, και νά καταλήξουμε σέ κάποια συμπεράσματα. Άν λόγου χάρη ύπάρχουν άτομα που ίσχυρίζονται πως είδαν έναν ιπτάμενο δίσκο μέσ στη νύχτα, τά άνακρίνουμε τό καθένα ξεχωριστά. Τούς κάνουμε ένα σωρό έρωτήσεις, ακόμα και άδιάκριτες. Πηγαίνουμε μαζί τους στό

σημείο που βρίσκονταν τη στιγμή της έμφάνισης του UFO. Άν τό άτομο δεν μπορεί νά κάνει σαφή περιγραφή και νά μεταχειριστεί έπιστημονικούς όρους, θά μάς πεί ίσως: «Είδα ένα δίσκο χοντρό σαν μεγάλη κολοκύθα», ή «ήταν πελώριος όσο ένα σπίτι μεγάλο». Με τη βοήθεια του θεοδόλιχου προσδιορίζουμε τις γωνίες πρόσπτωσης για νά ύπολογιστεί τό ύψος, ή άπόσταση κλπ. Άφού πάρουμε κάθε δυνατή πληροφορία από τόν αυτόπτη μάρτυρα, παρουσιάζουμε ύστερα μιά δέσμη χρωματιστή με σιδερένιες ράβδους. Όταν ο πληροφοριοδότης μας πεί για παράδειγμα: «Ήταν κόκκινο», έμεις του θάζουμε άμέσως μπροστά του τό χρώμα αυτό κι όλες τις πιθανές άποχρώσεις του, προσπαθώντας νά τό προσδιορίσουμε όσο γίνεται πιο πιστά. Ύπάρχουν χιλιάδες τόνοι κι άποχρώσεις. Καθένας από τούς αυτόπτες μάρτυρες άγνοεί τί έχει πεί ο άλλος. Κατόπιν συγκρίνουμε τ' άποτελέσματα.

• Συμπίπτουν σέ γενικές γραμμές οι άπαντήσεις;

Κ.Π. Άπολύτως. Σ' ό,τι άφορά τόν προσδιορισμό της άπόστασης, τό πράγμα είναι πιο περίπλοκο. Πηγαίνουμε στό σημείο όπου έγινε ή παρατήρηση, και με τη βοήθεια θεοδόλιχου, που τοποθετείται πλάι του, ο αυτόπτης μάρτυρας δίνει στοιχεία για τόν προσδιορισμό της τροχιάς του άντικειμένου. Μερικές φορές μάς λένε πιο συγκεκριμένα: «ήταν μεγάλο ίσαμε ένα δέντρο». Τότε έμεις έχουμε μιά εικόνα. Άλλες μετρήσεις μάς έπιτρέπουν νά ύπολογίσουμε την πραγματική άπόσταση, τις πραγματικές διαστάσεις.

Άφού κάνουμε τις μετρήσεις, διαπιστώνουμε πως οι ιστορίες που μάς έχουν διηγηθεί έχουν μιά έξαιρετική έσωτερική συνάφεια. Άν πρόκειται για κάποιο όνειρο, είναι πάντως ένα όνειρο με μεγάλη συνοχή.

Άλλωστε, οι μάρτυρες πολλές φορές άναφέρουν μερικά φυσικά φαινόμενα: ταραγμένα κλαδιά δέντρων, νερό ταραγμένο. Αυτά τά φυσικά φαινόμενα μάς βοηθούν στους ύπολογισμούς μας, μάς βοηθούν νά διαπιστώσουμε άν ή παρατήρηση κάποιου άντικειμένου τάδε διαστάσεων, συμπίπτει με την περιγραφή ενός άντικειμένου ίδιων διαστάσεων από άλλους μάρτυρες, σ' έναν άλλο χώρο. Αυτό όνομά-

Ζεταί εσωτερική συνάφεια των σχέσεων παρατήρησης. Αυτή είναι και η πρώτη μέθοδος μας.

Μιά άλλη μέθοδος έγκειται στο να μαζεύουμε πάρα πολλές μαρτυρίες — ένα εκατομμύριο — και να εξετάζουμε αν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε η παρατήρηση συμφωνούν με τους γνωστούς νόμους της όπτικής. Για παράδειγμα, παρατηρούμε ένα αντικείμενο. Ανάλογα με τη διαφάνεια της ατμόσφαιρας, καταφέρνουμε περισσότερο ή λιγότερο να προσέξουμε τις λεπτομέρειές του. Κατόπιν συγκρίνουμε το αποτέλεσμα σε σχέση με τις μετεωρολογικές συνθήκες που επικρατούν. Άρκει να τηλεφωνήσουμε στον κοντινότερο μετεωρολογικό σταθμό, για να μάθουμε τις μετεωρολογικές συνθήκες στον χώρο, την ημέρα και την ώρα της

των ανθρώπων που διηγήθηκαν τη σχετική ιστορία τους, κι έτσι είμαστε σίγουροι ότι πράγματι αυτά τα φαινόμενα παρατηρήθηκαν στον ούρανο. Μελετήσαμε λοιπόν τους κοινωνιολογικούς και τους κοινωνικοψυχολογικούς νόμους των σχέσεων των πραγματικών παρατηρήσεων γνωστών αντικειμένων. Το επόμενο βήμα μας είναι να δούμε αν αυτοί οι νόμοι έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των UFO. Για παράδειγμα, αν ο αριθμός των αναφορών παρατήρησης εξαρτάται και σ' αυτή την περίπτωση από τις μετεωρολογικές συνθήκες. Πολλοί λοιπόν νόμοι, που συναντήσαμε στην περίπτωση των γνωστών φαινομένων, τηρούνται και στην περίπτωση των UFO. Οι παρατηρήσεις επίσης των φαινομένων αυτών είναι πραγματικές.

Πολιτείες, αφού ολοκλήρωσε τις μελέτες του, ανακοίνωσε πως το 90% των περιπτώσεων που έρμηνεύτηκαν σαν UFO δεν ήταν παρά φαινόμενα φυσικά, που το καθένα είχε την αιτία του. Μόνο ένα 10% χαρακτήρισε σαν περιπτώσεις αινιγματικές. Έσείς λέτε πως το 80% των περιπτώσεων που έχετε έρμηνεύονται, ενώ το 20% παραμένουν ένα μυστήριο. Γιατί αυτή η διαφορά;

Κ.Π. Πρώτα-πρώτα η δημοσιότητα που πήρε το πράγμα στην Αμερική, αυτή η ύστερία, ενθάρρυνε διάφορους μυθομανείς που έβγαιναν κι έλεγαν πως έβλεπαν ιπτάμενους δίσκους. (Σημ. Μετ.: ακόμα και ο σημερινός πρόεδρος Κάρτερ ισχυρίζεται πως έχει δει UFO). Τα δικά μας στοιχεία είναι πιο έγκυρα, γιατί έχουν ύποπτοι το σχετικό φιλτράρισμα κι έχει γίνει το ξεδιάλεγμα.

• Ποια είναι η θέση του επιστημονικού κόσμου, με την ευρύτερη έννοια, απέναντι στα UFO;

Κ.Π. Είχε γίνει κάποια προσπάθεια για μία συνεργασία επιστημονικών συμβούλων — είχαμε μάλιστα εκλέξει και αντιπροσώπους.

Όλοι εκφράστηκαν θετικά για τη δουλειά μας. Ωστόσο, εκείνοι που ενδιαφέρονται πραγματικά είναι ακόμα ελάχιστοι. Πάντως, όταν αρχίσαμε, τα είρωνικά σχόλια και τα χαμόγελα ήταν πολλά, τώρα, είναι λιγότερα.....

• Μά, παλιότερα, και μόνο οι λέξεις UFO ή ΙΠΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΣΚΟΣ, προκαλούσαν ύστερία στους επιστήμονες.

Κ.Π. Όσο για μένα δεν ενδιαφέρομαι για την γνώμη του κόσμου. Αν πράγματι αυτά που οι μάρτυρες μας διηγούνται είναι πραγματικά, έχουμε να κάνουμε με μία καταπληκτική υπόθεση. Μας μιλούν για μεταλλικά οχήματα με παράξενη συμπεριφορά. Εργάζομαι σ' έναν τεχνικό χώρο που ονομάζεται διαστημική έρευνα. Αν αυτά που μας διηγούνται είναι αληθινά, έχουμε πολλά να κάνουμε και να μάθουμε ακόμα. Αν ξέραμε να κατασκευάσουμε παρόμοιες μηχανές, θα μπορούσαμε να λύσουμε ένα σωρό προβλήματα — ταξιδιών π.χ. — και μάλιστα προβλήματα ενέργειας. Γι' αυτό και μόνο αξίζει τον κόπο ή έρευνα σ' αυτό το χώρο.



Κλώντ Ποέ: «Δέν υπάρχει τελικά πιο συνταρακτική έκδοχή απ' αυτή των εξωγήινων».

παρατήρησης. Στην ικανότητα της ανθρώπινης όρασης ισχύουν ορισμένοι νόμοι, όπως και στις ατμοσφαιρικές συνθήκες. Κι αυτοί οι νόμοι, οι τόσο πολύπλοκοι, επαναλαμβάνονται πάντα. Δεν είναι φρόνιμο να υποθέσουμε πως οι μάρτυρες επινόησαν ιστορίες που να σέβονται αυτούς τους νόμους. Σύμφωνα με τις στατιστικές, σε μία χώρα όπως η Γαλλία, που είναι αρκετά ομοιογενής σε κατοίκηση, πρέπει να υπάρχει πάντα μία αναλογία στον αριθμό των κατοίκων που παρατήρησαν το φαινόμενο. Για παράδειγμα έχουμε την κατηγορία των φαινομένων Α. Δηλαδή τα πολύ γνωστά φαινόμενα, τα αερόστατα, τους δορυφόρους κλπ. Γνωρίζουμε, εκ των υστέρων, τον αριθμό

• Οι μέθοδοί σας, λοιπόν, σας επιτρέπουν αρκετά γρήγορα να διαπιστώσετε πως μία περίπτωση ανήκει στα UFO;

Κ.Π. Νομίζω πως τώρα πια η μεθοδολογία μας μάς βοηθά να το κάνουμε αρκετά εύκολα. Για παράδειγμα, μία παρατήρηση πρέπει να έχει συνοχή. Κάποιος που θα επινοήσει μία ιστορία, δεν θα καταφέρει να μάς εξαπατήσει. Αν κάποιος απ' αυτούς, περιγράφοντάς μας την τροχιά κάποιου αντικειμένου, υποχρεωθεί να μάς πει τη γωνία της τροχιάς, ή γωνία που θα επινοήσει δεν πρόκειται να μάς ξεγελάσει.

• Ο Δρ. Κόντον, στις 'Ηνωμένες

ΟΙ ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡΣ ΤΗΣ NASA ΑΠΟΔΕΙΧΝΟΥΝ ΠΩΣ ΤΑ UFO ΥΠΑΡΧΟΥΝ

**Διαθέτουμε πιά μιάν απ'τίς σημαντικότερες
έπαναστατικές καινοτομίες στην έρευνα των
UFO: την ανάλυση φωτογραφιών ιπτάμενων δι-
σκων από ψηφιακούς ηλεκτρονικούς υπολογι-
στές.**



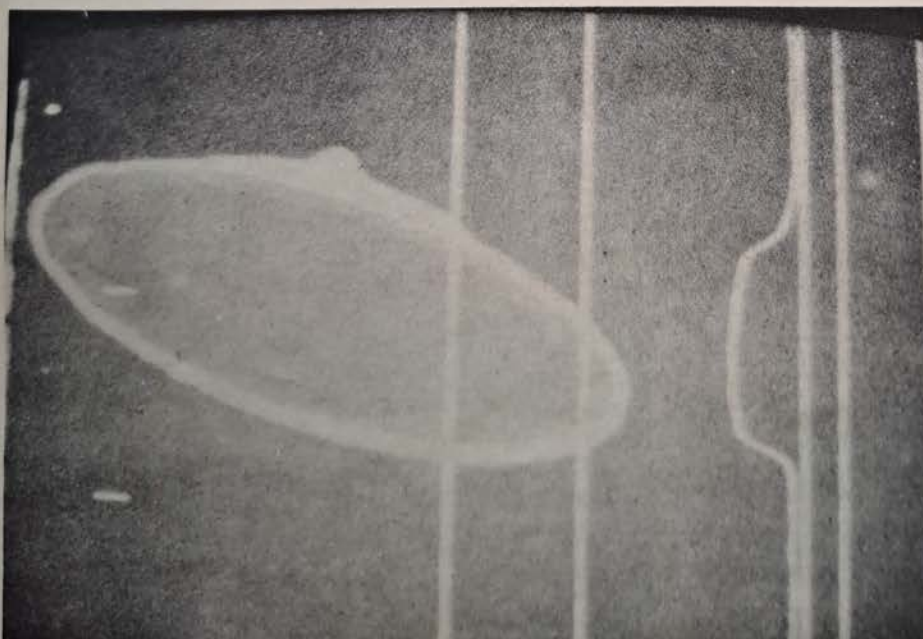
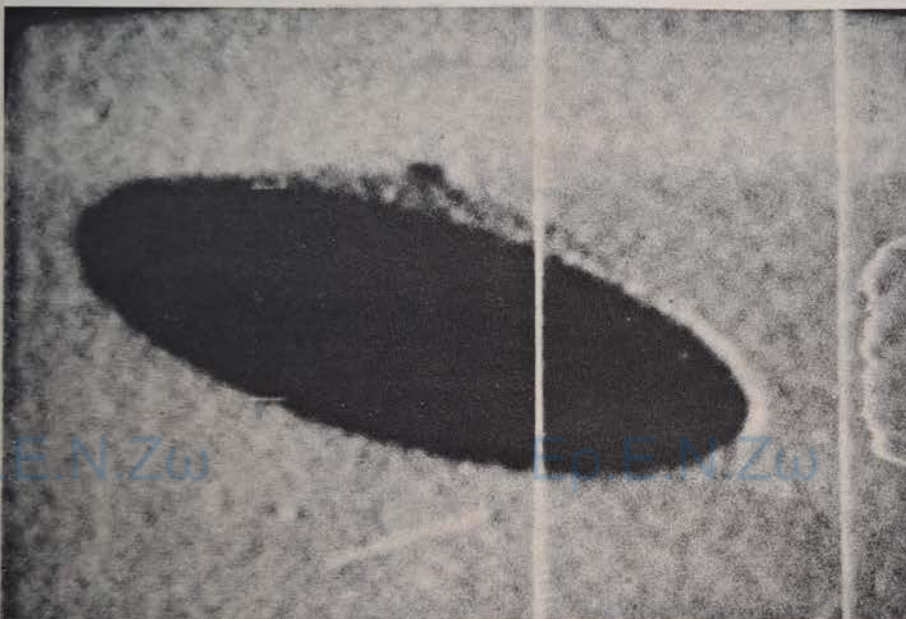
**Έυντεν Σ. Έκθς
και
Ουίλλιαμ Χ. Σπάουνλινγκ**

Από την ίδια σχεδόν στιγμή που ο κόσμος άρχισε να βλέπει ιπτάμενους δίσκους, στά τέλη της δεκαετίας του '40, άρχισε ταυτόχρονα και να τους φωτογραφίζει, ή τουλάχιστον να εμφανίζεται με φωτογραφίες, λέγοντας πως αναπαριστάνουν ιπτάμενους δίσκους, μιá διαφορά δηλαδή που μοιάζει αρκετά σημαντική. Τό πρόβλημα είναι πως τό να παρουσιαστεί κανείς με μιá φωτογραφία λέγοντας πως αναπαριστάνει ένα UFO, είναι αρκετά εύκολο, ενώ τό ν' αποδειχτεί πως τό UFO τής φωτογραφίας είναι γνήσιο, δέν είναι και τόσο εύκολο. Συνήθως, σάν μέρος τής μελέτης μιás φωτογραφίας, μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι διάφορες κλασικές μέθοδοι έρευνας των UFO, δηλαδή, να έρωτηθούν οι αυτόπτες μάρτυρες,

να έπισκεφτεί κανείς την τοποθεσία, να έρευνηθεί τό παρελθόν και ή αξιοπιστία του φωτογράφου, καθώς και ή άκεραιότητα του χαρκτήρα του, με άρκετή βέβαια διακριτικότητα, να αναλυθεί ό βαθμός φωτογραφικού διαχωρισμού με βάση διάφορα γνωστά στοιχεία (άν υπάρχουν) που δείχνει ή φωτογραφία, να γίνει σύγκριση των φωτοσκιάσεων την ώρα που υποτίθεται πως τραβήχτηκε ή φωτογραφία με τίς φωτοσκιάσεις που έχουν παρατηρηθεί, άνεξάρτητα, την ίδια έποχή και στην ίδια περιοχή, να γίνουν μεγεθύνσεις τής φωτογραφίας, κλπ.

Όταν γίνουν όλ' αυτά, μπορεί κανείς ν' αποκλείσει πολλές απ' τίς φωτογραφίες που παρουσιάζονται, και μερικές φορές μάλιστα με μεγάλη εύκολία. Πόσοι ούφολόγοι δέν έχουν δει κάποια «φωτογραφία UFO», όπου ή κλωστή απ' όπου κρέμεται ή μακέτα του άντικειμένου φαίνεται ολοκάθαρα; Άλλά και μετά απ' όλους αυτούς τούς έλέγχους, πάλι μένουν πολλές φωτογραφίες UFO που δέν μπορούν ν' αποκλειστούν, κι ωστόσο δύσκολα μπορεί ν' αποδειχτεί ή γνησιότητά τους και στις δυό κατηγορίες.

Όταν έξετάσουμε τίς φωτογραφίες UFO που μένουν μετά τίς παραπάνω κλασικές αναλύσεις, βρίσκουμε πως υπάρχουν πέντε κατηγορίες στις όποιες μπορεί να καταχωρηθεί μιá φωτογραφία. Η πρώτη είναι όταν πρόκειται για όλική πλαστογραφία: είναι ή περίπτωση όπου ό Τζό Μπλότζ, στόν κήπο του σπιτιού του, πετάει στόν άέρα κάποιο πλαστικό παιχνιδάκι και μετά τό φωτογραφίζει σά να αιώρεται από πάνω του. Οι κλασικές αναλύσεις σχεδόν πάντα ξεσκεπάζουν αυτές τίς κραυγαλέες και άπλουστατες άπάτες. Οι πιό έξυπνες άπομιμήσεις, ιδιαίτερα όταν γίνονται από άνθρώπους που ξέρουν από φωτογραφία, και προπάντων απ' αυτούς που διαθέτουν δικό τους σκοτεινό θάλαμο, είναι πολύ πιό δύσκολο να έντοπιστούν σ' αυτό τό στάδιο του «παιχνιδιού», και πολύ περισσότερο, αν λάβουμε υπόψη μας μιάν απ' τίς πιό συνηθισμένες λογικές πλάνες που τόσο μεγάλη σύγχυση προκαλούν στις κλασικές αναλύσεις των UFO: πρόκειται για την άποψη πως, έπειδή κάποιος μπορεί ν' ανατυώσει μιá φωτογραφία UFO, ή φωτογραφία πρέπει νά'ναι πλαστογραφημένη. Αυτό, βέβαια, δέν είν' αλήθεια, μιá και ό έμπειρος φωτογράφος — προπάν-



ΑΠΕΝΑΝΤΙ: 'Ο περίφημος ιπτάμενος δίσκος της περιοχής ΜακΜίνβιλλ της Πολιτείας Όρεγκον. ΠΑΝΩ: 'Ο ιπτάμενος δίσκος αναλύεται απ' το κριτικό μάτι του ψηφιακού υπολογιστή.

των αν κάνει και κάποιο ρετουσάρισμα — μπορεί ν' αναπαραγάγει ουσιαστικά οποιαδήποτε φωτογραφία πού νά δείχνει όχι μόνο UFO, αλλά ότιδήποτε άλλο.

Η δεύτερη κατηγορία είναι λίγο πιο προβληματική: πρόκειται για την πλαστογραφημένη φωτογραφία ενός αληθινού περιστατικού UFO. Αύτες οι περιπτώσεις έχουν παρουσιαστεί μερικές φορές στη διάρκεια εμφανίσεων UFO, σέ μίαν εποχή πού τό νά δει κανείς ένα UFO έχει πάψει νά είναι αξιολόγη είδηση. Καί δώ πάλι, ό όποιοσδήποτε Τζό Μπλότζ βλέπει ένα UFO, τό αναφέρει στην τοπική εφημερίδα, ή όποία τόν άγνοεί, και άποφασίζει πώς αν στείλει μία φωτογραφία θά δει τ' όνομά του στην πρώτη σελίδα. Ξαναχρησιμοποιεί λοιπόν τό πλαστικό μοντελάκι τού UFO στόν κήπο του, θνάζει τά φωτογραφικά του σύνεργα για τό ρετουσάρισμα και ό,τι άλλο χρειάζεται. Καί Ξανά, οι κλασικές αναλύσεις μπορούν νά ξεσκεπάσουν την άπάτη ή τουλάχιστον νά χαρακτηρίσουν την φωτογραφία ύποπτη. Ωστόσο, αυτές οι «μισο-άπάτες» μερικές φορές καταλήγουν νά κερδίσουν περισσότερη αξιοπιστία, γιατί απλούστατα ήταν πιο πιθανό νά δει κανείς ένα UFO τό Νοέμβριο τού 1957, ή τό Μάρτιο τού 1966, ή τόν Όκτώβριο τού 1973 και, κατά συνέπεια, ήταν πιο πιθανό νά φωτογραφηθεί ένα UFO σ' αυτές τις περιόδους μαζικών εμφανίσεων. Οι μελετητές των φωτογραφιών πού εξετάζουν αυτό τό φαινόμενο, τού 'χουν δώσει και ειδικό όνομα: 'Η 'Υποθετική Φωτογραφία.

Ένας τρίτος τύπος φωτογραφίας UFO δέν είναι στην πραγματικότητα αληθινή φωτογραφία, αλλά μάλλον άποτέλεσμα κάποιας κακής λειτουργίας της φωτογραφικής μηχανής, κάποιας βλάβης ή κακής επεξεργασίας τού φωτογραφικού φίλμ. Αυτή ή εξήγηση πρέπει νά λαμβάνεται σοβαρά ύπόψη κάθε φορά πού ό μάρτυρας δηλώνει πώς δέν έβλεπε ό ίδιος τό UFO την ώρα πού τό φωτογράφιζε. Μολονότι είναι πολύ πιθανό νά μή βλέπει κανείς ένα UFO και νά τό φωτογραφίσει χωρίς νά τό θέλει την ώρα πού ή μηχανή του σημαδεύει κάποιο άλλο στόχο, οι πιθανότητες νά συμβεί κάτι τέτοιο είναι μηδαμινές αν όχι άνύπαρκτες. Πρέπει πάντα νά εξετάζεται ή περίπτωση νά πρόκειται για λάμψεις τού φακού κάθε φορά πού ή φωτογραφία περιέχει κάποια πηγή ισχυρού φωτός και

πολύ περισσότερο αν τα UFO που φαίνονται στη φωτογραφία παρουσιάζουν κάποιο συμμετρικό γεωμετρικό σχηματισμό. Μιά ατέλεια στην επεξεργασία, ή ένα ελαττωματικό φιλμ, μπορούν να μάς δώσουν την εξήγηση, όταν το «UFO» φαίνεται στο θετικό της τελικής φωτογραφίας και όχι στο αρνητικό.

Μιά τέταρτη πηγή φωτογραφιών UFO είναι η φωτογράφιση γνωστών αντικειμένων ή ατμοσφαιρικών φαινομένων που ο φωτογράφος δεν αναγνωρίζει και νομίζει πως πρόκειται για UFO. Έδώ πρόκειται για πολύ δύσκολες περιπτώσεις έρευνας με τις κλασικές μεθόδους ανάλυσης, γιατί αν το αντικείμενο είναι πραγματικά κάποιο σπάνιο ατμοσφαιρικό φαινόμενο, όπως ένα φακοειδές νέφος, ή ένας υπο-ήλιος, το πιο πιθανό είναι να βρεθεί πολύ δύσκολα κάποιος που ν'αναισθήσει να τ' αναγνωρίσει.

Τέλος, η πέμπτη και πιο αινιγματική κατηγορία είναι οι αληθινές φωτογραφίες, που δείχνουν κάποιο αυθεντικά ασυνήθιστο αντικείμενο. Το πρόβλημα εδώ είναι πως οι κλασικοί τρόποι ανάλυσης δεν μπορούν να εκτιμήσουν οριστικά και τελεσίδικα την αυθεντικότητα και τον ασυνήθιστο χαρακτήρα της φωτογραφίας. Αν συνδυαστούν οι κλασικές τεχνικές μέθοδοι ανάλυσης με μία επίπονη και λεπτομερή έρευνα μίας ορισμένης περίπτωσης δεν αποκλείεται να καταλήξουμε — με αρκετά μεγάλη βεβαιότητα — στο συμπέρασμα πως μία ορισμένη φωτογραφία δείχνει στ' **αλήθεια ένα άγνωστο αντικείμενο**. Αλλά μία τόσο λεπτομερής έρευνα είναι αρκετά σπάνια, κι ακόμα, και τότε πάλι σε μία πιθανότητα μπορούμε να στηριχτούμε.

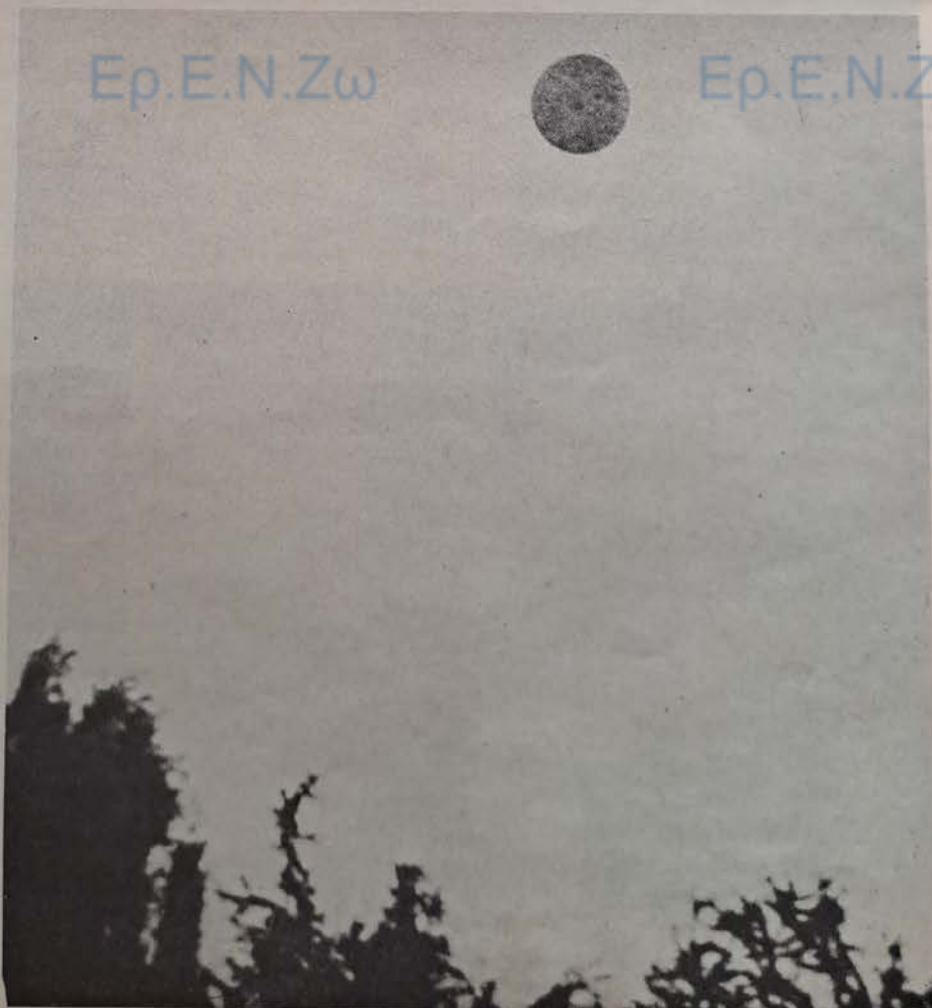
Σ' αυτό το σημείο, εμφανίζεται αυτός ο μεγάλος μάγος της εποχής μας, ο ψηφιακός ηλεκτρονικός υπολογιστής. Αν οι διάφοροι κομπιούτερς μπορούν να προγραμματιστούν για να κόβουν ξύλα σ' ένα πριονιστήριο, για να ετοιμάζουν το λογαριασμό του ηλεκτρικού μας και για να λένε σ' έναν αστυφύλακα του Βερμόντ αν το αυτοκίνητο που σταμάτησε κλέφτηκε στο Άϊντάχο, γιατί να μην μπορεί να προγραμματιστεί ένας υπολογιστής για να κάνει εκτιμήσεις φωτογραφιών; Πράγματι, αυτό μπορεί να γίνει και μάλιστα έχει γίνει. Η τεχνική αναπτύχθηκε αρχικά χάρη στο αμερικανικό διαστημικό πρόγραμμα, εξαιτίας της ανάγκης που υπήρχε να βελτιωθούν οι θαμπές

φωτογραφίες που έστελναν τα διαστημόπλοια από τεράστιες αποστάσεις. Αυτές οι διάφορες τεχνικές, που κυριολεκτικά μπορούν να βγάλουν από μία φωτογραφία περισσότερα απ' όσα έδειχνε αρχικά, τελειοποιήθηκαν και προσαρμόστηκαν για την έρευνα των UFO από μία μικρή αλλά αξιόλογη ομάδα ερευνητών UFO, τη GROUND SAUCER WATCH, με έδρα στο Φοίνιξ της Αριζόνας. Η G.S.W. έχει μόνο κάπου πεντακόσια μέλη, αλλά ένα πολύ μεγάλο ποσοστό απ' αυτούς αποτελείται από ειδικευμένους τεχνικούς που δουλεύουν σε μεγάλες αεροδιαστημικές εταιρίες ή σε μεγάλα πανεπιστήμια. Αυτοί οι άνθρωποι πραγματοποίησαν τη σημαντικότερη επαναστατική καινοτομία στην έρευνα των φωτογραφιών UFO: βρήκαν μία μέθοδο να μελετούν, να υπερτιμούν και ν' αναλύουν φωτογραφίες UFO, χρησιμοποιώντας έναν ψηφιακό κομπιούτερ. Πώς λειτουργεί; Ας εξετάσουμε μερικές απ' τις μεθόδους που χρησιμοποιούν.

Για την ανάλυση μίας τέτοιας φωτογραφίας, οι αναλυτές της G. S.W. χρησιμοποιούν τρεις τεχνικές: υπερτίμηση πλαισίου, υπερτίμηση

χρώματος και υπερτίμηση εικόνας, ή «ψηφιοποίηση».

Η υπερτίμηση πλαισίου είναι σχεδόν αυτόνομη έκφραση. Ο κομπιούτερ αναπαράγει την αρχική φωτογραφία αλλά με όλα της τα πλαίσια, τις επιφάνειες και τα επίπεδα ή βαθμούς πυκνότητας του αντικειμένου, με μεγάλη υπερτίμηση. Η υπερτίμηση πλαισίου μίας μεγεθυμένης φωτογραφίας ενός πετάλου λουλουδιού, λόγου χάρη, μπορεί να δείξει όλες τις ίνες και τα αγγεία που περιέχονται στο πέταλο. Με την υπερτίμηση πλαισίου της φωτογραφίας μίας μηχανής, μπορούμε να δούμε ρωγμές ή φυσαλίδες αέρος (έσωτερικές ατέλειες) που, αλλιώς, είναι άορατες με γυμνό μάτι. Το μόνο όριο σ' αυτή την τεχνική είναι το επίπεδο του κοντράστ που παρουσιάζεται στην έγγραφη σε βίντεο ή μαγνητοταινία. Αυτή η τεχνική μπορεί να προσδιορίσει τη μορφή και το περιγράμμα του αντικειμένου που έχει φωτογραφηθεί. Μπορεί ακόμα να έντοπισει «άνωμαλίες» πλαισίου, που θα υποδήλωναν την ύπαρξη καλωδίου ή κλωστής απ' όπου θα κρεμόταν ή μακέτα του UFO. Έδώ αξίζει να σημειώσουμε πως, μ' αυ-



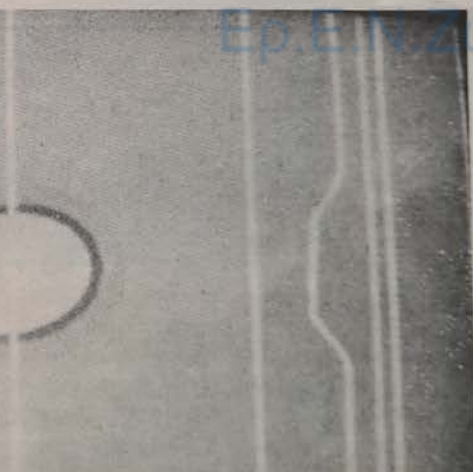
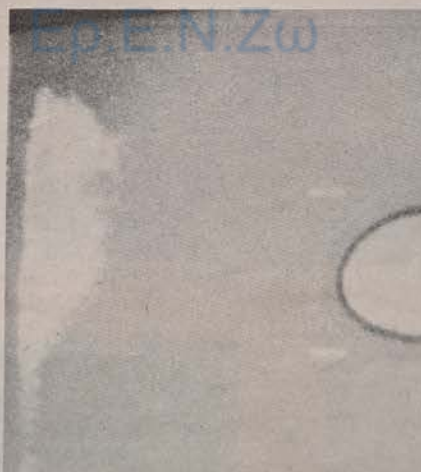
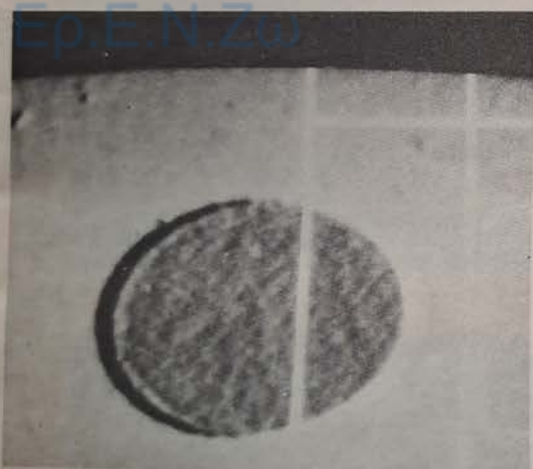
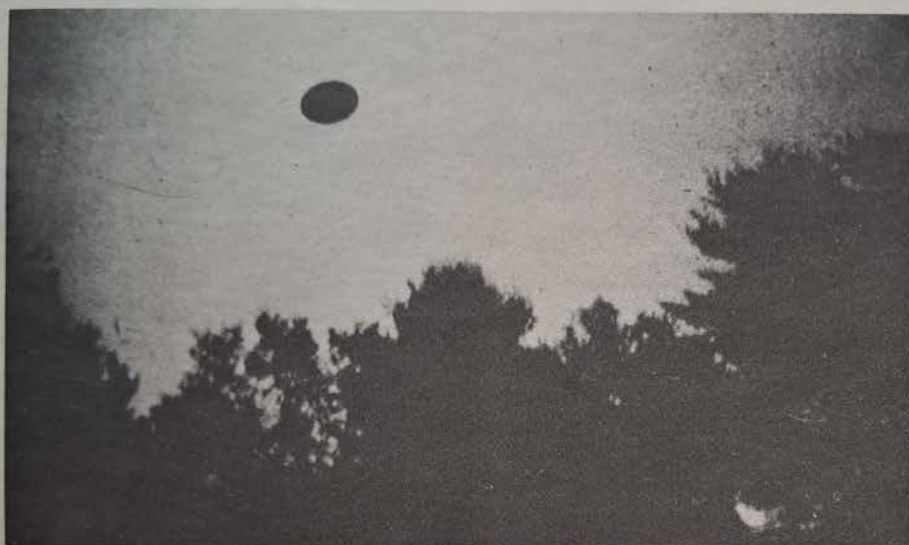
τή την τεχνική, μελετήθηκε μία σειρά φωτογραφιών από τις νοτιοδυτικές Πολιτείες και στην οποία οι φωτογραφίες ήταν τόσο πολύ «εακρισμένες», ώστε το αντικείμενο που έδειχναν βρισκόταν στην άκρη σχεδόν του πλαισίου, κι ωστόσο, η υπερτίμηση με τον κομπιούτερ έδειξε την ύπαρξη μιάς κλωστής στο ελάχιστο φόντο που έμενε ανάμεσα στο αντικείμενο και το πλαίσιο της φωτογραφίας.

Η δεύτερη τεχνική της G.S.W. για την ανάλυση των φωτογραφιών είναι γνωστή σαν υπερτίμηση χρώ-

ματος. Έδώ έχουμε μία πολύ λεπτομερέστερη εξέταση της πυκνότητας της εικόνας (και, κατά συνέπεια, και του αντικειμένου που έχει φωτογραφηθεί), γιατί χρησιμοποιούνται 30 διαφορετικά χρώματα (δημιουργημένα απ' τον κομπιούτερ), συν το μαύρο και το λευκό, για ν' αναπαρασταθεί η πυκνότητα όλων των τμημάτων του αντικειμένου. Οι μπλέ, πράσινες και άσπρες περιοχές είναι οι λιγότερο πυκνές. Η κλίμακα μεγαλώνει καθώς περνάει απ' το κίτρινο και το μώβ, μέχρι το κόκκινο, που είναι το χρώ-

μα που αναπαριστάει τη μεγαλύτερη πυκνότητα στο αντικείμενο. Ο Υπερτιμητής Χρώματος μπορεί να ρυθμιστεί με τέτοιο τρόπο που να μπορούν ν' αναλυθούν από πιο κοντά ορισμένες περιοχές της εικόνας που μπορεί να μάς ενδιαφέρουν περισσότερο. Θα'πρεπε ακόμα να σημειώσουμε πως, εκτός απ' την επιστημονική αξία μιάς τέτοιας έρευνας, η υπερτίμηση χρώματος μπορεί να δώσει τις ωραιότερες χρωματιστές φωτογραφίες που έχουν γίνει ποτέ.

Η τρίτη τεχνική ανάλυσης, υπερτίμηση εικόνας ή ψηφιοποίηση, γίνεται βάζοντας τον κομπιούτερ να χωρίσει τη φωτογραφία σε όχι λιγότερες από 245.760 ξεχωριστά τετραγωνάκια ή «κελιά». Κάθε τετραγωνάκι καταγράφεται από τον κομπιούτερ ανάλογα με την πυκνότητά του σ' ένα απ' τα 256 επίπεδα που διαθέτει. Η μνήμη του κομπιούτερ μπορεί να ρυθμιστεί αντίστοιχα για ν' αναπαραγάγει την υπερτίμηση οποιουδήποτε τμήματος της φωτογραφίας θέλουμε. Βασικός στόχος της ανάλυσης των «κελιών» είναι ν' ανακαλυφθεί η απόσταση του αντικειμένου που φωτογραφήθηκε μέχρι τη φωτογραφική μηχανή. Όσο καθαρότερα είναι τα πλαίσια του κελιού, τόσο



ΑΡΙΣΤΕΡΑ, σελ. 16: Αυτό το UFO φωτογραφήθηκε στο Τιμπερλέκ της Πολιτείας Μάιν. Είναι αληθινό ή πλαστογραφημένο; ΔΙΠΛΑ: Η ανάλυση με τον κομπιούτερ αποδειχνει πως η εικόνα παρουσιάζει ένα συμπαγές αντικείμενο και όχι ένα πλαστικό μοντέλο ή ένα ρετουσαρισμένο αρνητικό φωτογραφίας.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

πιό κοντά στη μηχανή είναι το αντικείμενο. Όσο πιο ακαθόριστα είναι τα πλαίσια του κελιού, τόσο πιο μακριά απ' τη μηχανή βρίσκεται το αντικείμενο. Αυτό γίνεται χάρη στην αύξημένη ποσότητα καταχνιάς ή ατμοσφαιρικής ύλης που βρίσκεται ανάμεσα στη φωτογραφική μηχανή και στο αντικείμενο που φωτογραφήθηκε.

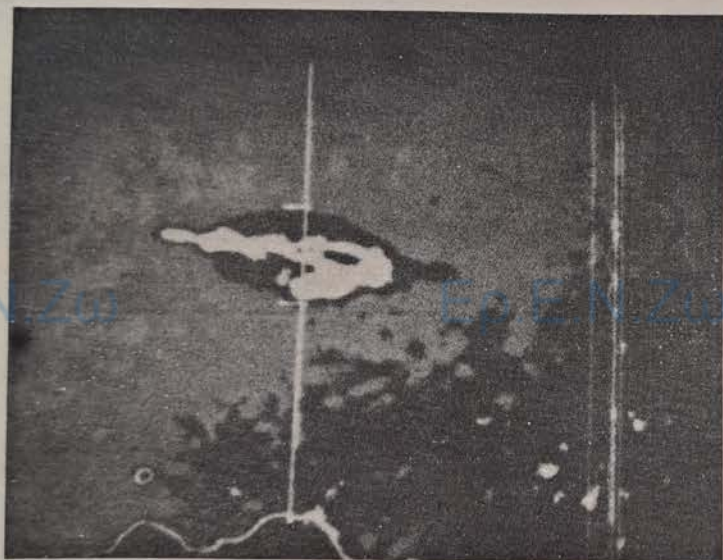
Η τεχνική της υπερτίμησης της εικόνας, μπορεί να υποδιαιρεθεί σε δύο απ' τα σημαντικότερα τελικά της αποτελέσματα: μία υπερτιμωμένη αναπαραγωγή του πρωτότυπου της φωτογραφίας και μία αριθμητική ή γραπτή αναφορά με όλες τις ειδικές λεπτομέρειες που περιέχονται στη φωτογραφία. Και στις δύο περιπτώσεις, η κεντρική ιδέα είναι να άντληθούν πληροφορίες από ακατέργαστες φωτογραφίες με όσο περισσότερη ταχύτητα και ακρίβεια γίνεται.

Τόσο στις φωτογραφίες υπερτί-

Ερ.Ε.Ν.Ζω

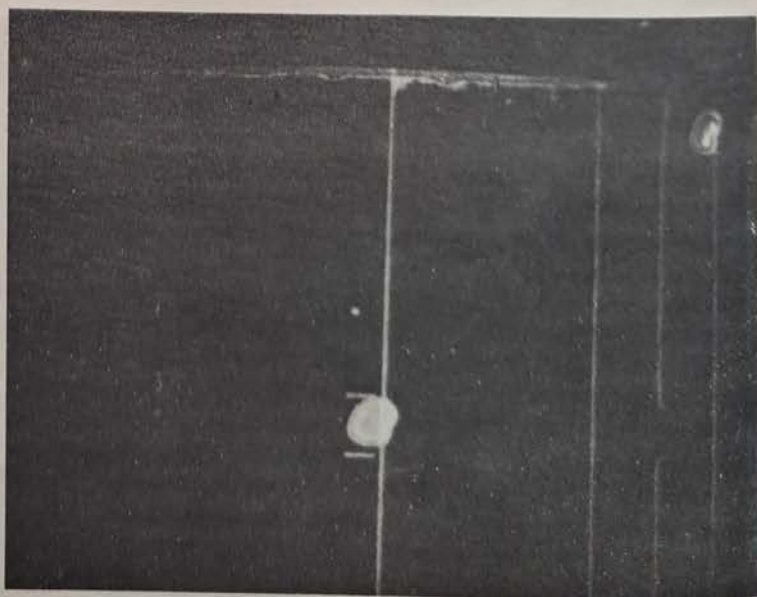
Βλεπουμε, λοιπόν, πως οι περισσότερες πλαστογραφημένες ή παρεξηγημένες φωτογραφίες UFO ξεσκεπάζονται πολύ εύκολα με μία ή περισσότερες απ' αυτές τις τεχνικές. Η μακέτα που κρέμεται από μία κλωστή θα φανεί στο τέστ της υπερτίμησης πλαισίου. Το πλαστικό μοντελάκι ιπτάμενου δίσκου θ' αποκαλυφτεί στο τέστ της υπερτίμησης χρώματος με τη χαμηλή του πυκνότητα, ενώ η ανάλυση των «κελιών» της φωτογραφίας θ' αποδείξει πως το αντικείμενο βρισκόταν πολύ κοντά στη μηχανή. Οι

Ερ.Ε.Ν.Ζω



Ερ.Ε.Ν.Ζω

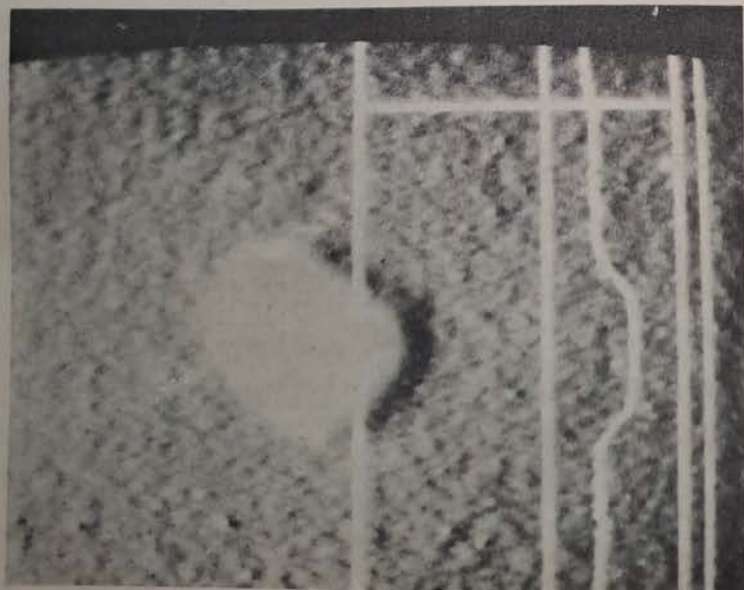
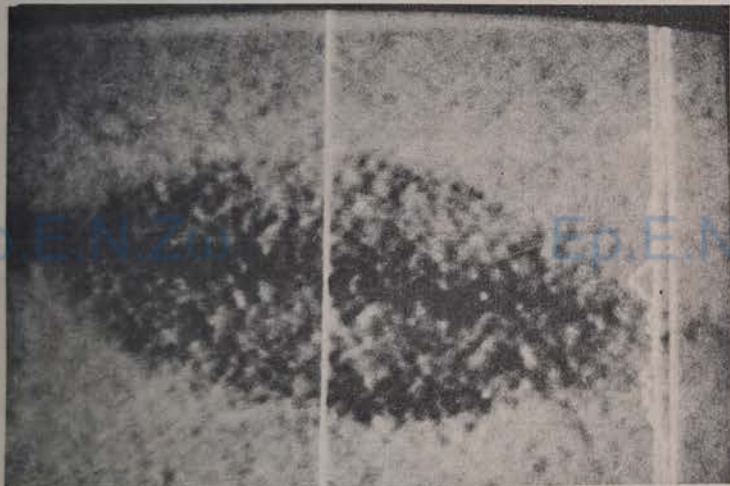
μησης πλαισίου όσο και στις φωτογραφίες υπερτίμησης χρώματος, φαίνεται μία ακανόνιστη κάθετη γραμμή. Αυτή η γραμμή λέγεται «δείκτης κατανομής» και μπορεί να παραβληθεί με το δρομέα του λογαριθμικού κανόνα ή την ηλεκτρονική λεπίδα κοπής περιθωρίων. Χάρη στο δείκτη κατανομής, μπορεί να προσδιοριστεί απόλυτα η αληθινή πλευρά του προφίλ του αντικειμένου, όπως θα φαινόταν αν κοιτάζαμε τη φωτογραφία απ' το πλάι. Η συμμετρία του αντικειμένου που έχει φωτογραφηθεί είναι ένα σημαντικό πρόβλημα που πρέπει να ερευνηθεί, αν θέλουμε να μάθουμε αν το αντικείμενο είναι αληθινό UFO ή δυό πιατάκια κολλημένα το 'να πάνω στ' άλλο.



λάμπεις των φακών θα έχουν, βέβαια, μία πυκνότητα που θα πλησιάζει το μηδέν, καθώς και τα διάφορα φωτογραφικά μοντάζ. Τα φακοειδή νέφη θ' αποκαλύπτονται απ' τον υπερτιμητή πλαισίου και οι υπο-ήλιοι απ' τον υπερτιμητή χρώματος.

Χάρη στο ψυχρό, κριτικό μάτι του ψηφιακού υπολογιστή, και τις πολυάριθμες αμφίβολες φωτογραφίες UFO, δεν είναι καθόλου παράξενο που ελάχιστες φωτογραφίες απ' αυτές περνούν τα διάφορα τεστ με επιτυχία. Οι τέσσερις φωτογραφίες που διαλέξαμε να παρουσιάσουμε σ' αυτό το άρθρο περιλαμβάνουν δύο απ' τις πιο γνω-

Ένας φωτογράφος πάνω στο τοπογραφικό πλοίο Άλμιράντε Σαλντάνια του Βραζιλιανού Ναυτικού τράβηξε αυτές τις φωτογραφίες που πλαισιώνουν ένα απ' τα πιο τεκμηριωμένα περιστατικά UFO της παγκόσμιας ιστορίας. Οι φωτογραφίες παρουσιάζουν τις διάφορες τεχνικές υπερτίμησης που χρησιμοποίησαν οι κομπιούτερς για να κρίνουν την αυθεντικότητα των φωτογραφιών.



στές φωτογραφίες UFO όλων των εποχών και δύο λιγότερο γνωστές. Οι δύο διάσημες περιπτώσεις είναι οι φωτογραφίες που πήρε ο Τρέντ στο ΜακΜίνβιλλ του Όρεγκον το 1950 (Περίπτωση υπ' αριθ. 46 στην Έκθεση Κόντον) και οι φωτογραφίες της Νήσου Τρινιντάνε από τη Βραζιλία, που μερικές φορές λέγονται και «φωτογραφίες IGY», και που τραβήχτηκαν το 1958 από μίαν αποστολή του Διεθνούς Γεωφυσικού Έτους και κυκλοφόρησαν από τη βραζιλιάνικη κυβέρνηση. Οι δύο λιγότερο γνωστές περιπτώσεις είναι οι φωτογραφίες του Μπέντφορντ του Όχαιο που πήραν μέλη της ομάδας GROUND OBSERVER CORPS το 1957, και ή φωτογραφία του Τιμπερλέκ απ' την Πολιτεία Μάιν. Οι φωτογραφίες του Μάκ Μινβιλλ, του Τιμπερλέκ και της Τρινιντάνε δείχνουν δίσκους στο φως της μέρας. Η φωτογραφία του Μπέντφορντ τραβήχτηκε νύχτα.

Οι φωτογραφίες του ΜακΜινβιλλ, Όρεγκον, είναι κλασικές. Είναι από

τις πρώτες φωτογραφίες με UFO σέ σχήμα δίσκου που πάρθηκαν με το φως της μέρας, και τις τράβηξε το 1950 ο Πώλ Τρέντ, ένας κτηματίας απ' το ΜακΜινβιλλ του Όρεγκον, αξιοσεβαστος για όλους τους κατοίκους της περιοχής.

Τό περιστατικό άρχισε τό βράδυ της 11 Μαΐου 1950, όταν ή γυναίκα του Τρέντ βρισκόταν έξω φροντίζοντας τά ζώα του άγροκτήματος. Παρατήρησε κάποιο άντικείμενο στά βορειοανατολικά και φώναξε τόν άντρα της. Ο Τρέντ βγήκε έξω και παρατήρησε κι αυτός τό UFO. Ίσα-ίσα πρόλαβε νά βρεί τή φωτογραφική του μηχανή στό σπίτι του και νά πάρει δυό φωτογραφίες πριν εξαφανιστεί τό άντικείμενο στά δυτικά. Συμπωματικά, όταν έμφανίστηκαν οι φωτογραφίες, ό έκδότης της τοπικής έφημερίδας του ΜακΜινβιλλ τό'μαθε και τις δημοσίεψε. Από κει κι έπειτα, τά μαζικά μέσα ενημέρωσης και τά μεγάλα περιοδικά ανέλαβαν τήν υπόθεση.

Τό UFO του Τρέντ μελετήθηκε έξαντλητικά απ' τήν Έπιτροπή Κόντον, ενώ ή όμώνυμη άναφορά, στην περίπτωση που έχει αύξοντα αριθμό 46, υπολογίζει πώς τό άντικείμενο άπείχε απ' τή φωτογραφική μηχανή κάπου 1,1 μέχρι 1,5 χιλιόμετρα. Μολονότι ό έρευνητής του Σχεδίου Κόντον αφήνει νά έννοηθεί πώς δεν άποκλείεται τό άντικείμενο νά είναι μακέτα κρεμασμένη από μία κλωστή, μήν έχοντας καταφέρει νά δημιουργήσει όπαδούς αυτής της άποψης, τελειώνει τήν άναφορά του σ' αυτή τήν περίπτωση λέγοντας: «Πρόκειται για μίαν απ' τις ελάχιστες άναφορές UFO, όπου όλοι οι παράγοντες... μοιάζουν νά συμφωνούν με τή διαβεβαίωση πώς ένα καταπληκτικό ιπτάμενο άντικείμενο, άσημόχρωμο, δισκοειδές, με άρκετές δεκάδες μέτρα διάμετρο και όλοφάνερα τεχνητό, πέταξε μπροστά στά μάτια δύο μαρτύρων».

Οι άναλύσεις της ομάδας G.S.W. με τόν κομπιούτερ ένισχύουν άκόμα παραπάνω τή διαβεβαίωση πώς πρόκειται για γνήσιες φωτογραφίες κάποιου καταπληκτικού άντικειμένου.

Σημειώστε ιδιαίτερα πώς ή υπερτίμηση πλαισίου των δυό φωτογραφιών (Εικόνες Β και C δεν δείχνει ούτε ίχνος κλωστής ή καλωδίου απ' όπου νά κρέμεται τό άντικείμενο. Σημειώστε άκόμα προσεχτικά πώς, στην Εικόνα D, ό δείκτης



υπερτίμηση πλαισίου και χρώματος της πιο γνωστής απ' όλες τις φωτογραφίες του νησιού Τρινιντάντε. Το «χιόνι» που φαίνεται στο πάνω μέρος της Εικόνας F αποδειχνει πως το αντικείμενο βρισκόταν σε αρκετή απόσταση από τη φωτογραφική μηχανή. Στην Εικόνα G, σημειώστε πως η πυκνότητα του αντικειμένου είναι αρκετά μεγάλη, προπάντων αν λάβουμε υπόψη μας την πυκνότητα των κόκκων που παρουσιάζει το πρωτότυπο της φωτογραφίας στην Εικόνα E.

Η ομάδα GROUND OBSERVER CORPS συγκροτήθηκε αρχικά για ν' αναζητάει στον ουρανό τα σοβιετικά βομβαρδιστικά που πιθανό να πετάγανε χαμηλά. Λειτουργήσε απ' το 1950 ως το 1958, και μία κι αυτά ήταν τα χρυσά χρόνια των UFO, δεν είναι παράξενο που πολλές αναφορές UFO ξεκίνησαν απ' την ομάδα G.O.C. Σχετικά μ' αυτό, μπορούμε ν' αναφέρουμε πως το βιβλίο INSIDE SAUCER POST... 3-0 BLUE, του Λέοναρντ Σπρίνγκφιλντ, πρέπει να είναι η καλύτερη έκθεση των έμπειρων της ομάδας G.O.C. με τα UFO.

Η τρίτη μας περίπτωση αφορά μία φωτογραφία UFO που πήρε ένα μέλος της ομάδας G.O.C. (μαζί με πολλούς άλλους μάρτυρες) στο προάστειο Μπέντφορντ του Κλήβελαντ στο Όχαιο, τη νύχτα της 13 'Ιουλίου 1957. Στις 10.10 μ.μ., δυό λαμπερά αντικείμενα πέρασαν ολόταχως πάνω απ' το νυχτερινό Όχαιο με τέτοια ταχύτητα που κανείς δεν πρόλαβε να τα καλοκοιτάξει κι ακόμα λιγότερο να τα φωτογραφίσει. Όστόσο, πέντε λεπτά αργότερα, ξαναφάνηκαν, με πολύ μικρότερη ταχύτητα, κι αυτή τη φορά όχι μόνο τα κοίταξαν πολύ καλά με ισχυρά κυάλια, αλλά πρόλαβαν και να τα φωτογραφίσουν. Μετά τα κυάλια τους, οι παρατηρητές κατάφεραν να ξεχωρίσουν πως τα δύο αντικείμενα είχαν αληθινό σχήμα δίσκου και πως πρέπει να ήταν αρκετά μεγάλα σε μέγεθος. Μετά τα δύο αντικείμενα φάνηκαν να «χωρίζονται», να γίνονται δηλαδή τέσσερα, και να εξαφανίζονται σε διαφορετικές κατευθύνσεις.

Οι έρευνητές της ομάδας G.S.W. κάνοντας την υπερτίμηση μίας απ' τις φωτογραφίες του Μπέντφορντ (Εικόνα H), βρήκαν με την ανάλυση του δεικτή κατανομής πως τ' αντικείμενα του Μπέντφορντ έμοιαζαν πάρα πολύ σε προφίλ με τις φωτογραφίες του Τρέντ (συγκρίνετε την Εικόνα I με την Εικόνα D) και, τε-

λικά, ο υπερτίμητης χρώματος αποκάλυψε μιάν αξιοσημείωτα όμοιομορφη πυκνότητα των αντικειμένων.

Η τέταρτη περίπτωση παρουσιάστηκε στο Τιμπερλέηκ του Μάιν, το καλοκαίρι του 1958, στις 7 'Ιουλίου για την ακρίβεια. Μία ομάδα προσκόπων με τους αρχηγούς τους έτρωγαν στο δάσος, όταν ξαφνικά όλοι οι φυσιολογικοί θόρυβοι που κάνουν τα ζώα και τα πουλιά σταμάτησαν και αντικαταστάθηκαν από έναν απόκοσμο θόρυβο που μοιάζε με θουητό. Όλοι κοίταξαν προς τα πάνω και είδαν ένα μπουντζόχρωμο δισκοειδές αντικείμενο να κινείται στον αέρα με κείνη την «πέρα-δώθε» κίνηση που τόσο καλά ξέρουν οι ούφολοι. Ένας πρόσκοπος που λεγόταν Φιλ Τζόνσον πήρε δυό φωτογραφίες του αντικειμένου (Εικόνες K και L), τις οποίες η ομάδα G.S.W. διευκρίνισε υπέροχα με τον υπερτίμητη πλαισίου (βλέπε Εικόνα N). Δεν μπορούμε να μη μείνουμε κατάπληκτοι από το προφίλ κατανομής στην Εικόνα O, όταν το συγκρίνουμε με τα προφίλ κατανομής που είδαμε πιο πάνω για τις φωτογραφίες του Τρέντ και του Μπέντφορντ (Εικόνες D και I). Το «σχήμα δίσκου με μία καμπίνα στην κορυφή» μοιάζει να είναι κοινό στις περισσότερες φωτογραφίες UFO, που μελετήθηκαν προσεχτικά με τις τεχνικές μεθόδους που προσφέρει ο υπολογιστής.

Η υπερτίμηση εικόνας των φωτογραφιών UFO δεν ξεδιαλύνει όριστικά το μυστήριο που μπορεί να κρύβεται πίσω από τα UFO. Όστόσο, βοηθώντας τους ούφολόγους ν' αποκλείσουν πολλές φωτογραφίες γιατί είναι ολόφανερες απάτες και πλαστογραφίες ή παρερμηνείες, θά μάς επιτρέψει να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας στις αὐθεντικές φωτογραφίες UFO και στις περιπτώσεις που αξίζει να μελετηθούν ιδιαίτερα. Αυτό δεν αποκλείεται να διευκολύνει τη μακρόχρονη και τόσο επίπονη αναζήτηση στοιχείων «κλισέ» των διαφόρων περιστατικών UFO που πραγματοποιείται αφότου συγκεντρώθηκαν πολλές αναφορές UFO, δηλαδή μετά το 1950. Οι συγγραφείς του άρθρου, μαζί μ' έναν άλλο συνεργάτη τους, εργάζονται σε μία μελέτη των φωτογραφιών UFO που θά φτάσει σε μέγεθος βιβλίου, χρησιμοποιώντας ταυτόχρονα την τεχνολογία της υπερτίμησης GSW.

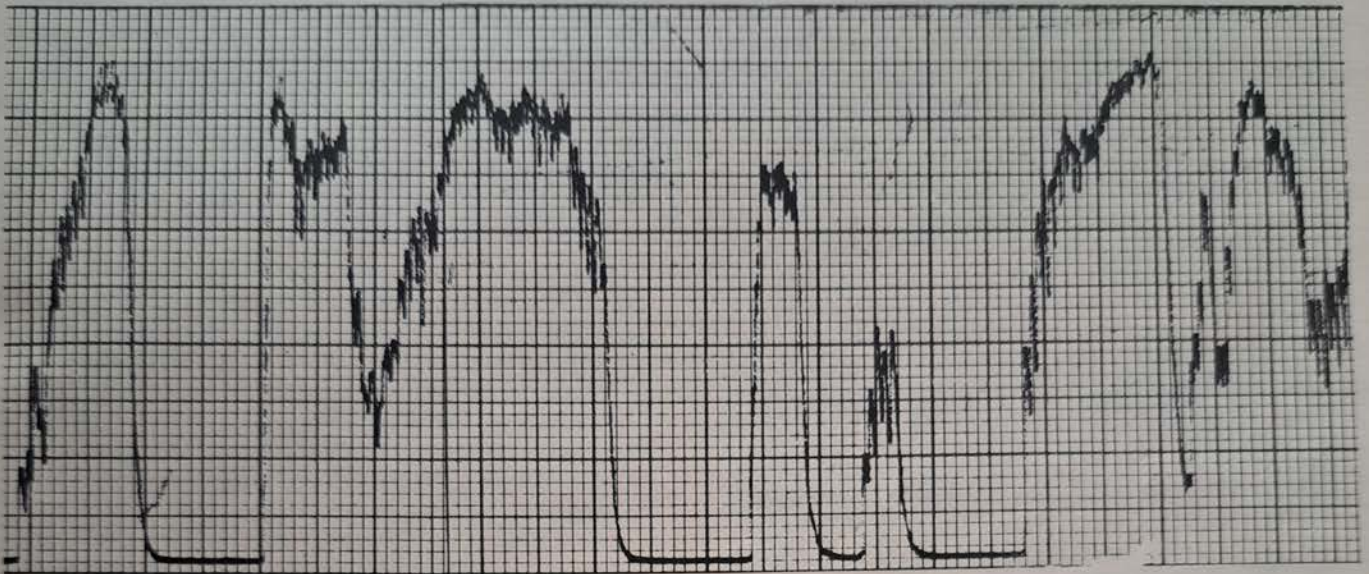
κατανομής δείχνει καθαρά το σχήμα ενός δίσκου με μία κεντρική και πολύ ευδιάκριτη «καμπίνα» στην κορυφή. Με λίγα λόγια, το περιστατικό αυτό πρέπει να θεωρηθεί σαν μία απ' τις ισχυρότερες περιπτώσεις φωτογραφίας UFO που μελετήθηκε ποτέ από έρευνητές.

Το νησί Τρινιντάντε δεν είναι παρά ένα ξερονήσι, 700 μίλια στ' ανοιχτά της βραζιλιάνικης ακτής, άκατοίκητο, που παρουσιάζει ενδιαφέρον μόνο γιατί χρησιμεύει σαν σταθμός για την τηλεγραφική και τηλεφωνική σύνδεση της Εύρώπης με τη Νότια Αμερική. Και όμως, σ' αυτή την άπιθανη τοποθεσία, έγινε μία απ' τις πιο καταπληκτικές εμφανίσεις UFO της σύγχρονης εποχής. Στις 21 Φεβρουαρίου 1958, το τοπογραφικό πλοίο Αλμιράντε Σαλντάνια του βραζιλιανού Ναυτικού βρισκόταν στ' ανοιχτά του νησιού Τρινιντάντε, καταγράφοντας μετεωρολογικές και άλλες επιστημονικές παρατηρήσεις της περιοχής στα πλαίσια του Διεθνούς Γεωφυσικού Έτους που γιορταζόταν εκείνη τη χρονιά. Το πλήρωμα και οι επιστήμονες που βρίσκονταν στο πλοίο παρατήρησαν ένα UFO, που φάνηκε να περνάει δυό φορές πάνω απ' το νησί. Ο φωτογράφος του πλοίου κατάφερε να τραβήξει πολλές φωτογραφίες του αντικειμένου, από τις οποίες η καλύτερη (και πιο γνωστή) είναι αυτή που δημοσιεύουμε σαν Εικόνα E. Μετά την προσεχτική μελέτη του περιστατικού που έκανε το βραζιλιάνικο ναυτικό, οι φωτογραφίες κυκλοφόρησαν ελεύθερα και επίσημα. Η εξαντλητική και επίσημη έρευνα της περίπτωσης αυτής έκανε πάντα τους έρευνητές UFO να τη δέχονται σαν αὐθεντική, μολονότι αυτό δεν αποτελεί, βεβαία, εγγύηση πως το αντικείμενο ήταν στ' αλήθεια κάτι το ανώμαλο.

Οι Εικόνες F και G δείχνουν την

Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΤΕΝΕΣ ΕΠΑΦΕΣ ΤΡΙΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ

Χέουντεν Χιούζ



Τυπικό διάγραμμα ΥΨΕ που δείχνει ότι οι γυναίκες από το Κεντάκυ λέγαν την αλήθεια για την άπαγωγή τους.

Τώρα υπάρχει ένα επιστημονικό έργο που οι έρευνητές μπορούν να χρησιμοποιήσουν για ν'ανακαλύψουν αν πράγματι άνθρωποι άπήχθησαν από UFO.

Ο έρευνητής των UFO δόκτωρ Ντένις Γουίλλιαμ Χώκ μου έκμυστρεύτηκε πρόσφατα ότι πιστεύει πως η έρευνα των UFO προωθήθηκε σημαντικά μόνο στα τελευταία δύο χρόνια της τριαντάχρονης ιστορίας της. Μ' αυτό θέλω να πω ότι συνέβηκε μία αισθητή αλλαγή στην αντιμετώπισή τους από μέρους των επιστημόνων και της κυβέρνησης, αλλά και από μέρος του κοινού. Η σύγχρονη επιστημονική μελέτη του φαινομένου των UFO θεωρείται πιά σαν ένας σοβαρός τομέας μελέτης, αποτέλεσμα των καλύτερων μας προσπαθειών στην εξεύρεση μίας λύσης στο πρόβλημα αυτό.

Στή συνέχεια μάς είπε ο δόκτωρ Χώκ: «Η φωτογραφική ανάλυση μέσω ηλεκτρονικών έγκεφάλων, ή ανίχνευση των UFO με επιστημονικά όργανα, οι στατιστικές μελέτες από έγκεφαλους, ή καταγραφή των εμφανίσεων UFO, ή πολυγραφική και ψυχολογική ανάλυση των ψυχικών διαταραχών, αποτελούν μερικά παραδείγματα αυτής της νέας μεθόδου επιστημονικής προσέγγισης του προβλήματος.

Σ' αυτά προστίθεται ένα όργανο που μετράει τις ψυχικές διαταραχές στη φωνή, ο υπολογιστής ψυχικής έντασης, πιο πολύ γνωστός σάς ΥΨΕ. Ο ΥΨΕ θεωρείται τόσο ακριβής, που τα δικαστήρια μερικών Πολιτειών της Αμερικής θεωρούν σαν αποδείξεις τα στοιχεία που δίνει, και γι' αυτό χρησιμοποιείται πολύ συχνά από τις υπηρεσίες εφαρμογής του νόμου.

Νά μία υποθετική περίπτωση:

«Έσύ σκότωσες τον Μπόμπ Μάρτιν;» ρωτά ο αστυνομικός τον ύποπτο. «Όχι», απαντά ψυχρά αυτός. Όμως η μηχανή στο τραπέζι λέει διαφορετικά πράγματα στον αστυνομικό. Ο ύποπτος αρχίζει να φοβάται ότι διάβασαν τη σκέψη του και τελικά ομολογεί.

Πρόκειται για ένα απλό πολυγραφικό τέστ: Σίγουρα όχι. Άς παρακολουθήσουμε τη συζήτηση ενός ψυχοπαθούς μ' ένα ψυχίατρο, με θέμα την οικογένεια του ασθενή:

«Είμαστε μία μέση οικογένεια, αγαπούσα τη μητέρα μου, τον πατέρα μου, τον αδελφό μου και την αδελφή μου».

Στή λέξη «πατέρας» η βελόνα στο μηχανήμα αρχίζει να κουνιέται τρελά. Ο ψυχίατρος εξετάζει το θέμα και στη συνέχεια μαθαίνει ότι ο άρρωστος μισούσε τον πατέρα του χωρίς όμως να το καταλαβαίνει. Τώρα η θεραπεία μπορεί ν' αρχίσει.

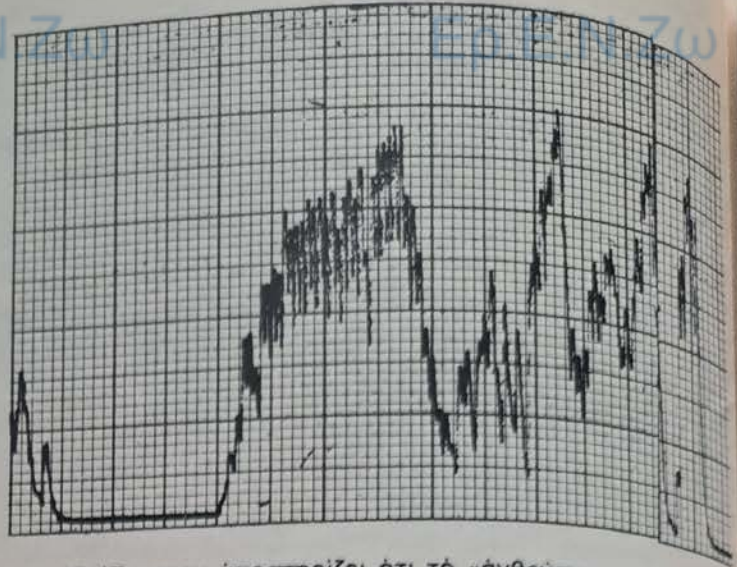
Ο υπολογιστής της ψυχικής έντασης είναι ένα όργανο που εντοπίζει, μετρά κι απεικονίζει γραφικά, μερικά στοιχεία της ανθρώπινης φωνής που έχουν σχέση με την ψυχική ένταση τη στιγμή της καταγραφής.

Σύμφωνα με τη γνώμη του ειδικού στους ΥΨΕ, του Φόρεστ Έρικσον, που είναι σύμβουλος του Διεθνούς Γραφείου UFO, στο ανθρώπινο αυτί η φωνή ενός ανθρώπου μπορεί να ακούγεται απόλυτα φυσική,

ἀπαλλαγμένη από τρεμουλιίσματα και ήχητικές παραμορφώσεις που φανερώνουν ένοχη. Βασικά αυτό που πετυχαίνει ο ΥΨΕ είναι να συλλαμβάνει τις ελάσσονες τονικές παραμορφώσεις και να καταγράφει σ' ένα διάγραμμα τις αλλαγές στις ανεπαίσθητες συχνότητες της φωνής».

Τελοιοποιημένος εδώ και μερικά χρόνια από την «Dektor Counterintelligence and Security Company of Springfield», ο ΥΨΕ μπορεί ν' αποκαλύψει ποιά είναι ή αλήθεια, καταγράφοντας τα στοιχεία της έντασης στη φωνή και μεταφράζοντάς τα σε διαγράμματα. Αφού άκουσε διάφορες διηγήσεις ατόμων από μαγνητοταινίες, ο Έρικσον έσπασε σχολαστικά σε συλλαβές την κάθε λέξη, και κατόπιν εξέτασε εξονυχιστικά την κάθε συλλαβή μέσω των αποκαλυπτικών στοιχείων της ψυχικής έντασης.

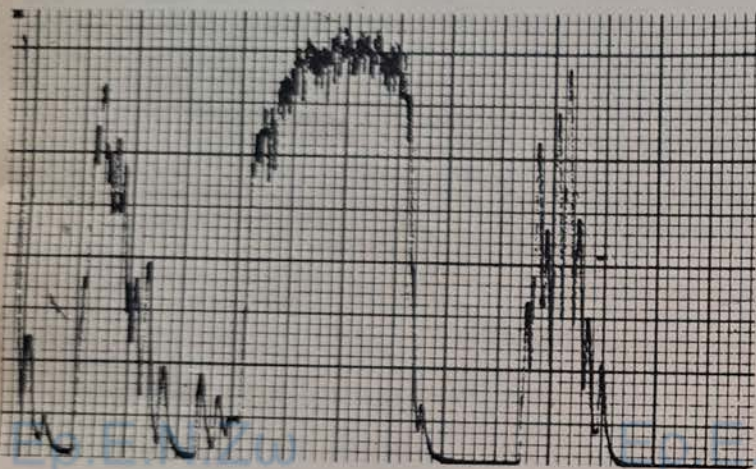
Ο Έρικσον τονίζει ιδιαίτερα ότι τα αποτελέσματα της ανακάλυψής του δεν φανερώνουν κατά πόσο α υ τ ό ς πιστεύει ότι τα άτομα λένε την αλήθεια, αλλά κατά πόσο α υ τ ά τα ίδια πιστεύουν ότι λένε την αλήθεια.



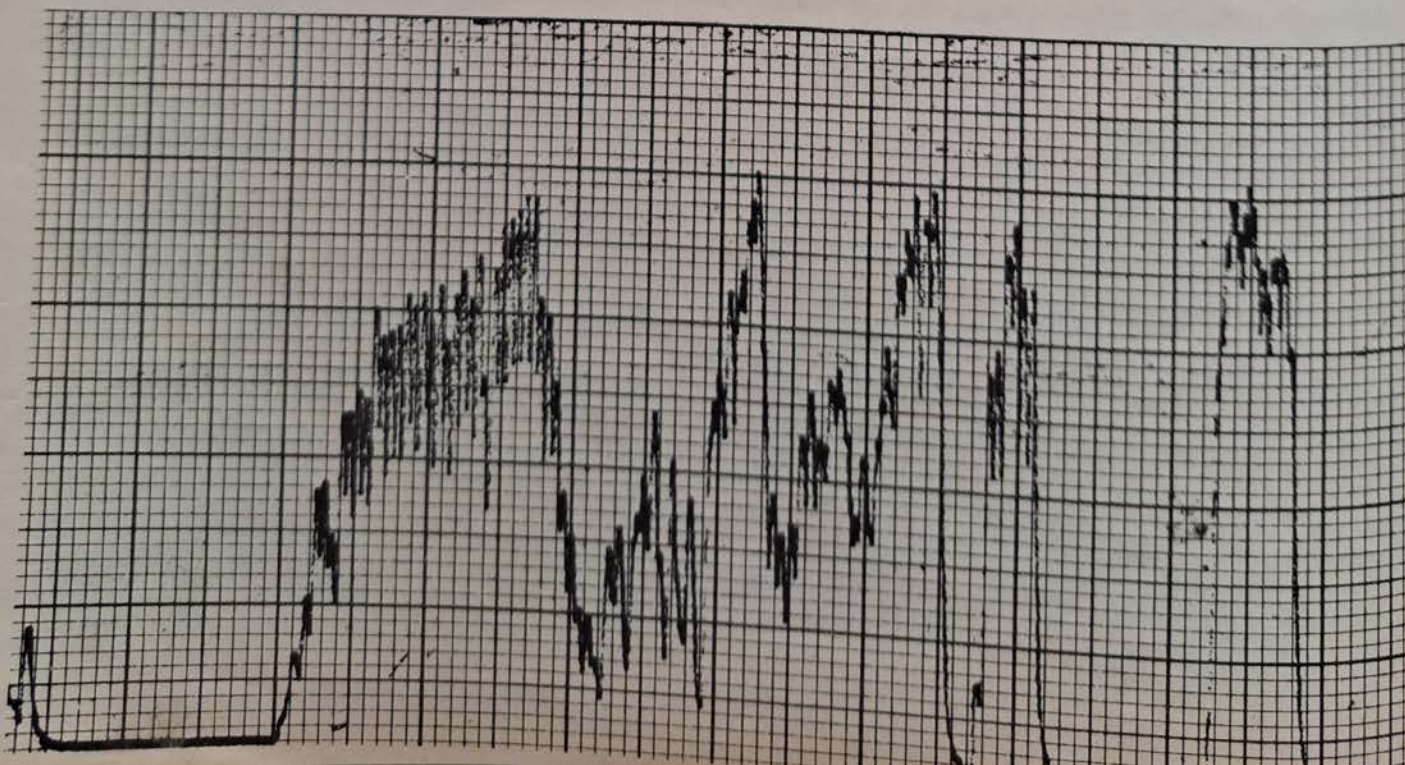
Ο Έρικσον υποστηρίζει ότι τό «άνθρώπινο σώμα έχει δυο νευρικά συστήματα — τό κεντρικό νευρικό σύστημα και τό αυτόνομο νευρικό σύστημα. Καθένα απ' αυτά έχει ακούσιες και έκούσιες αντιδράσεις: οι αντιδράσεις αυτές είτε ελέγχονται από τόν εγκέφαλο (έκούσιες), είτε δεν ελέγχονται (άκούσιες, ή ανακλαστικές κινήσεις). Ο ΥΨΕ είναι σχεδιασμένος για να προσδιορίζει τα μη άκουστά στοιχεία αυτών των ακούσιων αντιδράσεων της ανθρώπινης φωνής».

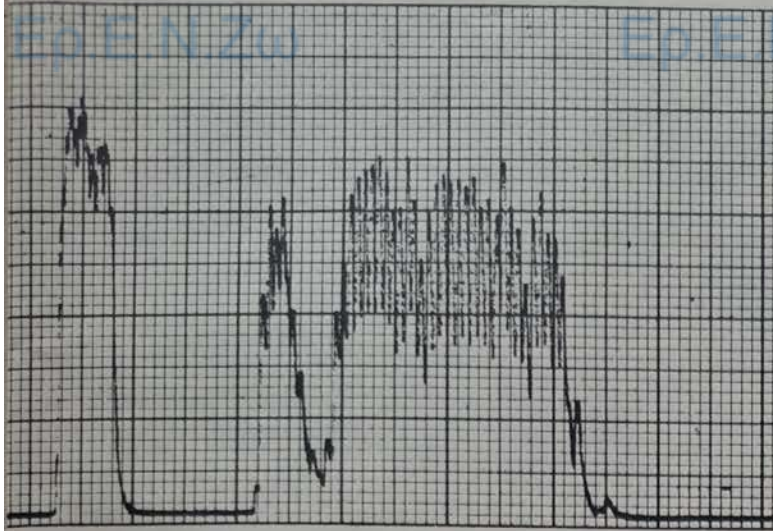
Και προσθέτει ο Έρικσον: «όταν κάποιος μιλάει, ή φωνή έχει δυο τονικές διαμορφώσεις — την άκουστή και τη μη-άκουστή: Η πρώτη είναι αυτή που ακούμε. Η μη-άκουστή προέρχεται από τις περιοχές του άσυνειδητου (αυτές που δεν ελέγχονται άπόλυτα από τό μυαλό και τις διεργασίες της σκέψης). Η έσωτερική ψυχική ένταση αντανακλάται στη μη άκουστή περιοχή της φωνής. Αυτές οι διαφοροποιήσεις δεν είναι δυνατό ν' άκουστούν, μπορούν όμως να προσδιοριστούν και να καταγραφούν από τόν ΥΨΕ».

Στή συνέχεια ο Έρικσον είπε ότι «ο ΥΨΕ έχει δυο σπουδαία πλεονεκτήματα σε σχέση με κάθε άλλο παρόμοιο όργανο. Πρώτα πρώτα τό πολύ απλό της κατασκευής του έχει ελάχιστα κινούμενα τμήματα και είναι πολύ εύκολη ή λειτουργία του. Κατά δεύ-



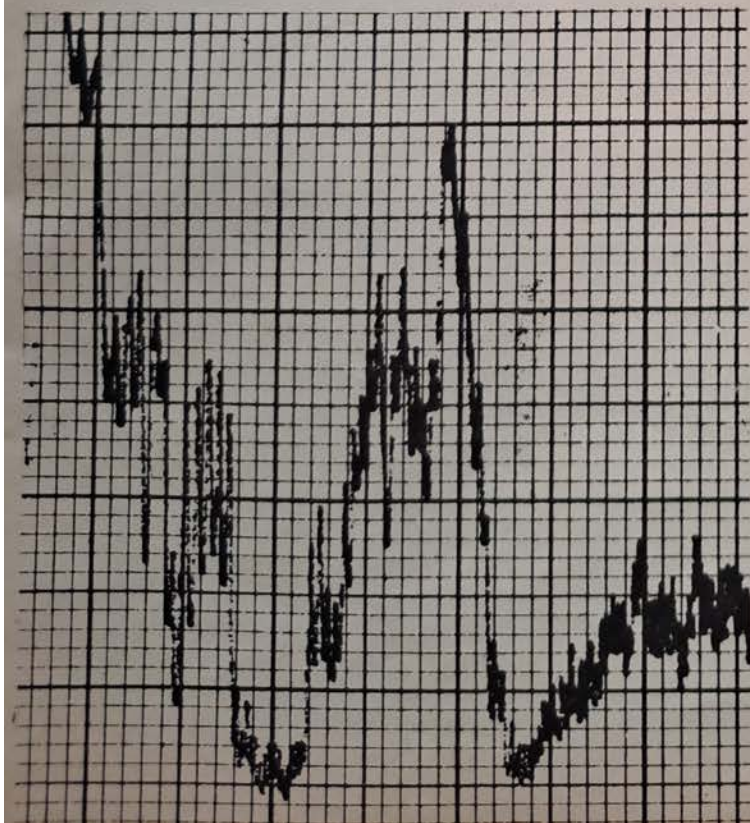
Οι ένδειξεις του υπολογιστή της ψυχικής έντασης υποδεικνύουν ότι ή Λουίζα Σμίθ έλεγε την αλήθεια όταν διηγόταν: «Δέν μπορούσα να κινηθώ..... ήξερα τί ήθελαν να μου κάνουν αυτά τα ξένα όντα.....»





τερο λόγο, ο ΥΨΕ δεν χρειάζεται να χρησιμοποιείται στη διάρκεια της ανάκρισης ή της συζήτησης. Μ' ένα μαγνητόφωνο μπορεί να γίνει μία συνεχής καταγραφή της συζήτησης. Συνδέουμε κατόπι το μαγνητόφωνο με τον ΥΨΕ και οι αντιδράσεις της φωνής καταγράφονται σ' ένα διάγραμμα. Μ' αυτόν τον τρόπο λοιπόν μπορούμε ν' αποδείξουμε την αλήθεια της κατάθεσης ενός ατόμου που βρίσκεται σε μεγάλη απόσταση, ακόμα και πέρα από την ατμόσφαιρα, αν είναι απαραίτητο».

Και τώρα ας εφαρμόσουμε τον ΥΨΕ και στις περιπτώσεις UFO. Άς πάρουμε την περίπτωση των τριών γυναικών από το Κεντάκυ που υποστήριζαν ότι μεταφέρθηκαν βίαια σ' ένα UFO, όπου και πέρασαν από ιατρικές εξετάσεις. Γι' αυτούς που δεν ξέρουν την περίπτωση, το 1976 τρεις γυναίκες από το Κεντάκυ, η Λουίζα Σμιθ, η Μόνα Στάφορντ και η Έλεν Τόμας άπήχθησαν κοντά στο Στάνφορντ.



Η στενή τους επαφή του τρίτου είδους κράτησε 1 ώρα και 20 λεπτά και είναι μία από τις πιο γνωστές και τεκμηριωμένες περιπτώσεις στην ιστορία των UFO.

Ο Φόρεστ Έρικσον εξέτασε μία μαγνητοφωνημένη συζήτηση, στην οποία η Λουίζα Σμιθ περιέγραψε το συμβάν. Και να ποιά ήταν τα αποτελέσματα της έρευνας.

«Εξετάζοντας την αξία των ταινιών της Λουίζας Σμιθ, βρήκα ότι η Σμιθ λέει την αλήθεια αναφορικά με τα γεγονότα της σύλληψής της από τους διαστημανθρώπους».

Και συνέχισε λέγοντας: «Μία από τις περιπτώσεις που δεν καταγράφηκε καμιά φωνητική διαταραχή ήταν όταν είπε: ήξερα τι ζητούσαν από μένα, πράγμα που δείχνει πώς είχε συλληφθεί από κάποιον. Άκόμα δεν υπάρχει αμφιβολία ότι λέει την αλήθεια όταν υποστηρίζει πώς είχαν τόσο καθηλωμένο το ένα της χέρι ώστε δεν μπορούσε να το κουνήσει. Η ελάχιστη διαταραχή που καταγράφηκε ήταν όταν είπε, καθώς περιέγραφε το εστιατόριο, «ναι κύριε, ήταν πράγματι!» Βασική διαταραχή όμως δεν υπήρχε στο σημείο αυτό. Η μέγιστη διαταραχή που καταγράφηκε ήταν στο σημείο που είπε «Έχασα τον έλεγχο του αυτοκινήτου μου». Ο λόγος που καταγράφηκε σ' αυτό το σημείο η μέγιστη διαταραχή ήταν ότι ήξερε πώς το αυτοκίνητο είχε πάψει μόνον να βρίσκεται κάτω από τον δικό της έλεγχο, αλλά το κυβερνούσε μία άλλη άγνωστη δύναμη.

Τα συμπεράσματά του δείχνουν ότι, «εξετάζοντας τα πραγματικά φυσικά στοιχεία της περίπτωσης, η κοπέλα έλεγε δίχως αμφιβολία την αλήθεια για το ρολόι (ο λεπτοδείκτης του ρολογιού της γύριζε τόσο γρήγορα όσο και ο δείκτης των δευτερολέπτων), για το χάσιμο των τριών δαχτυλιδιών της, για το ότι τα πίσω φώτα του αυτοκινήτου της έσβησαν και για την αίσθηση πώς καιγόταν όταν έβαζε τα χέρια της στο νερό».

Και πρόσθεσε: «Λέει την αλήθεια όταν υποστηρίζει πώς τα όντα ήταν περίπου τέσσερα και είχαν ύψος τεσεράμισι πόδια, ότι είχαν γκριζα χέρια και φορούσαν μαύρη στολή και κουκούλα. Όταν είπε πώς τη διέταξαν να στρίψει το κεφάλι, πάλι έλεγε την αλήθεια, παρόλο που καταγράφηκε στο σημείο αυτό κάποια διαταραχή». Οι αιτίες που καταγράφηκε αυτή η διαταραχή μπορεί να είναι πολλές. Μία απ' αυτές μπορεί να είναι το ότι τα όντα αυτά ποτέ δεν θα ήταν δυνατό να της «μιλήσουν» στη γλώσσα της· πρόκειται για κάποια περίπτωση μεταβίβασης σκέψης».

Στη συνέχεια είπε ο Έρικσον: «Η αλήθεια της φράσης "είμαστε πολύ τρομαγμένες" είναι απόλυτη, όπως και το "ύστερικές" είναι απόλυτα αληθινό· ακόμα και το ότι ένα μπλέ φως προχώρησε προς το αυτοκίνητο και το έσπρωξε προς τα πίσω. Είναι αλήθεια και τ' ότι δεν μπόρεσαν να θυμηθούν τί ακριβώς τους συνέβηκε, όπως και τ' ότι έκλαιγε και παρακαλούσε να την αφήσουν να βλέπει, επειδή κατά τα φαινόμενα της είχαν δέσει τα μάτια».

Μετά τη μελέτη των καταγραφών, το αποτέλεσμα της έρευνας του ειδικού στους ΥΨΕ, Φόρεστ Έρικσον ήταν ότι «η Δις Σμιθ έλεγε αναμφίβολα την αλήθεια για την απαγωγή και τη μεταφορά της σ' ένα διαστημόπλοιο κάποιου άγνωστου τύπου, και πώς κάθε γεγονός που ανέφερε, πράγματι συνέβει σ' αυτήν, και πώς όλες αυτές οι αναμνήσεις επανήλθαν στη μνήμη της με τη μέθοδο της ύπνωσης».

UFO στην Αναγέννηση

Τζέρομ Κλάρκ
και
Λούφιους Φάρις



Πάνω απ' την κεντρική Ιαπωνία ένα «τετράγωνο φεγγάρι» παρουσιάστηκε στις 4 του Μάρτη το 1609, δημιουργώντας έτσι το πρώτο γνωστό UFO του 17ου αιώνα. Ένα λευκό, αεριώδες και σχήματος κέρατος αντικείμενο, που θεάθηκε κατά διάφορα διαστήματα, για αρκετούς μήνες στο Κιότο, ήταν το δεύτερο. Δεν ήταν όμως και το τελευταίο.

Τα UFO δεν είναι κάτι καινούργιο. Η ιστορία τους πηγαίνει πίσω, στη θολή όμιχλη των αρχών της ανθρωπίνης προέλευσης, πίσω σ' εκείνους τους καιρούς, πριν από πολλές χιλιάδες χρόνια, όταν οι άνθρωποι του Κρόν Μανιόν ζωγράφι-

ζαν δίσκους και άλλα δισκοειδή αντικείμενα στους τοίχους των σπηλαίων που κατοικούσαν. Από κάθε ένδειξη, τα UFO είναι ένα ολοκληρωμένο τμήμα των εμπειριών του ανθρώπου: υπήρχαν πάντοτε, και πιθανόν πάντοτε θα υπάρχουν. Τυπικά, δεν παρουσιάστηκε έλλειψη του κατὰ τη διάρκεια του 17ου αιώνα.

Για παράδειγμα, μία θεαματική παρουσία από «κάτι» — είτε αυτό ήταν ένα UFO, είτε ένα εξαιρετικά ασυνήθιστο μετέωρο — συνέβη το ηλιοβασίλεμα της 17 του Νοέμβρη το 1623. Σύμφωνα με τον Κέπλερ, τόν διάσημο αστρονόμο, «ήταν ορατό σε διαφορετικά μέρη ολόκλη-

Παράξενα ιπτάμενα αντικείμενα στον ούρανό της Νυρεμβέργης, στις 14 'Απριλίου του 1561.

ρης της Γερμανίας. Στην Αυστρία διαπιστώθηκε ένας ήχος από κομάτισμα ή συντριβή που προήλθε απ' αυτό, σαν από κεραυνό...».

Ο βασιλιάς Κάρολος Ι. είδε ένα μυστηριώδες «κάτι» στον ούρανό, καθώς πήγαινε με τ' άλογο του στην εκκλησία του Αγ. Παύλου του Λονδίνου, μία λαμπερή μέρα του 1627. Έμοιαζε με ένα άστρι. και ξαφνικά φάνηκε σαν να ξεπρόβαλε απ' το πουθενά.

Μία αναφορά του 1639 είναι πιο έντυπωσιακή και, κατά τρόπο αρκετά ενδιαφέροντα, μάς μεταφέρει, διαμέσου του Ατλαντικού, στην αποικιακή Αμερική, όπου τρεις κάτοικοι της Βοστώνης έγιναν μάρτυρες αυτού που αδιαφιλονίκητα είναι ένα UFO. Το γεγονός αυτό αναφέρθηκε στην εφημερίδα του κυβερνήτη Τζων Γουίνθροπ, και ξαναβρέθηκε στην εποχή μας απ' τον έρευνητή Αντρίου Ε. Ροτόβιας.

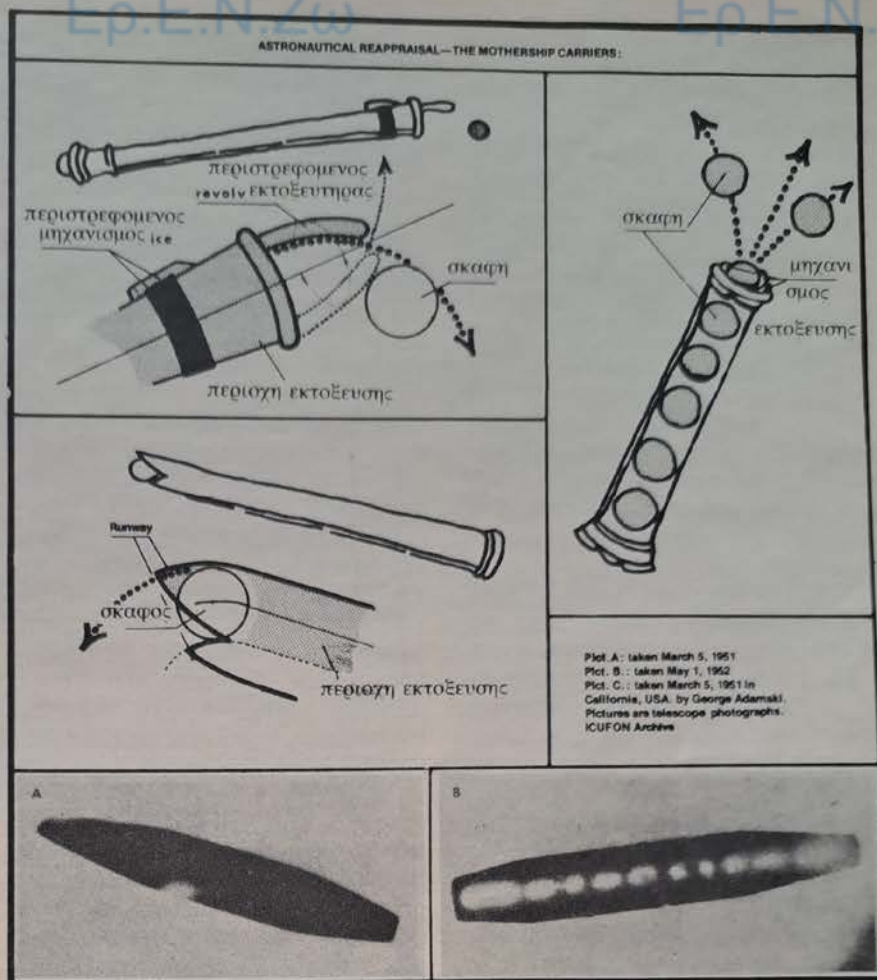
Σύμφωνα με την αναφορά, ο Τζαίμς Έβερελ κι άλλοι δυο άντρες, διέσχισαν τον ποταμό Μάντνυ (που τότε ήταν ένα εκτεταμένο στόμιο του ποταμού Τσάρλς, και τώρα μια ενοποιημένη ξηρά στην περιοχή του Μπάκ Μπαίλντ της Βοστώνης) με μία μασούνα, όταν έξαφνα ένα πελώριο φώς άστραψε στον ουρανό απάνωθ' τους. Η ώρα ήταν περίπου 10 μ.μ.

Καθώς οι εκπληκτικοί παρατηρητές κοιτάζαν το θέαμα, το αντικείμενο, που φαινόταν να είναι τετράγωνο ή επίμηκες και μήκους εννέα περίπου πόδια, αιώρειτο, όταν απότομα όρμησε κατά μήκος του ποταμού προς το Τσαρλστάουν. Ακριβώς το ίδιο απότομα ξαναγύρισε, και για τις επόμενες δυο ή τρεις ώρες συνέχισε να επαναλαμβάνει τις ζιγκ-ζαγκ κινήσεις του, στην αρχή στεκόμενο ακίνητο, έπειτα έκσφενδονιζόμενο προς το Τσάρλστάουν, και μετά ερχόμενο πίσω στην αρχική του θέση.

Ο Έβερελ και οι σύντροφοί του, που είχαν παραλύσει απ' τον φόβο τους, κάθονταν αβοήθητοι στον πάτο της μασούνας, πάρα πολύ τρομοκρατημένοι για να μπορούν να οδηγήσουν το σκάφος στην υποτιθέμενη ασφάλεια (αν και δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ότι βρέθηκαν σε πραγματικό κίνδυνο). Οι τρεις άντρες σκέφτηκαν πώς οι κινήσεις του UFO έμοιαζαν μ' εκείνες ενός γουρουνιού που προσπαθεί να ξεφύγει τη σύλληψη, τρέχοντας πίσω μπρός.

Τελικά, όταν το αντικείμενο έφυγε, οι άντρες ξαναπήραν τις θέσεις τους στη μασούνα, για ν' ανακαλύψουν ότι αυτή είχε ξεφύγει, κοντά στο ρεύμα του ποταμού, αντίθετα στην κίνηση της πλημμυρίδας, σε μία αρκετά μεγάλη απόσταση. Το μόνο που μπορούσαν να συμπεράνουν ήταν ότι, κατά κάποιο άγνωστο τρόπο, το UFO ήταν υπεύθυνο γι' αυτή την απομάκρυνσή τους.

Ένα γεγονός που συνέβη στην Αγγλία, στις 4 Αυγούστου του 16-



Ο Ζωγράφος του 16ου αιώνα Χάνς Γκλάσερ απεικόνισε με πολύ ακρίβεια ένα μητρικό σκάφος, όπως φαίνεται από τη συγκριτική παράθεση των αντικειμένων που ζωγράφισε και των σύγχρονων φωτογραφιών UFO. Τα σχέδιά του βρέθηκαν ανάμεσα σε άλλα της Συλλογής Βικιάντα, της Κεντρικής Βιβλιοθήκης της Ζυρίχης, στην Ελβετία.

42, δεν περιλαμβάνει ένα UFO, τουλάχιστον απ' όσα ξέρουμε, αλλά πρέπει να καταχωρηθεί σαν ένα αινιγματικό ατμοσφαιρικό φαινόμενο. Στο Χάφφορντ του Μπερκσάιρ, μεταξύ 4 και 5 το απόγευμα, οι κάτοικοι άκουσαν έναν αλλόκοτο ήχο, που έρχόταν απ' τον ουρανό και που έμοιαζε με σκληρά μανιασμένα χτυπήματα τυμπάνων. Όταν αυτό πήρε τέλος, άρχισε ένας ήχος σαν μπαράζ κανονιών, που δεν κόπασε καθόλου για μιάνιση ώρα. Η πηγή του δεν ήταν ορατή.

Στό Γούντμπριτζ του Σάφφολκ, τό μπαράζ ακολούθηθηκε από μία δυνατά έκφωνημένη αναφορά και «μιά πέτρα, θάρους τεσσάρων περίπου λίτρων» έπεσε απ' τον ουρανό και θάφτηκε μόνη της στο έδαφος. Κάποιος Κάπταιν Τζόνσον την ξέθαψε. Ένα άλλο χωριό του Σάφφολκ είχε την έμπειρία ενός ακόμα πιο παράξενου γεγονότος. Ένα ντοκουμέντο εκείνης της εποχής αναφέρει: «Οι κάτοικοι του Όλμπο-

ρω, του Σάφφολκ, έτρεξαν έξω απ' τα σπίτια τους, υποθέτοντας ότι κάποια μεγάλη μάχη δινόταν έξω στον αέρα, αλλά δεν είδαν τίποτα. Ξαφνικά όμως ακούστηκε ένας χαρμπός ήχος, κάτι σαν μουσική και όργανα, που έπαιζαν όλα σε μελωδικό σκοπό. Αυτό κράτησε κάμποση ώρα και τελείωσε μ' ένα αρμονικό χτύπημα καμπανών. Η πέτρα έπεσε κατόπιν πάνω σε μία ρεικιά. Είχε μήκος όχτω ίντσες, πλάτος δεκαπέντε, και πάχος δύο ίντσες».

Πάνω από 170 μίλια χωρίζουν το Χάφφορντ από το Γούντμπριτζ. Οι αινιγματικές έκρηξεις ακούστηκαν ολοκάθαρα πάνω από μία μεγάλη περιοχή του. Είναι βέβαια δυνατό, ίσως ακόμα και πιθανό, να ήταν η πέτρα αυτή ένας μετεωρίτης. Τι ήταν όμως οι ήχοι που προηγήθηκαν από την εμφάνισή του;

Ο Τζων Γουίνθροπ ανέφερε μία δεύτερη σειρά περιστατικών UFO στα νερά γύρω από τη Βοστώνη.

Τό Βράδυ της 18ης Ιανουαρίου του 1644, γύρω στις 8, ένα τεράστιο φώς, φαινομενικού μεγέθους όσο ή πανσέληνος, υψώθηκε πάνω απ'τόν ορίζοντα της βορειοανατολικής θάλασσας και θεάθηκε από πολλούς ανθρώπους, που βρίσκονταν κοντά στην ακτή. Λίγα λεπτά αργότερα, ένα δεύτερο φώς φάνηκε απ'τά ανατολικά και πλησίασε τό πρώτο, που τώρα βρισκόταν πάνω από τό νησί Νούντλ, στό λιμάνι της Βοστώνης. Ο Γουίνθροπ περιέγραψε τί συνέβη κατόπιν: «Τό ένα έρχόταν πολύ κοντά στό άλλο, μετά απομακρυνόταν κι ύστερα ξαναπλησίαζε γιά αρκετές φορές, μέχρι που τελικά όρμησαν μαζί πίσω από τό λόφο του νησιού και εξαφανίστηκαν».

Όλη την ώρα που συμπλέκονταν σ'αυτό τό παιχνίδι στον άέρα, τά UFO έξεπεμπαν φλόγες φωτός.

Τό ίδιο παράξενο μέ όλα αυτά ήταν κι εκείνο τό ασύγκριτο πράγμα, που πολλοί κάτοικοι της Βοστώνης καί του Ντόρτσεστερ είπαν ότι άκουσαν την ίδια εκείνη ώρα: μία φωνή απ'τόν ούρανό, που έλεγε μ'έναν τρομερό τρόπο τις έξης λέξεις: «παιδί...παιδί...φύγε...φύγε...»

Η φωνή έστειλε τό μήνυμα αυτό τουλάχιστον 20 φορές από διαφορετικές κατευθύνσεις. Αύτοί που τό άκουσαν είπαν ότι ή φωνή ήταν «νηφάλια καί θεϊκή» καί νόμισαν ότι προερχόταν «από μεγάλη απόσταση».

Μετά από μία εβδομάδα τά φώτα ξαναφάνηκαν. Καί μετά άλλη μία βδομάδα ή στοιχειωμένη φωνή ξανάρθε, αυτή τή φορά από την άλλη μεριά του λιμανιού, προς την κατεύθυνση του νησιού Νούντλ, επαναλαμβάνοντας τις ίδιες τρομαχτικές καί μυστηριώδεις λέξεις.

Ο Γουίνθροπ υπέθεσε ότι όλα αυτά τά πράγματα ήταν δουλειά του ίδιου του Σατανά. Απ'τήν άλλη μεριά, κάποιος Τ.Φόρεστ, που κατέγραψε τά ακόλουθα σέ κάποιο σπώνιο φυλλάδιο, τά χαρακτήρισε σαν «παράξενα σημεία απ'τόν ούρανό»: «Ανάμεσα στό Νιούμαρκετ καί Θέτφορντ (Άγγλία)...μιά στήλη από σύννεφο άνυψώθηκε από τή γή, μέ μία φωτεινή απόληξη στό κάτω της μέρος. Σχημάτισε από μόνη της μία πυραμίδα καθώς ανέβαινε, κι έπαιρνε ένα σχήμα σπείρας ή καμπαναριού εκκλησίας. Ένα δόρυ ή λόγχη χαμήλωσε απ'τόν ούρανό γιά νά τή συναντήσει. Σέ κάποια απόσταση, επίσης, ένα άλλο πράγμα που έμοιαζε κι αυτό μέ λόγχη, καί που είχε μία πολύ αίχμηρή μύτη, ξεπρόβαλε στον ούρανό, έτοιμο νά τήν έμβολίσει, άλλ'όμως δέν τήν άγγιξε. Τό πρώτο δόρυ, που ξεπήδησε απ'τόν άδειο ούρανό, ανέθηκε μετά από λίγο ψηλότερα, κι εκείνο τό πράγμα που ήταν σαν καμπαναριό έφυγε από τή γή κι άνυψώθηκε, ακολουθώντας το, γιά νά συναντηθεί μαζί του γιά μία δεύτερη φορά. (Ήταν όρατό γιά μιάμιση ώρα). Τό ίδιο φαινόμενο έγινε επίσης όρατό στό Μπράντον, του Νόρφολκ, μαζί μέ κάτι που φαινόταν σαν στόλος πλοίων που περνούσαν γρήγορα στον ούρανό.... Στό Σόφιαμ του Καίμπριτζ, μία μπάλα άχαλίνωτης φωτιάς έπεσε στή γή καί προξένησε πυρκαγιά σ'ένα στρέμμα σιταριού, στριφογύρισε άνεβαίνοντας καί κατεβαίνοντας, προς μεγάλο φόβο πολλών ανθρώπων καί κατοίκων της πόλης, λυώνοντας στό τέλος μέ μία μυρουδιά θειαφιού».

Τά ποικίλα αυτά έναέρια φαινόμενα θεάθηκαν πάνω από την Άγ-

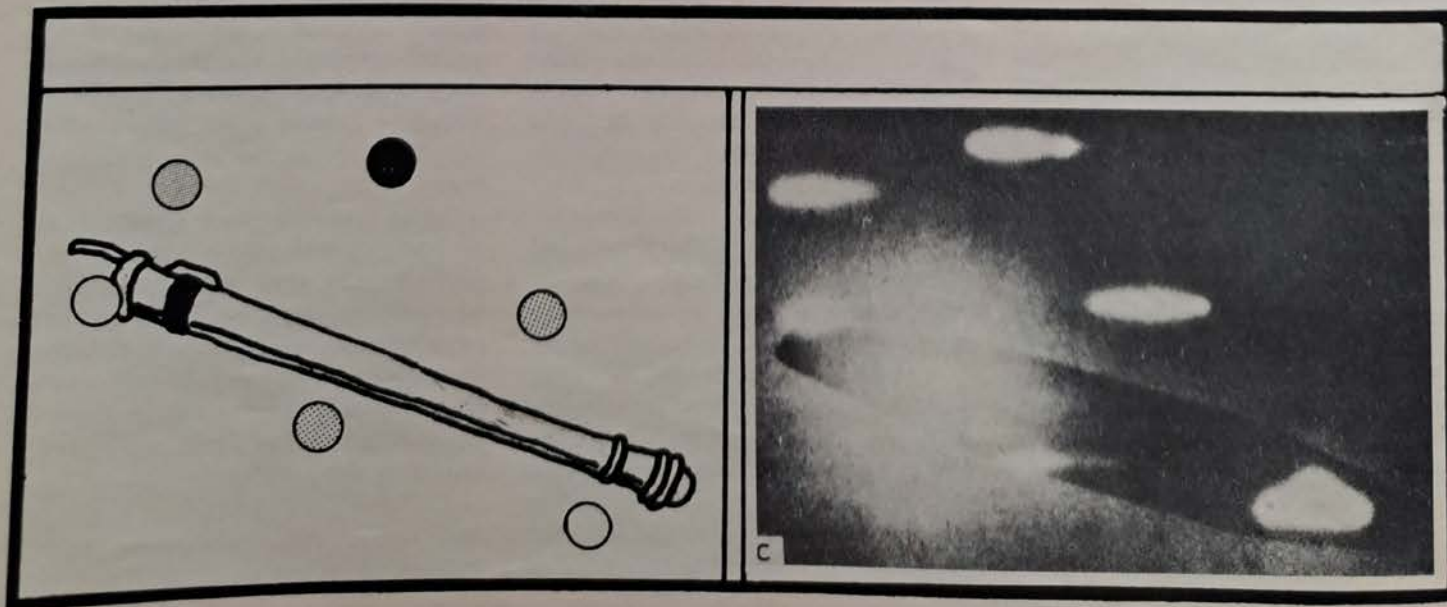
γλία στις 21 του Μάη τό 1646.

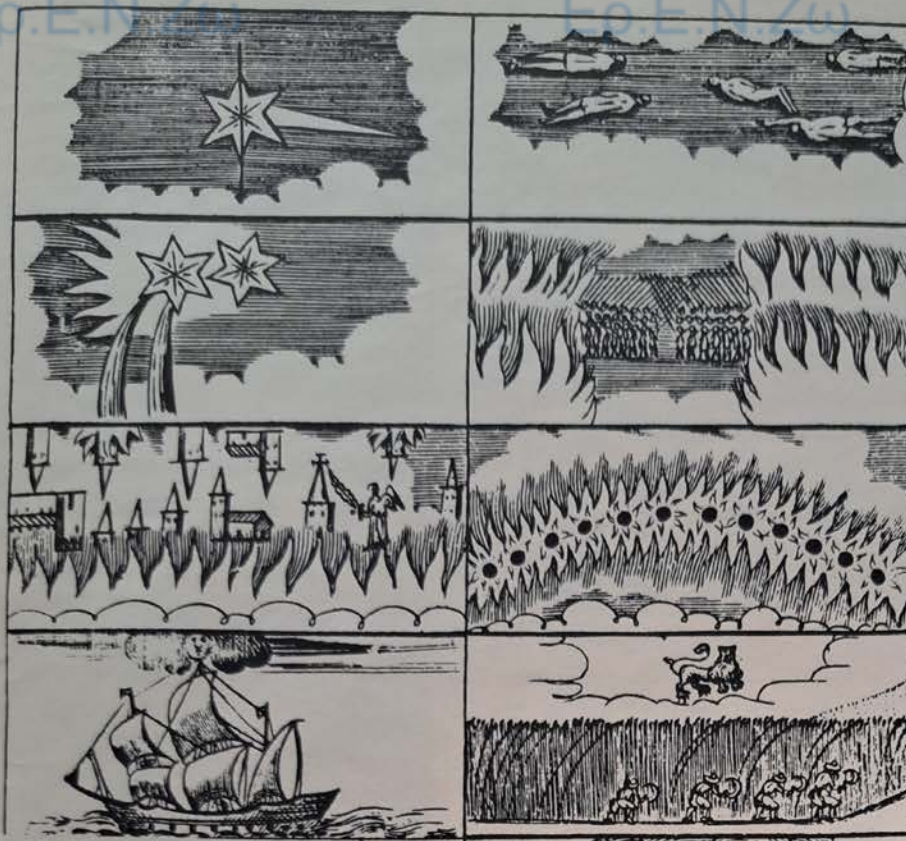
Από τή Γαλλία έρχεται τό επόμενο θέαμα, που καταγράφηκε στην «Αναφορά προς την Ακαδημία Έπιστημών» τό 1666: «Στις 17 Νοεμβρίου 1648, στις 10π.μ. ό άθ-βας της Ασιόν είδε στους ούρανούς, κοντά στην Σαιντ Όμπέν, μία φλόγα άνοιχτή γαλάζια, στό σχήμα ενός δακρύου καί μεγάλη σαν ένα χέρι, νά κατεβαίνει μάλλον άργά προς τή γή γιά 7-8 λεπτά. Η απόληξη της σκορπούσε σπινθήρες καί βρισκόταν αντίθετα προς τον ήλιο».

Τά UFO δέν ήταν τά μόνα πράγματα που φαινόταν στον ούρανό κατά τή διάρκεια του 17ου αιώνα, όπως πιστοποίησαν δύο Άγγλίδες αγρότισσες στις 16 του Άπρίλη τό 1651. Είπαν, λοιπόν, ότι είχαν δει στον ούρανό μία μάχη ανάμεσα σέ αντίπαλες στρατιές αντρών. Μόλις αυτό τελείωσε, παρουσιάστηκαν άγγελοι που «είχαν ένα γαλαζωπό χρώμα καί μέγεθος όσο ένα καπό-νι, μέ πρόσωπα σαν τής κουκουθιάς» (όπως νόμισαν αυτές).

Κάτι μάλλον σαν κι αυτό θά πρέπει νά ήταν τό θέαμα που παρουσιάστηκε καί στην Ιαπωνία τό 1652, όταν μία λαμπερή ανθρωποειδής φιγούρα λέγεται ότι πέταξε πάνω απ'τό Έντο (σημερινό Τόκυο). Τήν ίδια χρονιά, στις 8 Σεπτέμβρη, ένα πιό «τυπικό» UFO, ένας φλογερός δηλαδή δίσκος, πέταξε πάνω απ' την Ιαπωνία.

Σχέδιο του Χάνς Γκλάσερ καί σύγχρονη φωτογραφία. Η άνάλυση έγινε από την DUIST της Γερμανίας. Στή χρωματική επεξεργασία των σλαϊντς καί αυθεντικότητα των πρωτοτύπων συνεργάστηκαν άκόμη ό ΔΡ. Έντγουϊν Σλάιντ καί οι Μ.Σ. καί Χ.Ε. του έπιστημονικού προσωπικού της ICUFON.





Χαλκογραφίες του 1660, που απεικονίζουν περίεργα ουράνια φαινόμενα, όπως φωτεινά ιπτάμενα αντικείμενα, στρατιές μέσα σε φλεγόμενα σύννεφα, αίωρούμενα σώματα, τροχιές αλλόκοτων φώτων κ.ά.

Αν μπορούσε να μαθευτεί όλη η αλήθεια, θα μπορούσε να αποδειχτεί ότι το 1661-1662 ήταν μία περίοδος συνεχών εμφανίσεων UFO στην Αγγλία. Εκείνες οι λίγες εμφανίσεις που γνωρίζουμε, μοιάζουν πολύ με τα σύγχρονα φαινόμενα των άγνωστων ιπτάμενων αντικειμένων, και φαίνεται πως δεν υπάρχει αμφιβολία για το ότι αυτά υπήρξαν πράγματι κάτι το ασυνήθιστο.

Η πρώτη μας αναφορά προέρχεται από κάποιον Κάπταιν Τσέλμφορντ, ο οποίος μία μέρα του Απριλίου το 1661 βρισκόταν καθοδόν από το Ίπσουϊτς προς το Λονδίνο, μαζί με ένα φίλο του. Γύρω στις 10 το βράδυ, κάπου μεταξύ Ίλφορντ και Ράμφορντ του Έσσεξ, παρουσιάστηκε ξαφνικά ένα φλογερό φως ανάμεσα σε δυό άστρα. Πέταξε προς αυτούς με μεγάλη ταχύτητα, εκπέμποντας φωτεινές ακτίνες και σκορπώντας μία πρασινόασπρη λάμψη. Όταν έφτασε ακριβώς πάνω από τα κεφάλια τους, άλλαξε απότομα κατεύθυνση κι εξαφανίστηκε πέρα από τον ορίζοντα. Ο Τσέλμφορντ και ο φίλος του, με πολλή δυσκολία ήρεμηση τα άλογά τους, ακόμα κι όταν το αντικείμενο αυτό είχε πιά χαθεί.

Τό ίδιο καλοκαίρι, ένας κληρικός

του Ίπσουϊτς, είδε τρεις κινούμενους φωτεινούς δίσκους στον ούρανό. Αυτό ήταν ένα από τα πολλά θεάματα που αναφέρθηκε ότι συνέβησαν στην Αγγλία στη διάρκεια εκείνου του καλοκαιριού. Δυστυχώς οι πηγές δεν μας δίνουν λεπτομέρειες γι'αυτά. Οι εμφανίσεις τους πάντως δημιούργησαν ένα μεγάλο ποσοστό διαφωνιών, και η άποψη της κοινής γνώμης υποστήριζε τότε πως ήταν προειδοποιήσεις από τον ούρανό.

Τόν Ιούνιο του 1662, στο Κέντ, αυτά τα «παράξενα σημάδια από τον ούρανό» πήραν τη μορφή αστραφτερών μετεώρων, τόσο φωτεινών που ξεπέρασαν κι αυτό το φεγγάρι. Πετούσαν με μεγάλη ταχύτητα, από τα δυτικά προς τα βόρεια, αλλά ξαφνικά άλλαξαν κατεύθυνση κοντά στη γραμμή του ορίζοντα κι εξαφανίστηκαν, κινούμενα δεξιά κι αριστερά από την αρχική τους πορεία — πράγμα το οποίο αποτελεί ένα χαρακτηριστικό, που σίγουρα δεν μπορεί να αποδοθεί σε μετέωρα.

Στά 1666, ένας κάτοικος του Κόβεντρυ της Αγγλίας, έγραψε το εξής: «Ένα παράξενο πράγμα πέταξε πάνω από το Κόβεντρυ. Τό πάχος του ήταν περίπου όσο μιάς με-

γάλης γαβάθας και είχε μιά μακριά μπλέ ούρα που κουλουριαζόταν. Δεν βρισκόταν σε μεγαλύτερο ύψος από τις κορυφές των πιό ψηλών καμπαναριών».

Στις 21 του Μάρτη του 1676, ένας Ιταλός καθηγητής μαθηματικών είδε κάτι, το οποίο ο μεγάλος αστρονόμος Εντμουντ Χάλλεϋ αποκάλεσε «ένα από τα πιό δύσκολα πράγματα να προσδιοριστεί, από τόσα που μέχρι τώρα έχω συναντήσει». Ο μάρτυρας, καθηγητής Μοντατόρι, ανέφερε τα εξής: «Παρουσιάστηκε τρισήμιση ώρες μετά τό ηλιοβασιλέμα, ερχόμενο πάνω από την Αδριατική, στη Δαλματία. Διέσχισε όλη την Ιταλία από ένα ύψος κάπου 40 μιλίων και άφηνε έναν συρρικτό ήχο, καθώς περνούσε πάνω από το Ρονζάρε. Πέρασε πάνω από τη θάλασσα, από τό Λεγκόρν προς την Κορσική, με έναν ήχο που έμοιαζε σαν τό θόρυβο ενός μεγάλου κάρου πάνω σε πέτρες. Υπολογίζω πως ταξίδευε με ταχύτητα 160 μίλια τό λεπτό. Φαινόταν να είναι ένα τεράστιο σώμα, προφανώς μεγαλύτερο από τό φεγγάρι».

Ένα μέλος της Βρετανικής Βασιλικής Εταιρείας, ανέφερε τό ακόλουθο περιστατικό: «Στις 7 τό απόγευμα της 20ής Σεπτεμβρίου 1676, ένα παράξενο θέαμα — μετεωρίτης — παρουσιάστηκε ταυτόχρονα στο Νόρθαμπτονσάιρ, Γκλώσεστερσάιρ, Γουώρσεστερσάιρ, Σώμερσετ, Κέντ, Χαμσάιρ, Έσσεξ, και Λονδίνο, καθώς και σ'άλλα ακόμα μέρη της Αγγλίας. Πέρασε πολύ κοντά στο έδαφος. Παρουσιάστηκε κατά τό σούρουπο με ένα ξαφνικό φως, σαν τό φως του καταμεσημερη, τέτοιο που μπορούσε κανείς να δει στο χρώμα και τη μικρότερη καρφίτσα ή άχυρο. Στόν αέρα φαινόταν, σε όχι και μεγάλη απόσταση, μιά μακριά, φλογερή φιγούρα σαν ένας βραχίονας με ένα μεγάλο κόμπο στο τέλος του. Καθώς εξαφανιζόταν, φαινόταν να κόβεται σε μικρές φωτιές ή σπινθήρες, σαν ρουκέτες».

Ο σερ Ε. Χάλλεϋ, που ήταν καθηγητής της γεωμετρίας στο πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, είδε κι αυτός ένα UFO. Τό θέαμα παρουσιάστηκε τόν Μάη του 1677, καθώς παρατηρούσε «ένα μεγάλο φως στόν ούρανό, πάνω από τη νότια Αγγλία, σε ύψος πολλών μιλίων».

Σύμφωνα με έναν ακόμα αστρονόμο, τόν Γκόττφρηντ Κίρχ της Λειψίας: «Στις 9 Ιουλίου 1686, στις 01.30, μιά φλεγόμενη σφαίρα, που

συν. στη σε. 48

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Τρεις γυναίκες
του Κεντάκυ
μεταφέρθηκαν σ'ένα UFO
και υποβλήθηκαν σε ιατρική εξέταση.
Οι ιδρυτές της πιο σπουδαιάς οργάνωσης
έρευνών UFO του κόσμου
έπαληθευσαν τη σχετική αναφορά
πού ίσως να είναι η αυθεντικότερη
περίπτωση έπαφής
πού έγινε ποτέ.

Κόραλ και Τζιμ Λόρενσεν
(της APRO)

απαγωγή

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Η Τρίτη 6 Ιανουαρίου 1976, ξεκίνησε σαν μία μέρα όπως κι οι άλλες για τη Λουίζ Σμιθ, της Μόνα Στάφορντ και την Ήλαιν Τόμας, κατοίκους του Λίμπερτυ στο Κεντάκυ.

Η Λουίζ, 44 χρονών, πήγε στη δουλειά της, στο Κέσεϋ Κάουντυ Έξτένσιον Όφφισ, όπου τα καθηκοντά της ήταν να επισκέπτεται οικογένειες της περιφέρειας και να τις συμβουλευεί σχετικά με τη διατροφή, τη διατήρηση τροφών και την κηπουρική. Όταν τελείωσε το ωράριό της γύρισε στο σπίτι της, έτοιμασε κι έφαγε μία σούπα κι ένα σάντουιτς, ύστερα πήρε το αυτοκίνητό της, ένα Σέβρολετ μοντέλο 1967, που είχε αγοράσει εκείνη μόλις την ημέρα, και πήγε σ' ένα πρατήριο καυσίμων.

Η Μόνα Στάφορντ, 35 χρόνων, είχε τελειώσει τις συνηθισμένες δουλειές του νοικοκυριού της, κι άργα εκείνη την ημέρα πήγε με τον 17χρονο γιό της, Γκρέγκ, στο Λίμπερτυ, για να φτιάξει τα μαλλιά της στο σπίτι της αδελφής της. Συνάντησε τη Λ. Σμιθ στο πρατήριο κι εκείνη της ζήτησε να πάνε στο δικό της τό σπίτι για να τη βοηθήσει να επιδιορθώσουν ένα τζάκετ, γιατί τη θεωρούσε σαν μία πρώτης τάξης μοδίστρα.

Οι δύο γυναίκες εργάστηκαν για λίγο στο τζάκετ κι άρχισαν τη κουβέντα για την τέχνη, που ήταν τό προσφιλές τους θέμα. Η Σμιθ είχε δει τη Στάφορντ μερικές φορές ακόμα τον περασμένο χρόνο, όταν είχε επισκεφθεί τη γκαλερί της (προτού τελικά να την κλείσει) και είχαν γίνει φίλες.

Στις οκτώ περίπου τό βράδυ ήρθε και η Ήλαιν Τόμας, μία άλλη φίλη, κι έτσι η κουβέντα περί τέχνης συνεχίστηκε κι από τις τρεις μαζί.

Κατά τις έννιά η Στάφορντ, βλέποντας ότι η ώρα είχε περάσει αρκετά, είπε πως έπρεπε να κάνει ένα τηλεφώνημα στην αδελφή της, που μάλιστα είχε τα γενέθλιά της εκείνη την ημέρα. Ύστερα η Σμιθ πρότεινε να βγούν για φαγητό και να πάνε στο Ρέντγουντ, ένα ρεστωράν που άπειχε θέβαια περί τα 29 μίλια από κει, αλλά που ήταν τό μόνο άνοιχτό τη νύχτα.

Έτσι, κατά τις έννιά και τέταρτο, οι τρεις τους, καθισμένες στη μπροστινή θέση του αυτοκινήτου της Σμιθ, ξεκίνησαν, παίρνοντας τόν αυτοκινητόδρομο 78 προς τό νότο. Αφού πέρασαν τό Χιούστον-βιλλ και Στάνφορντ, έφτασαν στο έστιατόριο γύρω στις δέκα.

Όταν τελείωσαν τό δείπνο τους, άρχισαν να σκισάρουν έναν πίνακα ζωγραφικής που ήταν κρεμασμένος σ' ένα τοίχο του ρεστωράν, και μάλιστα κάποιος που τις είδε ζήτησε από τη Σμιθ να του κάνει τό πορτραίτο, κι εκείνη δέχτηκε. Ύστερα απ' αυτό, κι ενώ η ώρα ήταν ήδη έντεκα και τέταρτο, πλήρωσαν, πήγαν στο αυτοκίνητο της Λουίζ και ξεκίνησαν για τό δρόμο της επιστροφής.

Πέρασαν τό Στάνφορντ και συνέχισαν προς τα νοτιοδυτικά. Άπείχαν ένα μίλι απ' τα νότια της πόλης, όταν η Μόνα Στάφορντ φώναξε: «Κοιτάξτε, κατεβαίνει προς τα κάτω! Θά συντριβεί!», δείχνοντας ένα αντικείμενο μπροστά τους



καί δεξιά, και προτρέποντας τη Λουίζ ν' αυξήσει την ταχύτητά τους για να φτάσουν και να βοηθήσουν τους τυχόν επιζώντες. Νόμιζε πως ήταν ένα αεροπλάνο που έπεφτε προς το έδαφος.

Η Λουίζ είδε κι αυτή το αντικείμενο, αλλ' όχι κι η Ήλαιν, που καθόταν στην άκρη του καθίσματος. Το UFO χαμήλωσε προς τη δεξιά τους μεριά και σταμάτησε στο ύψος των δέντρων, σε μία απόσταση αρκετών μέτρων μπροστά τους, όπως υπολόγισαν. Όλες συμφώνησαν πως ήταν τεράστιο. Η Λουίζ είπε ότι «ήταν μεγάλο σαν ένα γήπεδο ποδοσφαίρου» και η Μόνα ότι ήταν «τουλάχιστον σαν δυο σπιτία». Είπαν ακόμα ότι ήταν γκριζο, μεταλλικό, με έναν λευκό φωτεινό θόλο. Μία σειρά από κόκκινα φώτα περιστρέφονταν τριγύρω του και στο κάτω μέρος του υπήρχαν τρία ή τέσσερα κόκκινα και κίτρινα φώτα σταθερής έντασης. Μία γαλαζωπή ακτίνα φαινόταν να βγαίνει από την «κοιλιά» του.

Η Σμιθ είπε ότι το αντικείμενο κινήθηκε απαλά πάνω από το δρόμο για δυό-τρία δευτερόλεπτα, όποτε και πρόλαβε να προσδιορίσει το μέγεθός του, γιατί απλωνόταν πάνω από τους αγρούς, που υπήρχαν δεξιά κι αριστερά του δρόμου. Ύστερα κινήθηκε προς τ' αριστερά του δρόμου, έκανε ένα κύκλο περνώντας πίσω από μερικά σπιτία, και ξανάρθε στο δρόμο αιωρούμενο πίσω απ' το αυτοκίνητο.

Το έσωτερικό του αυτοκινήτου φωτίστηκε τότε από ένα γαλαζωπό φως που έρχόταν από πίσω. Η Λουίζ είπε ότι στην αρχή νόμιζε πως ήταν ένα περιπολικό που τους πλησίαζε. Δεν υπήρχαν όμως άλλα αυτοκίνητα στο δρόμο, και η Λουίζ και η Μόνα άρχισαν να νοιώθουν σχεδόν πανικό. Η Σμιθ είπε στη Μόνα να τη βοηθήσει να συγκρατήσει το αυτοκίνητο πάνω στο δρόμο γιατί ξέφευγε προς τ' αριστερά και δεν μπορούσε να το ελέγξει. Τό κοντέρ έδειχνε 85 μίλια την ώρα κι οι δυο γυναίκες φώναζαν στη Σμιθ να κόψει ταχύτητα. Αύτη, έχοντας το πόδι της μακριά απ' το γκάζι, απαντούσε: «Δέν πατώ γκάζι και δεν μπορώ να το σταματήσω!» Η Μόνα όρμησε κυριολεκτικά προσπαθώντας να τη βοηθήσει. Τότε ξαφνικά όλες ένοιωσαν ένα συναίσθημα καψίματος στα μάτια τους. Η Σμιθ ανέφερε αργότερα κι έναν πόνο που αισθάνθηκε, και που φαινόταν να περνά «ακριβώς μέσα απ' το πάνω μέρος του κεφαλιού. Ήταν αφόρητος!»

Το επόμενο που αισθάνθηκαν ήταν ένα σπρώξιμο του αυτοκινήτου προς τα πίσω. Η Τόμας είπε στη Σμιθ να σταματήσει για να μπορέσει να δει το αντικείμενο που βρισκόταν πίσω τους, γιατί καθώς αυτό είχε κινηθεί προς τ' αριστερά και προτού να πάει από πίσω τους, μόλις που είχε προλάβει να του ρίξει μία ματιά. Αργότερα, περιγράφοντας το, είπε πως ήταν θαυμάσιο: «Δέν μπορώ να το περιγράψω. Δέν έχω δει ποτέ μου ένα τέτοιο ωραίο κόκκινο χρώμα. Ήθελα να βγώ και να το κοιτάζω».

Ύστερα, είπε, είδαν έναν παράξενο, φαρδύ, φωτισμένο δρόμο, που έκτεινόταν μπροστά τους όσο μακριά μπορούσαν να δούν. Ταυτόχρονα, ένα κόκκινο φως φάνηκε στο ταμπλό του αυτοκινήτου, που φανέρωσε πως η μηχανή είχε σταματήσει, παρά το γεγονός ότι αυτό έμοιαζε να κινείται ταχύτατα.

Μία στιγμή αργότερα — όπως είχαν την αίσθηση του χρόνου — είδαν φώτα δρόμου μπροστά τους και κατάλαβαν ότι βρίσκονταν καθ' όδον προς το Χιούστονβιλ. Απείχαν 8 μίλια απ' το μέρος όπου είχαν συναντήσει το παράξενο αντικείμενο. Αναρωτήθηκαν πως έγινε κι είχαν φτάσει τόσο γρήγορα εκεί, αλλά ύστερα ήρέμησησαν.

Όταν έφτασαν στο σπίτι της Σμιθ, η Λουίζ πήγε στο λουτρό, έβγαλε τα γυαλιά της κι έριξε λίγο νερό στο πρόσωπό της. Αμέσως ένοιωσε ένα κάψιμο στο δέρμα και στα χέρια της. Όλες τους είχαν έναν πόνο, σαν από κάψιμο, στο πίσω μέρος του λαιμού τους, κι όταν κοίταξαν διαπίστωσαν πως στο σημείο εκείνο υπήρχαν στη Λουίζ και στην Ήλαιν κόκκινα σημάδια, πλάτους μίας ίντσας και μήκους τριών, ενώ στη Μόνα τα ίδια σημάδια ήταν χαμηλά πίσω απ' το αριστερό της αυτί.

Δέν μπόρεσαν να βρουν καμιά εξήγηση για τα σημάδια αυτά, τα οποία και εξαφανίστηκαν δυο μέρες αργότερα. Υπήρχε όμως κάτι άλλο που απασχολούσε τις τρεις γυναίκες: όταν μπήκαν στο τραίνηλορ της Σμιθ είδαν ότι η ώρα ήταν 01.25 μετά τα μεσάνυχτα· όταν είχαν φύγει απ' το εστιατόριο η ώρα ήταν 23.15 κι επομένως θά'πρεπε να είχαν φτάσει κανονικά στο σπίτι γύρω στα μεσάνυχτα· άρα τους έλ λ ε ι π ε μία ολοκληρωτή ώρα και είκοσιπέντε λεπτά. Κατάλαβαν τότε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά και πήγαν σ' έναν γείτονα, τον Λόουελ Λή, και του διηγήθηκαν αυτά που είχαν δει. Αυτός τις χώρισε σε δια-

φορετικά δωμάτια και τους είπε να σκισάρουν το UFO· όταν τελείωσαν, διαπίστωσε ότι τα σκίσα τους ήταν σχεδόν πανομοιότυπα.

Αν και οι τρεις γυναίκες είχαν προβλήματα με τα μάτια τους, η κατάσταση της Μόνας Στάφορντ ήταν πολύ πιο σοβαρή, κι έτσι αναγκάστηκε να πάει σ' έναν γιατρό.

Αυτός όμως δέν μπόρεσε να βρει καμιά απολύτως εξήγηση για τον πόνο που ένοιωθε. Οι άλλες δυο δέν πήγαν σε γιατρό. Τα παράξενα σημάδια στον λαιμό τους έμοιαζαν με πρόσφατο κάψιμο, αλλά εξαφανίστηκαν γρήγορα, κι έτσι δέν τους απασχόλησαν ιδιαίτερα.

Η πρώτη πληροφορία για την υπόθεση αυτή, που έφτασε στην APRO (Όργανισμός Έρευνας Έναερίων Φαινομένων), ήρθε μ' ένα τηλεφώνημα τού έρευνητή Μπίλλ Τέρρυ. Αυτός είχε διαβάσει στην έφημερίδα «ADVOCATE» (φύλλο της 1ης Φεβρουαρίου) τού Ντάνβιλ, Κεντάκυ, μαζί με άλλες αναφορές για UFO, και μία σύντομη αφήγηση της εμπειρίας των τριών γυναικών. Η μία αναφορά απ' αυτές προερχόταν από τη Ντόνα Κόφφελ, τού Χιούστονβιλ, η οποία έλεγε ότι στις 6.30 της 19ης Ιανουαρίου, μαζί με την οικογένειά της είχε παρατηρήσει, για δυο σχεδόν ώρες, ένα αντικείμενο που φωτιζόταν από γαλαζωπό φως. Μία άλλη αναφορά προερχόταν απ' την Τερέζα Κάμπελλ, τού Στάνφορντ, η οποία έλεγε ότι, τόσο αυτή, όσο και πολλοί ακόμα κάτοικοι είχαν δει ένα «αντικείμενο σχήματος δίσκου» με μεγάλα φώτα, την ίδια νύχτα.

Η σύντομη όμως αφήγηση τού περιστατικού των Τόμας-Στάφορντ-Σμιθ, ήταν αυτό που έκανε τόν Τέρρυ να τηλεφωνήσει στο αρχηγείο της οργάνωσης. Έπειδή απείχε περί τα 60 μίλια απ' το Λίμπερτυ, ήθελε να ρωτήσει αν θά'πρεπε να πάει εκεί. Όταν όμως είπε λίγα πράγματα για την υπόθεση, τού απαντήσαμε ότι μάλλον άξιζε τόν κόπο να την ερευνήσει. Έτσι συμφώνησε να πάει στο Λίμπερτυ την άλλη κιόλας εβδομάδα.

Μετά το ταξίδι του και τη συνομιλία που είχε με τις τρεις γυναίκες, ο Τέρρυ υπέβαλε μία προκαταρκτική αναφορά, κι εμείς με τη σειρά μας κάναμε τις απαραίτητες προετοιμασίες για να στείλουμε τόν δόκτορα Λήο Σπρίνκλ, σύμβουλο της APRO στον τομέα της ψυχολογίας και πεπειραμένο ύπνωτιστή, να συζητήσει μαζί τους και, αν οι γυναίκες είχαν τó απαιτούμενο

ένδιαφέρον, να τις υποβάλει σε ύπνωση, ώστε ν' αποκαλυφθεί τί συνέβη στη διάρκεια της μιάς ώρας και είκοσιπέντε λεπτών που δεν μπορούσαν να θυμηθούν. Λόγω των πιεστικών του απασχολήσεων στο Πανεπιστήμιο του Ουαϊόμινγκ, κανονίστηκε το ταξίδι του για τις 6 Μαρτίου.

Στό μεταξύ, εμείς αρχίσαμε μία προκαταρκτική έρευνα γύρω απ' τις τρεις γυναίκες. Η Σμιθ, 44 χρόνων, είναι μία λεπτή γυναίκα, χωρισμένη σε νεαρή ηλικία, που ανάθρεψε το γιό και την κόρη της εντελώς μόνη. Είναι περήφανη που έχει δυο εγγόνια, και οι απασχολήσεις της όταν έχει ελεύθερο χρόνο είναι η ζωγραφική, το σχέδιο και το θρησκευτικό τραγούδι. Είναι μέλος της Εκκλησίας των Βαπτιστών και παρακολουθεί συχνά τις λειτουργίες στην εκκλησία Πόπλαρ Σπρίνγκς Μπάπτιστ, του Λίμπερτυ. Οι έρευνες για τον χαρακτήρα της αποκάλυψαν ότι χαίρει καλής φήμης στην κοινωνία, και άτομα όπως ο πάστορας και αστυνομικοί μονάχα καλά λόγια είχαν να μάς πούν γι' αυτήν. Κάτι, που ίσως να είναι αποτέλεσμα της εμπειρίας της, είναι και το γεγονός ότι τον Ιούλιο του 1976 είχε χάσει γύρω στα 12 κιλά βάρος!

Η Μόνα Στάφορντ, 35 χρόνων, είναι πρώην ιδιοκτήτρια ενός καταστήματος ειδών τέχνης. Προς το παρόν δεν εργαζόταν, εκτός από σποραδική δουλειά γραμματείας, που πρόσφερε στον πατέρα της Έντουαρντ Βίττ. Ήταν κάποτε

παντρεμένη, αλλά το 1970 χώρισε και τώρα ζούσε σ' ένα τριπλό, παρκαρισμένο κοντά στο σπίτι του πατέρα της. Όπως η Σμιθ, έτσι κι αυτή, είναι μέλος της Εκκλησίας του Χριστού και την εποχή εκείνη είχε χάσει γύρω στα 7 κιλά βάρος.

Η Ήλαιν Τόμας, 48 χρόνων, είναι μία νοικοκυρά που είχε ζήσει με τον άντρα της στην περιφέρεια Κέσεϋ Κάουντυ, λίγα μίλια έξω απ' το Λίμπερτυ. Έχει μία κόρη και τρία εγγόνια και είναι μέλος της εκκλησίας του Χριστού.

Η πόλη Λίμπερτυ έχει πληθυσμό 1800 κατοίκους (στατιστική 1970: 1765 κάτοικοι). Επειδή είναι μικρή πόλη, ο ένας γνωρίζει τον άλλο. Αν κάποια λοιπόν από τις τρεις γυναίκες είχε έναν όχι και τόσο καλό χαρακτήρα — αν για παράδειγμα είχε τη συνήθεια να λέει ψέματα — κάποιος απ' τους κατοίκους που ρωτήθηκαν σχετικά θά τό'ξερε. Επίσης, μία που γελοιοποιήθηκαν κι οι τρεις τους απ' το συμβάν αυτό (κάποιος μάλιστα τους είπε: «Τι είχατε πιεί;»), φαίνεται άπιθανο να υποστήριζαν οι ίδιοι οι κάτοικοι κάτι που εύρισκαν πάρα πολύ δύσκολο να πιστέψουν.

Οι πληροφορίες λοιπόν που ήρθαν στην ΑΡΡΟ φανέρωναν ότι οι μάρτυρες ήταν άτομα με πολύ καλή φήμη, γνωστές για την εντιμότητα και την ειλικρίνειά τους. Βάσει λοιπόν των στοιχείων αυτών αποφασίσαμε να συνεχίσουμε την έρευνα.

Στις 5 Μαρτίου, ο δόκτωρ Σπρίνκλ πήγε στη Λούισβιλ και συ-

νάντησε τον έρευνητή Μπίλλ Τέρρυ. Το επόμενο πρωί πήγαν στο Λίμπερτυ. Αν και η άφιξη τους αναμενόταν, γιατί ο Τέρρυ είχε τηλεφωνήσει στη Σμιθ και είχε κανονίσει τα των συναντήσεων, τόσο ο Σπρίνκλ όσο και ο Τέρρυ δεν ήταν προετοιμασμένοι για την κατάσταση που βρήκαν εκεί. Τρεις έρευνητές δύο άλλων οργανώσεων — της CUFOS και της MUFON — ήταν ήδη εκεί κι άμφισβητούσαν τη διαισθητική της ΑΡΡΟ να έρευνήσει την υπόθεση, γιατί εκείνοι είχαν προηγηθεί κατά μία ημέρα. Ήθελαν μόνον να γίνει η ύπνωση, αλλά δεν ήθελαν να μοιραστούν τα αποτελέσματα με την ΑΡΡΟ, παρά το γεγονός ότι δεν είχαν μαζί τους κανέναν ειδικό στην ύπνωση.

Ύστερα από αρκετές συζητήσεις κανονίστηκε να μοιραστούν όλοι τ' αποτελέσματα των προσπαθειών του δόκτορα Σπρίνκλ, τα οποία και περιγράφονται στη συνέχεια.

Η Στάφορντ φαινόταν ανήσυχη, αλλά ταυτόχρονα και πρόθυμη να συνεργαστεί. Έλεγε ότι η καρδιά της χτυπούσε γρήγορα και τα χέρια της έτρεμαν αλαφρά. Της είπαν να καθίσει σε μία αναπαυτική πολυθρόνα και τη ρώτησαν αν είχε καμιά αντίρρηση να καταγράφονται σε μαγνητοταινία όλα όσα θα έλεγε ή και να τη φωτογραφίζουν. Δεν είχε καμιά αντίρρηση, κι έτσι άρχισαν.

Όταν της είπαν να συγκεντρωθεί και να «πάει πίσω» με τη μνήμη της, στην εμπειρία της του UFO, άρχισε να κλαίει και φαινόταν να καταπιέ-



ζεται. Λίγες καινούργιες πληροφορίες ήρθαν στο φως. Πάντως η Στάφορντ φαινόταν τώρα κάπως ανακουφισμένη από τη μεγάλη αγωνία της.

Πρίν απ' τη διαδικασία αυτή, ο Μπίλλ Τέρρυ κι εγώ είχαμε μιλήσει με τη Λουίζ Σμιθ στο σπίτι της. (Και πρίν ακόμα κι απ' αυτό είχαμε ξανακάνει το δρομολόγιο των τριών γυναικών, όπως τo είχαν κάνει εκείνη τη νύχτα που δοκίμασαν την έμπειρία του UFO).

Η Σμιθ είναι έξυπνη κι έχει μεγάλη αντίληψη: υπήρξε σαφέστατη στην περιγραφή των περιστατικών και περιέγραψε το αντικείμενο σαν ένα «δίσκο με θολωτή προεξοχή». (Σε ξεχωριστές ανακρίσεις, και οι τρεις γυναίκες αναγνώρισαν, από ένα σχέδιο που περιείχε όλους τους γνωστούς τύπους των UFO, το αντικείμενο που είδαν σαν έναν τέτοιο ακριβώς δίσκο, αλλά που δεν ήταν και τόσο «παχύς» όσο φαινόταν στο σχέδιο που τους έδειξαν).

Με τη συζήτηση, όμως, σχετικά με το ποιά οργάνωση θα έπρεπε να κατευθύνει τις έρευνες, σπαταλήθηκε τελικά πολύς χρόνος κι ο δόκτωρ Σπρίνκλ έπρεπε να γυρίσει στο Πανεπιστήμιο του Ουαϊόμινγκ. Έτσι η υπόθεση παρέμεινε έκκρεμη.

Στις 23 Ιουλίου ο Σπρίνκλ, που αποφάσισε να συνεχίσει την έρευνα, κανόνισε να συναντηθούν οι τρεις γυναίκες με τον Τζάκ Γιάνγκ της Προφέσιοναλ Κονσάλτανς, του Λέξινγκτον, και να υποβληθούν σε τεστ πολυγράφου. Οι σχετικές έρωτήσεις που υποβλήθηκαν στη Σμιθ ήταν οι εξής:

ΕΡΩΤ.: Μετά την έμπειρία σας αδυνατούσατε να θυμηθείτε μία όρισμένη χρονική περίοδο της νύχτας εκείνης;

ΑΠΑΝΤ.: Ναι.

ΕΡΩΤ.: Στις 6 Ιανουαρίου του περασμένου χρόνου αιώρηθηκε ένα UFO πάνω απ' το αυτοκίνητό σας;

ΑΠΑΝΤ.: Ναι.

ΕΡΩΤ.: Κατά τη διάρκεια της έμπειρίας αυτής χάσατε τον έλεγχο του αυτοκινήτου σας;

ΑΠΑΝΤ.: Ναι.

ΕΡΩΤ.: Έχετε συννενοηθεί με κανέναν για να δημιουργήσετε μία απάτη σχετικά μ' αυτή τη συνάντηση με το UFO;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

Ο Γιάνγκ δήλωσε, σχετικά με τις αναφορές των τριών γυναικών, ότι πίστευε πως έλεγαν την αλήθεια.

Στις 24 Ιουλίου ο δόκτωρ Σπρίνκλ άρχισε τη διαδικασία της

υπνωσης. Αναφέρουμε στη συνέχεια τις παρατηρήσεις του.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Τα αποτελέσματα του τεστ πολυγράφου, το οποίο έγινε από τον Τζάκ Γιάνγκ, επιβεβαίωσε την αρχική μου έντύπωση, ότι δηλαδή οι γυναίκες λένε την αλήθεια κι ότι περιέγραψαν την έμπειρία τους με ειλικρινή τρόπο. Τα αποτελέσματα της έρευνας, με τη βοήθεια της υπνωσης, είναι έντελώς δραματικά, αν και είναι παρόμοια με όσα γνωρίζουμε και γι' άλλες περιπτώσεις έπαφών με UFO. Φανερώνουν επίσης μια συνέπεια ως προς τις έντυπώσεις που έχουμε, σχετικά με τις γυναίκες σαν άτομα.

Η Λουίζ δεχόταν σαν χρησιμη τη διαδικασία της υπνωσης και από τα πρώτα της κιόλας στάδια έφάρμοζε πρόθυμα τις προτροπές για ρηλάξ και συγκέντρωση. Φαινόταν να βρίσκεται σε βαθιά υπνωση, πράγμα που την ήρεμοσε, αν και η αγωνία της για το περιστατικό του UFO ήταν μεγάλη, κι όταν τελείωσε ένοιωσε φανερά ανακούφιση. Τα στοιχεία της συμπεριφοράς της, δηλαδή κλάμα, λυγμοί, τινάγμα του κεφαλιού, ρίγη κλπ., ήταν σαφή σε μάς που την παρατηρούσαμε. Το χαμόγελο και η έμφανέστατη ανακούφιση της όταν «είδε τα φώτα του δρόμου» στο τέλος της μιάμισης ώρας της έμπειρίας της, είχαν κάτι το δραματικό και φανέρωνε πως ήταν «ασφαλής» ξανά μέσα στο αυτοκίνητό της, γυρίζοντας σπίτι με τις φίλες της.

.....Πάντως δεν υπάρχει κάποια «έντύπωση» που να μάς επιτρέπει να υποθέσουμε πως ακριβώς μετακινήθηκε απ' το αυτοκίνητό της και πως τοποθετήθηκε ξανά αργότερα σ' αυτό.

Η Μόνα Στάφορντ, είχε ένα φόβο για την τεχνική της υπνωσης, αλλά κι αυτή ένοιωσε τρομερή αγωνία, εξαιτίας του UFO. Έτσι ήταν πρόθυμη να υπνωτιστεί εφόσον έτσι υπήρχε περίπτωση να λυτρωθεί από τα συμπτώματα που εμφάνιζε. Είχε μία εύαισθησία στο δέρμα της και μία κοκκινίλα γύρω απ' τα μάτια της. Είπε πως είχε έπισκευθεί τον οικογενειακό γιατρό τους, ο οποίος της είχε δώσει κάτι σταγόνες για τα μάτια. Επίσης είπε ότι είχε ένα κόκκινο σημάδι στο λαιμό, καθώς και διάφορα άλλα συμπτώματα όπως κόπωση, ναυτία, έμετους και διάρροια.

Ανταποκρίθηκε αρκετά καλά στις προτροπές της υπνωσης και

μπόρεσε ν' αναφέρει τις έντυπώσεις που την όδηγησαν να πιστέψει ότι είχε «τραθηχτεί» έξω απ' το αυτοκίνητο και ότι βρισκόταν μόνη της πάνω σ' ένα άσπρο τραπέζι ή κρεβάτι. Είδε εκεί ένα μεγάλο «μάτι» που φαινόταν να την παρακολουθεί. Ένοιωθε σαν να έπεφτε πάνω της ένα «λευκό φως» και ότι υπήρχε κάποια «δύναμη» ή «ένεργεια», που την κρατούσε ακίνητη πάνω σ' αυτό το τραπέζι ή κρεβάτι. Είχε την έμπειρία πολλών ψυχολογικών αντιδράσεων, στις οποίες περιλαμβάνονταν και οι εξής έντυπώσεις: ότι το δεξί της χέρι ήταν ακινητοποιημένο, ότι το άριστερό της πόδι είχε τραθηχτεί προς τα πίσω προκαλώντας της πόνο, ότι τα δάχτυλα του άριστερού της χεριού πιέζονταν, ότι εξέταζόταν από 4 ή 5 κοντόσωμα άνθρωποι, που βρίσκονταν τριγύρω της και που φορούσαν «χειρουργικές μάσκες και ρούχα». Σε μία στιγμή ένοιωσε είτε ότι ταξίδευε έξω απ' το σώμα της ή ότι περίμενε έξω από ένα μεγάλο δωμάτιο μέσα στο οποίο μπορούσε να δει κάποιο άλλο άτομο, πιθανότατα μία γυναίκα, πάνω σ' ένα τραπέζι. Σε μία στιγμή αντίληφθηκε ένα μακρύ τούνελ ή ένα τμήμα ούρανού, σαν να είχε μεταφερθεί μέσα σ' ένα μεγάλο βουνό ή ήφαιστειο.

Αν κι έκλαιγε και βογγούσε, κι ένοιωθε μεγάλη κούραση, σαν αποτέλεσμα της «λύτρωσης» από την έμπειρία της, την επόμενη μέρα ένοιωσε πολύ καλύτερα. Μού είπε ότι τώρα καταλάβαινε καλύτερα τι συνέβη κατά το χρονικό διάστημα που είχε χάσει τη συνείδηση του χρόνου. Έξεφρασε δε την ευγνωμοσύνη της για τη βοήθεια που της δώσαμε, γιατί τώρα πια πίστευε — έστω κι αν αυτό ήταν μία άσχημη κι ένοχλητική από πολλές απόψεις έμπειρία — ότι έζησε πράγματι την έμπειρία και ότι «επέστρεψε».

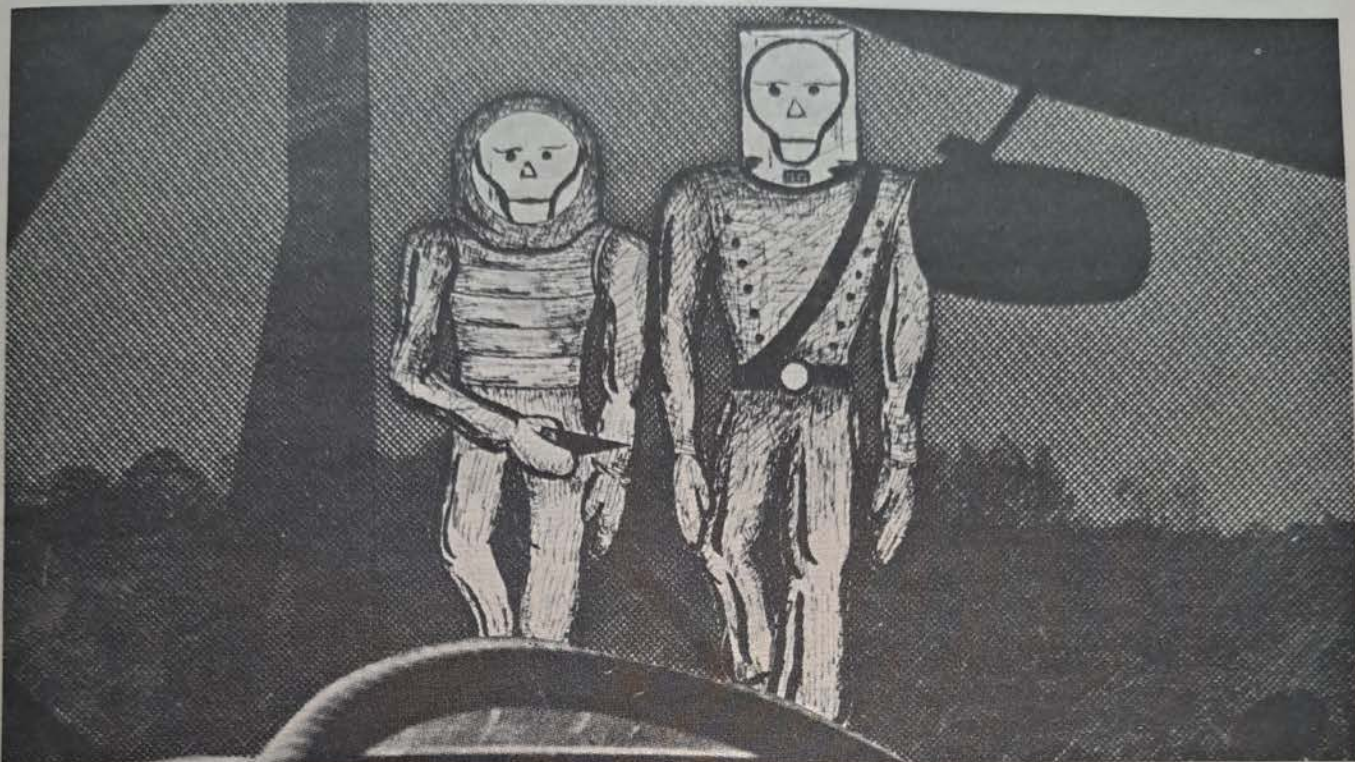
Η Ήλαιν Τόμας ήταν μάλλον ήρεμη κατά τη διάρκεια της αρχικής μας συζήτησης το Μάρτιο του 1976..... Όπως κι οι άλλες, είχε χάσει κι αυτή αρκετό βάρος και είχε υποστεί όρισμένες αλλαγές στην προσωπικότητά της. Τώρα πια ντυνόταν πιό έντονα και ήταν πολύ πρόθυμη να μοιραστεί τις απόψεις της με άλλους.

Αντέδρασε κι αυτή παρόμοια κατά τη διάρκεια της υπνωσης.....

Όταν «ξανάζησε» την έμπειρία του UFO, ένοιωσε έντονότερες συ-

συν. στη σελ. 47

ΤΑ ΡΟΜΠΟΤ ΤΟΥ ΒΑΡΝΕΤΟΝ



Τά δυό «ρομπότ» όπως τά είδε ό μάρτυρας από τό αὐτοκίνητό του. (Άπό μιά εικόνογραφική αναπαράσταση στό LDLN).

Μιά περίπτωση προσεδάφισης όντων (Ρομπότ;) στό Βέλγιο, πού αποτελεί μέρος τού κύματος εμφάνισεων τού έτους 1974 στη Δυτική Εὐρώπη.

Τό άρθρο αὐτό είναι αποτέλεσμα μιάς ομαδικής έρευνας τών Κυρίων Μπαζέν πατέρα καί γιού, τού Κυρίου Μπιγκόρν καί τού Κυρίου Μπουατέν από τόν όμιλο έρευνών «LUMIERES DANS LA NUIT».

Στίς 7 τού Γενάρη τού 1974 καί ήμέρα Δευτέρα, ό αὐτόπτης μάρτυρας Κύριος «Χ», Βέλγος, ήλικίας 31 έτών, όδηγούσε τήν AMI 6 του από τό Κομίν πρós τό Βαρνετόν στά γαλλο-βελγικά σύνορα. Ή ώρα ήταν 8.40 περίπου π.μ. καί σχεδόν έφτανε στό Βαρνετόν. Τό όδόστρωμα ήταν υγρό ακόμα από τήν πρόσφατη βροχή. Ό ούρανός ήταν καθαρός καί έναστρος, δέν φυσούσε σχεδόν καθόλου. Ένα υπέροχο φεγγάρι (τήν επόμενη νύχτα στίς 8 τού Γενάρη θά ήταν πανσέληνος) βρισκόταν στόν ούρανό. Τό ραδιομαγνητόφωνο τού αὐτοκινήτου ήταν άνοιχτό. Έτρεχε μέ μιά μέση ταχύτητα 60-70 χιλιομέτρων, όταν ξαφνικά οί προβολείς τού αὐτοκινήτου του έσβησαν, ενώ έσβηνε ταυτόχρονα καί ή μηχανή μετά από μερικές άποτυχημένες προσπάθειες ανάφλεξης. Νεκρώθηκε ακόμα καί τό ραδιόφωνο. Εκπληκτός ό Κορ Χ έβαλε τό λεβιέ στό νεκρό καί άφησε τ' αὐτοκίνητο νά προχωρήσει. Κύλησε γιά 100 περίπου μέτρα καί σταμάτησε (ή κλίση τού δρόμου σ' αὐτό τό σημείο ήταν γύρω στό 1:20). Κατόπιν έβαλε τό χειρόφρενο. Σάν έμπειρος μηχανικός αὐτοκινήτων πού ήταν, σκέφτηκε ότi σίγουρα κάποια ασφάλεια θά ειχε

καί καί έτοιμάστηκε νά κατέβει γιά νά έλέγξει τή θλάβη. Μέ τό άριστερό του χέρι κρατούσε τό χειρούλι τής πόρτας καί μέ τό δεξι πίεζε έλαφρά τή θέση τού συνοδηγού γιά νά μπορέσει νά θγει έξω από τ' αὐτοκίνητο.

Όμως δέν συνέχισε τήν προσπάθειά του γιατί, καθώς γύρισε έλαφρά τό κεφάλι του πρós τά δεξιά, είδε από τό παράθυρο τής μπροστινής πόρτας μιά φιγούρα σέ μιά άπόσταση 150 μέτρων, στόν άγρό πού γειτόννευε μέ τό δρόμο· σ' εκείνο τό σημείο τό έδαφος θρίσκεται λίγο ψηλότερα από τό δρόμο. Σκέφτηκε στην αρχή ότi ήταν κάποια θημωνιά, αλλά κατόπιν παρατήρησε περιοχές στό αντικείμενο πού φωτιζόνταν από ένα πορτοκαλόασπρο φώς καί τελικά μπόρεσε νά δει ότi τό αντικείμενο στηριζόταν σέ τρία πόδια. Πέρασαν μερικές στιγμές ακόμα πού στό διάστημά τους κατάλαβε ότi δέν έβλεπε ένα κάρφορτωμένο μέ άχυρα, αλλά ένα αντικείμενο άγνωστης προέλευσης, πού τό σχήμα του θύμιζε, έτσι όπως διαγραφόταν στόν όρίζοντα, τό σχήμα τού «κράνους» πού φορούσαν οί Βρετανοί «Τόμηδες» στόν Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Και άμέσως μετά ή προσοχή του καρφώθηκε σέ κάτι άλλο....

Είδε μέσ' από τό παρμπρίζ τού αúτοκινήτου του, καί σέ μιάν απόσταση γύρω στά τριάντα μέτρα, δυό φιγούρες νά θαδίζουν στόν άγρό. Σκέφτηκε ότι θά 'ταν κάποιος άγρότης μέ τόν γιό του, αλλά γρήγορα άντίληφθηκε ότι αυτοί οι δύο παράξενοι τύποι δέν είχαν τίποτε τό κοινό μέ τήν άγροκαλλιέργεια. Πλησίαζαν τ' αúτοκίνητό του, περπατώντας μ' ένα δýσκαμπτο άργό βηματισμό· σταμάτησαν γύρω στά δεκαπέντε μέτρα άπ' αúτόν καί μετά από μερικά δευτερόλεπτα στάσης συνέχισαν νά θαδίζουν πρós τό αúτοκίνητο. Τώρα μπορούσε νά τούς έξετάσει μέ λεπτομέρεια: ό ένας άπ' αúτούς, ό πιό κοντός, έμοιαζε στήν έμφάνιση μέ τό άνθρωπάκι στή διαφήμιση τών γαλλικών έλαστικών Μισελέν, μόνο πού δέν διαγράφονταν καθαρά οι κουλούρες στό σώμα του· φορούσε ένα στρογγυλό κράνος στό κεφάλι του, μ' ένα άρκετά μεγάλο «παράθυρο», πού έπέτρεπε στό μάρτυρα νά παρατηρήσει ένα σημαντικό τμήμα τού προσώπου του. Αúτό τό όν, στό δεξί του χέρι κρατούσε ένα περίεργο άντικείμενο (ήταν άρκετά κοντό, σάν ένας μικρός παχύς χάρακας, μέ μιá αιχμηρή πυραμιδική αιχμή). Τό κρατούσε μέ τόν ίδιο τρόπο πού έμείς κρατούμε τό πιστόλι καί σημάδεψε μ' αúτό τό αúτοκίνητο.

Ό δεύτερος τύπος, λίγο ψηλότερος από τόν σύνηγο του (πού ήταν γύρω στό 1.20-1.30) περπατούσε λίγο-πιό μπροστά από τόν πρώτο. Ή έμφάνιση τού δεύτερου όντος ήταν διαφορετική. Στο κεφάλι του φορούσε ένα κράνος σέ σχήμα κύβου πού τά πλάγια ήταν άδιαφανή, σέ αντίθεση μέ τό μπροστινό τμήμα πού ήταν διαφανές σάν από γυαλί, καί άφηνε νά φανεί ένα άλλόκοτο πρόσωπο (τά πρόσωπά τους ήταν όμοια, όπως δυό διδύμωv). Τό σχήμα τού κεφαλιού του ήταν όπως τού άχλαδιού, μέ διάχυτη μιάν όμοιομορφη άτονη γκριζα σκιά, μέ δύο έντελώς στρογγυλά μάτια στό χρώμα τού άχάτη, πού σέ σχέση μέ τό υπόλοιπό του πρόσωπο ήταν κάπως βαθουλωτά, κάτι πού θύμιζε τίς όφθαλμικές κοιλότητες τού άνθρώπινου προσώπου, καί μέ φρύδια στό σχήμα τού τόξου πού δύσκολα διακρίνονταν. Ή μύτη του ήταν μικρή καί εύδιάκριτη, αλλά πολύ άμυδρή σέ σχέση μέ τό υπόλοιπο πρόσωπο, τό στόμα ήταν απλά μιá όριζόντια σχισμή δίχως χείλια· όταν σέ μιá στιγμή τό όν άνοιξε τό στόμα του, ό μάρτυρας δέν είδε σ' αúτό ούτε δόντια ούτε γλώσσα.

Μέσα στό κυβοειδές κράνος του κάτω από τό σαγώνι του υπήρχε ένα μαύρο όρθογώνιο «κουτί». Ή όλόσωμη στολή πού φορούσαν είχε ένα άτονο μεταλλικό γκριζο χρώμα καί φαινόταν σά νά ήταν μονοκόματη, από τό κράνος ως τά άκροδάχτυλα καί τίς μπότες τους.

Τά δύο όντα συνέχισαν νά πλησιάζουν, καί έτσι ό μάρτυρας μπόρεσε καλύτερα νά παρατηρήσει όλες αúτές τίς λεπτομέρειες καί άλλες άκόμα — συγκεκριμένα ότι οι μπότες τους ήταν βαριές καί μυτερές. Πάνω από τό κυβοειδές κράνος υπήρχε κάποιο είδος σωλήνα πού, κατά πάσα πιθανότητα, ήταν μέρος κάποιας άναπνευστικής συσκευής (;) ή κάποιου είδους χερούλι.

Ή έμφάνιση τού άνθρωποειδούς μέ τό κυβοειδές κράνος ήταν πολύ διαφορετική από αúτή τού συντρόφου του. Λίγο ψηλότερος από τόν Νο 1, είχε άθλητική κατασκευή, φαρδείς ώμους καί στενούς γοφούς όπως οι ταυρομάχοι, καί φορούσε μιá μαύρη ζώνη στή μέση του, μ' ένα φωτεινό ή καλύτερα

φωσφορίζον ώσειδές άντικείμενο στό μέρος όπου κανονικά βρίσκεται ή άγκράφα τής ζώνης. Μιά άλλη ζώνη περνούσε από τό δεξί μέρος τής μέσης του ως τόν δεξί του ώμο. Άκόμα δυό σειρές κουμπιών (τουλάχιστο έτσι υπέθεσε ό μάρτυρας) ξεκινούσαν από τή βάση τού κράνους καί έφταναν ως τή ζώνη τής μέσης.

Οι δυό «άστροναύτες» είχαν πολύ μακριά χέρια πού έφταναν άκριβώς λίγο πιό κάτω από τά γόνατα. Ό Κοs «Χ» μπόρεσε νά παρατηρήσει μέ τόση λεπτομέρεια τά πρόσωπα τών δύο όντων, έπειδή υπήρχε ένα άπαλό, σταθερό φώς μέσα στά κράνη τους πού δέν φαινόταν νά εκπέμπεται διόλου στόν έξωτερικό χώρο. Ό μάρτυρας παρομοίασε αúτό τό φώς μέ τό φώς τής ζώνης τού ενός από τά όντα

Άμέσως μετά, τά δυό πλάσματα ξανάρχισαν νά θαδίζουν πρós τό μέρος τού μάρτυρα καί τή στιγμή πού σταμάτησαν πάλι, πολύ κοντά στό χαντάκι, ό Κοs «Χ» ένιωσε έναν έλαφρό πόνο στό πίσω μέρος τού κρανίου, στό ύψος τής παρεγκεφαλίδας. Κατόπιν, άμέσως μετά τόν «πόνο», άκουσε, αλλά όπως έξήγησε μετά, όχι μέ τ' αúτιά του (όλες οι όρτες τού αúτοκινήτου ήταν κλειστές), ένα ρυθμικό, χαμηλής έντασης ήχο, πού σταδιακά μεγάλωνε όλο καί πιό πολύ.

Υπογραμμίζουμε γιά μιάν άκόμη φορά ότι τά δυό όντα σταμάτησαν σ' ένα σημείο γύρω στά τέσσερα μέτρα από τό αúτοκίνητο τού μάρτυρα, πού βρισκόταν καρφωμένος στό κάθισμά του γεμάτος έκπληξη καί φόβο. Λίγο πρίν νιώσει τόν πόνο στό πίσω μέρος τού κεφαλιού του καί άκούσει τό θόρυβο, τό πλάσμα μέ τό κυβοειδές κράνος άνοιξε τό στόμα του σά νά έπρόκειτο νά μιλήσει· όμως δέν άκουσε κανέναν ήχο νά βγαίνει έκείνη τή στιγμή από τό στόμα του. Μερικά δευτερόλεπτα άργότερα ένιωσε τόν πόνο στό πίσω μέρος τού κεφαλιού του καί άκουσε τό ρυθμικό ήχο· όμως τότε τό όν είχε ξανά τό στόμα κλειστό.

Ήδη από τήν άρχή τής διήγησής του, ό Κύριος «Χ» είχε μιλήσει καί γιά ένα άλλο τρίτο όν, όμοιο στήν έμφάνιση μέ τό Νο 1 (τό άνθρωπάκι τής «Μισελέν») πού παρέμενε συνεχώς πολύ κοντά στό UFO χωρίς νά έγκαταλείψει ούτε μιá στιγμή «τē σκοπιά του».

Άς γυρίσουμε τώρα στους δυό διαστημάνθρωπους πού στέκονταν στήν άκρη τού άγρού. Ή διάρκεια τού «ΤΕΤΕ-Α-ΤΕΤΕ» τους μέ τόν μάρτυρα δέν είναι εύκολο νά προσδιοριστεί, γιατί σέ κάτι τέτοιες περιπτώσεις τά δευτερόλεπτα φαίνονται άτέλειωτα! Σέ μιá συγκεκριμένη στιγμή, στή διάρκεια αúτης τής συνάντησης, ένα μικρό όθάλ φωτεινό άντικείμενο έπεσε από τήν άριστερή πλευρά καί από τό έπίπεδο τής μαύρης ζώνης τού όντος μέ τό κυβοειδές κράνος, πού δέν έδειξε νά τό παρατήρησε ή ν' ανυσήχησε καθόλου. Αúτό τό «άντικείμενο» δέν έγινε δυνατό ν' ανακαλυφτεί — αν πράγματι έπρόκειτο γιά κάποιο ύλικό άντικείμενο, γιατί ό μάρτυρας άνάφερε αúτό τό συμβάν άκριβώς δυόμιση μήνες μετά από τό γεγονός (λόγω τού ότι φοβόταν τή γελοιοποίηση καί διάφορες άλλες καταστάσεις). Στο διάστημα αúτό όμως ό άγρός όργώθηκε από τόν ιδιοκτήτη του, πού δέν ήξερε τίποτε γιά τά γεγονότα πού είχαν συμβεί.

Τό «τέτ-α-τέτ» όμως διακόπηκε σέ μιá στιγμή άπότομα. Ξαφνικά τά δυό όντα έστρεψαν τά κεφάλια τους, μέ μιá τέλεια συγχρονισμένη κίνηση, πρós τ' άριστερά καί κοίταξαν μακριά πίσω από τό αúτοκίνητο τού μάρτυρα. Ό άνεπαίσθητος ρυθμικός ήχος τερματίστηκε — χωρίς καθόλου πόνο στό πίσω μέρος τού κεφαλιού τού μάρτυρα — καθώς, μέ μιá

τέλεια συγχρονισμένη κίνηση τὰ δυὸ ὄντα ἔκαναν στροφή πρὸς τ' ἀριστερά, γυρίζοντας πάνω στὸ ἓνα τους πόδι (κατὰ τὸν στρατιωτικὸ τρόπο) στρέφοντας τὶς πλάτες τους στὸ μάρτυρα (πού δὲν παρατήρησε τίποτε περισσότερο κοιτάζοντας τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐμφάνισής τους, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι ἡ μαύρη πλάγια ζώνη τοῦ ἑνός, πέραγε ἀπὸ τὴν πλάτη του καὶ ἐνωνόταν μὲ τὴ ζώνη τῆς μέσης), προχώρησαν μὲ γοργὸ βηματισμὸ πρὸς τὸ UFO. Ἡ κίνησή τους ἦταν σχεδὸν ἀνθρώπινη, τὰ γόνατά τους λυγίζαν καὶ τὰ πόδια τους κινούνταν φυσιολογικά — ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ περίπτωση — δὲν ἔδειξαν οὔτε μιὰ στιγμή νὰ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὸ ὑγρὸ, γλοιώδες χῶμα τοῦ ἀγροῦ, καθὼς περπατοῦσαν μὲ τὴ μεγαλύτερη εὐκολία πάνω στὸ τραχύ ἔδαφος μὲ τὶς βαριές μυτερές τους μπότες.

Ὁ μάρτυρας δὲν κατάφερε νὰ θυμηθεῖ μὲ πῶς τρόπο τὰ δυὸ ὄντα ξαναμπήκαν στὸ «σκάφος» τους. Αὐτὸ πού μπόρεσε νὰ θυμηθεῖ εἶναι ὅτι τὸ τρίποδο ὅπου στηριζόταν τὸ σκάφος ἐξαφανίστηκε καὶ κατόπιν τὸ μηχανήμα ἀνυψώθηκε γύρω στὰ 50 ἑκατοστά ἀπὸ τὸ ἔδαφος ὅπου, ἀφοῦ παρέμεινε ἀκίνητο γιὰ τρία ἢ τέσσερα δευτερόλεπτα, ἀρχισε ν' ἀπογειώνεται ὀριζόντια, ἀκολουθώντας πορεία γωνίας 60° ἢ 70° καὶ τελικὰ χάθηκε ἀπὸ τὰ μάτια του. Ἀκριβῶς τῇ στιγμῇ πού τὸ μηχανήμα ἐπρόκειτο ν' ἀπογειωθεί, ἀφοῦ εἶχε μαζευτεῖ τὸ τρίποδο στήριξης, ὁ μάρτυρας παρατήρησε στὸν καθρέφτη τοῦ αὐτοκινήτου τὰ φῶτα ἑνὸς ἄλλου αὐτοκινήτου πού πλησίαζε ἀπὸ πίσω. Ἐξαντλημένος ἀπὸ τὴν ξαφνικὴ ἀπαλλαγή ἀπὸ τὴ νευρικὴ ὑπερένταση, σωριάστηκε γιὰ λίγα λεπτά πάνω στὸ τιμόνι μὲ μιὰ ἀπεριγράπτη αἴσθηση ἀνακούφισης, ἐνῶ συγχρόνως ἀναλογιζόταν αὐτὰ πού τοῦ εἶχαν συμβεῖ καὶ προσπαθώντας νὰ καταλάβει ἂν ὁ νειρευόταν ἢ ἂν ἔπεσε θύμα κάποιας ψευδαἰσθήσης.

Στὸ διάστημα αὐτὸ τὸ ἀμάξι πού ἐρχόταν (τὸ ὁδηγοῦσε κάποιος Βέλγος) ὅλο καὶ πλησίαζε· τελικὰ σταμάτησε μ' ὅλα του τὰ φανάρια ἀναμένα, ἀκριβῶς μπροστὰ ἀπὸ τὸ δικό του αὐτοκίνητο. Ὁ Βέλγος βγήκε ἔξω, πλησίασε καὶ ἀνοίξε τὴν πόρτα, βρισκοντας τὸ μάρτυρα σωριασμένο πάνω στὸ τιμόνι, νὰ κρατᾷ ἀκόμα σπασμωδικὰ τὸ χερούλι τῆς πόρτας.

Καθὼς ὁ μάρτυρας συνερχόταν, ὁ Βέλγος τὸν ρώτησε: «Σὰς ἔκαναν κακό;»

«Ὡστε τοὺς εἶδατε καὶ σεῖς;» εἶπε ὁ μάρτυρας.

Ναί, εἶπε ὁ Βέλγος. Τοὺς εἶχε δεῖ κι αὐτός, ὅπως καὶ αὐτοῦ ἡ μηχανή εἶχε διάφορες διακοπές, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ φῶτα του πού δὲν ἔσβησαν.

Κατόπιν ὁ Βέλγος ἔφυγε. Ὁ μάρτυρας κατάφερε, μετὰ ἀπὸ κάμποσες προσπάθειες μὲ τὴ μίζα, νὰ θάλει μπροστὰ τῇ μηχανῇ, ἐνῶ ἤδη εἶχαν ἀρχίσει νὰ δουλεύουν οἱ προβολεῖς καὶ τὸ ραδιόφωνο τοῦ αὐτοκινήτου. Ξεκίνησε γιὰ τὸ σπίτι του, ὅσο πῶς γρήγορα μπορούσε.

Πρέπει νὰ πούμε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὅτι ὁ Βέλγος ὁδηγὸς εἶπε στὸ μάρτυρα (πού ἦταν Γάλλος) πὼς θὰ ξαναγύριζε ὁ ἴδιος (ὁ Βέλγος), μαζί μὲ μερικοὺς φίλους του, γιὰ νὰ βρεῖ ἰχνη πού μπορεῖ νὰ εἶχαν μείνει ἀπὸ τὴν προσγείωση. Ἀν ἐβρίσκαν τίποτε θὰ ἔδιναν ἀπόλυτη δημοσιότητα στὸ θέμα, ἂν, ἀντίθετα, δὲν ἐβρίσκαν τίποτε δὲν θὰ συνέχιζαν τὶς ἐρευνες.

Ὁ Βέλγος πήρε τὴ διεύθυνση τοῦ μάρτυρα. Μὴ ἔχοντας ἀκούσει τίποτε γιὰ τὸ θέμα, ὁ ἀνθρώπος μας πίστεψε ὅτι ὁ Βέλγος δὲν βρῆκε τίποτε.

Ἀς δοῦμε τώρα μερικές λεπτομέρειες ἀναφορικὰ μὲ τὴν ἐμφάνιση τοῦ UFO σ' ὅλες τὶς φάσεις της, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος:



Τὸ σχέδιο UFO τοῦ Warneton ὅπως παρουσιάστηκε στὸ LDLN.

Εἰκαζόμενο μέγεθος τοῦ UFO: Ὑψος: 2,5-3,00 μέτρα ὑπολογιζόμενο ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Πλάτος: 7-10 μέτρα.

Δομικὲς λεπτομέρειες: Καμιὰ δομικὴ λεπτομέρεια δὲν εἶναι ἐμφανής, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἐξόγκωμα στὸ ἐπάνω μέρος του. Δὲν παρατηρήθηκε καμιὰ μεταβολὴ σχήματος.

Χρωματικὴ ἀκολουθία:

- (α) «Πορτοκαλόασπρο».
- (β) Μπλε
- (γ) Κοκκινωπό (ὅπως ὁ ἀκατέργαστος γρανίτης).
- (δ) Μπλε μεταλλικὸ στὸ τέλος, μέχρι τὴν ἀπογείωση.

Ἀπὸ τὴ στιγμῇ πού οἱ δυὸ διαστημάνθρωποι ἀρχισαν νὰ βαδίζουν γρήγορα πρὸς τὸ UFO, τὸ μπλε χρῶμα ἀρχισε νὰ αὐξομειώνεται, ὅπως τὸ περιστρεφόμενο φῶς τῶν ἀστυνομικῶν αὐτοκινήτων. Ὅλες αὐτὲς οἱ χρωματικὲς ἀλλαγὲς συνέβαιναν σὲ ἐπιφάνειες πού στὴν ἀρχὴ τῆς παρατήρησης εἶχαν ἀσπρὸ χρῶμα μὲ μιὰ πορτοκαλιά χροιά. Αὐτὲς οἱ ἀναλαμπές δὲν διαχέονταν στὸ ἐξωτερικὸ περιβάλλον. Τὸ μοναδικὸ ἀπὸ τὰ φῶτα πού φωτίζε τὸ χῶρο βρισκόταν κάτω ἀπὸ τὸ UFO καὶ φαινόταν νὰ θγαίνει ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ του· φωτίζε μιὰ περιοχὴ πού βρισκόταν ἀνάμεσα στὰ τρία πόδια, πού ἀποτελοῦσαν τὸ σύστημα προσγείωσης. Τὸ λευκὸ φῶς ἐξαφανίστηκε τῇ στιγμῇ τῆς ἀπογείωσης.

Σ' ὁλόκληρη τὴ διάρκεια τῆς ἐμφάνισής, τὸ UFO δὲν μετακινήθηκε διόλου καὶ οὔτε μεταβλήθηκε καθόλου ὡς πρὸς τὸ σχῆμα: παρατηρήθηκαν μόνο μεταβολές χρωμάτων. Ὁλόκληρη ἡ διάρκεια τῆς ἐμφάνισής κράτησε, ὅπως ὑπολογίστηκε ἀπὸ τὸ μάρτυρα, γύρω στὰ 20 λεπτά. Δὲν εἶχε ρολοῖ, μπόρεσε ὅμως νὰ ὑπολογίσει τὴ διάρκεια ἀπὸ τὸ χρόνο τῆς καθυστέρησής του στὴν ἐπιστροφή του στὸ σπίτι του ἐκεῖνη τὴ νύχτα.

Παρά τὸ γεγονὸς ὅτι πολλὰ σπίτια βρισκόνταν στὴ γύρω περιοχὴ, κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐνοίκους τους δὲν παρατήρησε τὸ παραμικρό. Τὰ άτομα πού ρωτήθηκαν εἶπαν ὅτι ἐβλεπαν τηλεόραση ἐκεῖνη τὴν ὥρα, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ θυμηθοῦν ἂν παρατήρησαν κάποια διαταραχὴ στοὺς δέκτες τους.

Τὸ ραδιομαγνητόφωνο τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ μάρτυρα ἔμεινε ἐλαττωματικὸ μετὰ τὸ συμβᾶν αὐτό.

Ὁ ἴδιος ὁ μάρτυρας καὶ ἡ γυναίκα του εἶπαν ὅτι μετὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἔπαψε νὰ δουλεύει καλὰ. Ἦταν καινούργιο, καὶ μέχρι τότε δὲν εἶχε παρουσιάσει τὸ παραμικρὸ ἐλάττωμα. Μετὰ ὅμως ἀπὸ τὴν

έμπειρία με τα όντα του UFO, έπρεπε να μεγαλώνει πολύ την ένταση του ήχου όταν το αυτοκίνητο ξανάρχιζε να κινείται, και όλα τα προγράμματα ακούγονταν βραχνά από παράσιτα, παρεμβολές και ξένους θορύβους.

Η συσκευή εξετάστηκε από ειδικούς που ανακοίνωσαν τα αποτελέσματά τους.

Πράξη 2: Ξανά στο Βαρνετόν, στο Βέλγιο, Τετάρτη, 6 Ιουνίου του 1974.

Μετά από 5 μήνες ακριβώς, συνέβει η δεύτερη έπαφή, το ίδιο περιεργά, στο ίδιο ακριβώς σημείο όπως και στις 7 Ιανουαρίου, ημέρα Δευτέρα του 1974· την ίδια ακριβώς ώρα και κάτω από τις ίδιες ακριβώς συνθήκες, την ώρα που ο μάρτυρας επέστρεφε σπίτι του μετά από το μάθημα επιχειρησιακών σπουδών που παρακολουθούσε. Και πρέπει να πούμε σ' αυτό το σημείο, ότι η Τετάρτη 6 Ιουνίου ήταν η πρώτη φορά που παρακολούθησε αυτά τα μαθήματα από την ημέρα που του έτυχε ένα δυστύχημα στη δουλειά του το Φεβρουάριο.

Την ώρα εκείνη, λόγω της εποχής (καλοκαίρι), υπήρχε ακόμα φώς της ημέρας. Ενώ καθόταν στο αυτοκίνητό του και οδηγούσε χωρίς την παραμικρή ανωμαλία, ο μάρτυρας διέκρινε τα δυό όντα (άκριβώς τα ίδια που είχε δει και τον Ιανουάριο) να στέκονται ακριβώς στην άκρη του αγρού σαν να έκαναν ώτοστόπ! Όπως και στην πρώτη συνάντηση, η μηχανή έκανε κάμποσες διακοπές· στα φώτα αντίθετα δεν παρατηρήθηκε καμιά ανωμαλία, απλούστατα έπειδη τα φώτα ήταν σθηστά μιάς και ήταν ακόμα μέρα. Το ραδιομαγνητόφωνο που ήταν ανοιχτό σταμάτησε να παίζει. Ο μάρτυρας σταμάτησε ο ίδιος το αυτοκίνητο, στο ίδιο ύψος με τα δυό πλάσματα, τα όποια τώρα βρίσκονταν τόσο κοντά ώστε μπορούσαν ν' αγγίξουν το αμάξιμα του αυτοκινήτου. Όμως δεν κινήθηκε καθόλου από τη θέση του: είτε από φρονιμάδα είτε από την ταραχή του.....

Γι' άλλη μιά φορά ένιωσε ένα ελαφρύ πόνο στο πίσω μέρος του κεφαλιού του κι ένα ρυθμικό ήχο που μετά σίγησε..... Είχε κρατήσει σχεδόν δυό ή τρία

λεπτά· ξαφνικά τα δυό όντα εξαφανίστηκαν, απότομα, σά να γιναν σκόνη, χωρίς θόρυβο και χωρίς καμιά άλλη αντίδραση!

Μερικά δευτερόλεπτα μετά την απότομη εξαφάνιση των δύο πλάσμάτων, το κασσετόφωνο ξανάρχισε να λειτουργεί όπως και προηγουμένως, χωρίς να τ' αγγίξει κανείς. Δεν συνάντησε καμιά δυσκολία όταν άναψε τη μηχανή και συνέχισε το δρόμο προς το σπίτι του, αρκετά ταραγμένος απ' αυτή τη δεύτερη έπαφή, πάντως όχι τόσο, όσο την πρώτη φορά.

Λίγο πριν τη δεύτερη αυτή έπαφή, τον είχε προσπεράσει ένα Ford με βελγικό νούμερο, που θά'επρεπε να βρισκόταν γύρω στο ένα χιλιόμετρο μπροστά απ' αυτόν τη στιγμή της έπαφής· αυτό το αυτοκίνητο δεν παρουσίασε καμιά μηχανική διαταραχή και οι επιβάτες του απ' ό,τι φάνηκε δεν παρατήρησαν τους δυό διαστημάνθρωπους που στέκονταν στην άκρη του δρόμου. Δεν τους είδε ο οδηγός ή μήπως γι' αυτόν είχαν γίνει άορατοι;

Πρέπει να σημειώσουμε σ' αυτό το σημείο ότι μόλις άρχισε αυτή η δεύτερη έπαφή, ο μάρτυρας έβγαζε στους αγρούς προσπαθώντας να δει αν υπήρχε κάποιο αντικείμενο στη γύρω περιοχή, αλλά χωρίς επιτυχία. Δεν είδε κανένα αντικείμενο, ή ιπτάμενο σκάφος, ούτε στο έδαφος ούτε κοντά σ' αυτό.

Νομίζουμε ότι πρέπει να προσθέσουμε εδώ πως κάναμε τις πιο εξονυχιστικές και λεπτομερείς έρευνες και η καλή πίστη του μάρτυρα δεν μπορεί ν' αμφισβητηθεί.

Συνοπτικά μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η περιοχή Βαρνετόν υπήρξε το σκηνικό παράδοξων γεγονότων, έξω από τα όρια της ανθρώπινης αντίληψης για το φυσιολογικό.

Δεν θα προσπαθήσουμε προς το παρόν να τα έρμηνεύσουμε. Περιοριζόμαστε στο να τα έπαληθεύσουμε με ακρίβεια και αντικειμενικότητα και απλώς τα αναφέρουμε.

Κατά την άποψή μας, η περίπτωση είναι πολύ σπουδαία και θα προσπαθήσουμε να την παρακολουθήσουμε όσο πιο στενά γίνεται. Μπορούμε να περιμένουμε κι άλλες εξελίξεις.....



«ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ»

Μηνιαίο Περιοδικό Έκλαϊκευμένης
Επιστημονικής Έρευνας.

Περιέχει πλήθος νέων στοιχείων που ανασκευάζουν τις παραδοσιακές μας αντιλήψεις πάνω σε μιά τεράστια ποικιλία θεμάτων από τον επιστημονικό χώρο. Νέες απόψεις, νέες θεωρίες, νέες ανακαλύψεις. Στοιχεία που εξαφάνισαν ή έκρυψαν, αναφορές για χαμένες ήπειρους και πολιτισμούς.

Μέχρι το τεύχος 43 (Δεκέμβρης 1978) δημοσίευσε συγκλονιστικές αναφορές και στοιχεία για το θέμα των UFO. (Ζητείστε τα αντίστοιχα τεύχη από τα γραφεία μας).

Μιά πρωτοποριακή έκδοση που άνοιξε το δρόμο για την έρευνα του άγνωστου στην Ελλάδα στηριγμένη πάνω σε επιστημονικά ντοκουμέντα.

Κυκλοφορεί κάθε 15 του μήνα.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ



UFO και εντομολογία

Πρίν από ένα περίπου μήνα έπεσε στα χέρια μου ένα τεύχος του ιταλικού περιοδικού «PANORAMA» και ανάμεσα στην ποικιλία της ύλης του, βρήκα και κάτι που ανήκει στο πεδίο της UFO λογίας. Όμολογώ ότι με ξάφνιασε, τουλάχιστον στην αρχή, όταν — σύμφωνα με τη δοκιμασμένη τακτική των άρθρων που θέλουν να δημιουργήσουν άμέσως ενδιαφέρον κι έντυπώσεις — διάβασα τον τίτλο του: «Ε! ΟΧΙ ΚΑΙ ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ, ΛΕΠΙΔΟΠΤΕΡΑ ΕΙΝΑΙ!». Παρόλο ότι κάτι τέτοιοι τίτλοι φανερώνουν δογματισμό — αν όχι τίποτ' άλλο — τό διάβασα προσεκτικά. Τελειώνοντας και την τελευταία του άραδα, διαπίστωσα ότι τό πρώτο συναίσθημα που ένοιωσα — έκπληξη δηλαδή — εξακολουθούσε να με κατέχει, από διαφορετική όμως άποψη τώρα πιά. Δεν θά'θελα πάντως να προτρέξω με κρίσεις και σχόλια. Παραθέτω λοιπόν αυτούσιο τό άρθρο, για να δοκιμάσετε και σεις τις αντιδράσεις της λογικής σας, κι ύστερα κάνουμε τις συγκρίσεις, μία που θά'χουμε πιά να σκεφτούμε πάνω σέ κοινό υλικό.

Ε. ΟΧΙ ΚΑΙ ΔΙΣΚΟΙ!
ΛΕΠΙΔΟΠΤΕΡΑ ΕΙΝΑΙ

Νέα θεωρία των 'Αμερικανών για τὰ ιπτάμενα αντικείμενα: Μήπως είναι σμήνη έντόμων που εκπέμπουν φώς;

«Πρόλαβαν ίσα ίσα να θγούν για να δούν ένα μεγάλο αντικείμενο, κάτι σά ρηχό πιάτο μ' ένα τρούλο από πάνω, να αιώρεται σέ κάποιο ύψος πάνω άπ' τό σπίτι.... Άκουσαν ένα μηχανικό θόμβο να προέρχεται από κεί και αντιλήφθηκαν, γύρω άπ' τό κάτω χείλος του στρογγυλού αντικειμένου, διάφορα φώτα που αναβόσβηναν, από ένα έντονο κόκκινο μέχρι ένα χλωμό κίτρινο περνώντας από ένα τόνο πράσινου».

Αυτή ή περιγραφή ιπτάμενου αντικειμένου άγνωστης ταυτότητας είναι μία άπ' τις 80 που συγκεντρώσε ό φυσιολόγος Φράνκ Σωλομπερρυ σέ μία προσεκτική έρευνα που έκανε τό 1974, και δημοσίεψε στό περιοδικό The Utah UFO Display. Όλα τὰ UFO είχαν παρατηρηθεί κοντά στό Ρούσβελτ, μία κωμόπολη στό βορειοανατολικό τμήμα της Πολιτείας Γιούτα, ανάμεσα στό 1965 και τό 1968, και τό σχετικό βιβλίο που γράφτηκε, σύντομα έγινε ένα είδος Βίβλου για όλους εκείνους που πιστεύουν στους ιπτάμενους δίσκους και στις έπισκε-

Πωλείται στό
γραφεία του
περιοδικού



ψεις των εξωγήινων και ασχολούνται με την καταγραφή και τον έλεγχο των σχετικών φαινομένων.

Δέν αποκλείεται, όμως, τώρα να υποχρεωθούν ν' αλλάξουν αντίληψεις. Πράγματι, σ' ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό *Applied Optics*, οι έντομολόγοι Φίλιπ Κάλλαχαν και Ρ.Χ. Μάνκιν, του αμερικανικού υπουργείου γεωργίας, πρότειναν μία εξήγηση πολύ πιο «γήινη», όχι μόνο για τα UFO της Γιούτα, αλλά και για πολλά άλλα ιπτάμενα αντικείμενα που δεν έχουν αναγνωριστεί: κατά τη γνώμη τους, πρόκειται για απλά σμήνη λεπιδοπτέρων που ακτινοβολούν φώς, χάρη σ' ένα γνωστό αλλά και αρκετά σπάνιο ατμοσφαιρικό φαινόμενο που λέγεται «φωτιές του Άγιου Έλμο».

Γνωστές από πολλούς αιώνες σαν φωτεινά σχήματα πάνω από ψηλά καμπαναριά, κορυφές δέντρων, κατάρτια καραβιών και, πιο πρόσφατα, κοντά στα φτερά και τους έλικες αεροπλάνων, οι φωτιές του Άγιου Έλμο δημιουργούνται κάθε φορά που παρουσιάζονται ισχυρά ηλεκτρικά πεδία στην ατμόσφαιρα.

Αν η διαφορά δυναμικών ανάμεσα στα πεδία είναι αρκετά μεγάλη, λόγω χάρη όταν πλησιάζει μία καταιγίδα, τα ηλεκτρόνια εξουδετερώνουν την ηλεκτρική αντίσταση του αέρα, ξεκινώντας απ' τα μυτερά αντικείμενα που αναφέρθηκαν και έρεθίζοντας τα μόρια του αέρα μέχρι το σημείο που δημιουργείται ένα έντονο φώς σε σχήμα κορώνας.

Οι ομοιότητες συμπεριφοράς που παρουσιάζουν τα σμήνη των εντόμων και τα UFO προκάλεσαν την περιέργεια των Κάλλαχαν και Μάνκιν που, βασισμένοι σ' όσα ήξεραν για τις φωτιές του Άγιου Έλμο, αποφάσισαν να επιβεβαιώσουν τις απόψεις τους με πειράματα στο εργαστήριο. Σαν πρώτο βήμα, δημιούργησαν ηλεκτρικά πεδία, παρόμοια με κείνα που σχηματίζονται στη διάρκεια των καταιγίδων. Στη συνέχεια, άρχισαν να τοποθετούν μέσα στην ηλεκτρικά ενεργοποιημένη ζώνη διαφόρους τύπους λεπιδοπτέρων. Τα αποτελέσματα ήταν πάντα τα ίδια: τα έντομα, που όπως παρατήρησαν οι δύο έρευνητές αποτελούνται από έναν εξαιρετικό αγωγό του ηλεκτρισμού (τόν εσωτερικό σκελετό), περιτριγυρισμένο από έναν ηλεκτρολύτη (τά υγρά του σώματός τους), έβγαζαν απ' τα διάφορα άκρα τους (κεραίες, αρθρώσεις, κε-

φάλια) πολύχρωμες αστραπές. Οι Κάλλαχαν και Μάνκιν έγραψαν: «Δέν υπάρχει πιά καμιά αμφιβολία πως, κάτω από κατάλληλες μετεωρολογικές συνθήκες, η φύση είναι σε θέση να δημιουργήσει ηλεκτρικά πεδία τόσο ισχυρά που μπορούν να "ανάψουν" ιπτάμενα έντομα».

Σκαλίζοντας τα αρχεία της Δασικής Υπηρεσίας της χώρας τους, οι δύο έρευνητές βρήκαν μία καλή επιβεβαίωση: κοντά στο Ρούσβελτ, την ίδια εποχή που είχαν παρατηρηθεί τα άγνωστα αντικείμενα, η δασική υπηρεσία είχε σημειώσει μαζικές εμφανίσεις λεπιδοπτέρων διαφόρων τύπων. Τα έντομα, μετά από ένα ορισμένο χρονικό διάστημα παραμονής πάνω στα δέντρα όπου σίγουρα χόρταιναν την πείνα τους, δέν αποκλείεται να χωρίστηκαν σε διάφορα σμήνη και να ξεκίνησαν μία νυχτερινή μετανάστευση, την ίδια περίπου ώρα που οι κάτοικοι του Ρούσβελτ είχαν αρχίσει να παρατηρούν τα φαινόμενα, όπου έβλεπαν περιεργα φώτα να χοροπηδάνε στον ουρανό. Στην προσπάθειά τους να ξεφύγουν απ' τα ισχυρά ηλεκτρικά πεδία της ατμόσφαιρας, κάποια νύχτα καταιγίδας, αυτού του είδους τα έντομα μπορεί να φάνηκαν — όπως υπογραμμίζουν οι δύο επιστήμονες, σχετικά μ' αυτό το φαινόμενο — σαν «δίσκοι που αιωρούνται ελεύθερα στον ουρανό».

Όμολογώ ότι το πρώτο που έκανα όταν τελείωσα την ανάγνωση του άρθρου ήταν ν' ανοίξω την έγκυκλοπαίδεια στη λέξη «Λεπιδόπτερα». Ήθελα να μάθω δυό-τρία πράγματα για τον καινούργιο αυτόν έκπορθητή των UFO, ώστε να είμαι σε θέση να δώ αν τα «πυρομαχικά» που έχω αποκτήσει στη μακρόχρονη έρευνα των ιπτάμενων δισκων είναι ικανά να τον αποκρούσουν, ή αν θα 'πρεπε το όλο θέμα της εξωγήινης δραστηριότητας να εξεταστεί κάτω από ένα νέο πιά πρίσμα. Άλλωστε λένε ότι το καλύτερο όπλο για ν' αντιμετωπίσεις τον έχθρό σου είναι να τον γνωρίζεις.

Το μάτι μου έπεσε άμέσως σε μερικές έγχρωμες φωτογραφίες λεπιδοπτέρων που παρέθετε το σχετικό λήμμα και δέν μπόρεσα τότε να μ' νοιώσω μία μεγάλη συμπάθεια γι' αυτόν τον καινούργιο «έχθρό». Ήξερα, πριν ακόμα διαβάσω ότι δηποτε, που θα κατέληγα. Πολύχρωμες πεταλούδες, με ποικιλόχρωμα φτερά και μεγέθη, δημιούργησαν μία εξάισια παράταξη, που κάθε άλ-

λο παρά έχθρική έμοιαζε να είναι. Τα όνόματά τους, που φέρνουν στο νου απόγονους αρχαίων Ρωμαίων ή Ελλήνων αρχόντων — Νεπτικουλίδες, Ίνκουρβαρίδες, Παπιλιονίδες, Έσπερίδες, Δαναίδες, Νυμφαλίδες κ.ά. — δέν ήταν ικανά να βγάλουν από τη στιγμιαία παρένθεση της φαντασίας μου εικόνες λουλουδοσκέπαστων αγρών, πλαισιούμενες από κινούμενες πινελιές χρωμάτων: πεταλούδες!

Έκλεισα τόν τόμο, καταλαβαίνοντας πιά πολύ καλά ποιός ήταν ο πραγματικός «έχθρός»: όχι βέβαια τα λεπιδόπτερα — που στην προκειμένη μάλιστα περίπτωση αποδείχτηκαν θαυμάσιοι σύμμαχοι — αλλά η περιεργή τάση (είμαι απόλυτα αρνητικός να την ονομάσω λογική) ορισμένων, να θέλουν να έρμηνεύσουν το φαινόμενο των UFO με όρους και γνώσεις στενά «επιστημονικές». Σ' αυτούς προτίθενται τώρα με το άρθρο τους και οι Κάλλαχαν και Μάνκιν, έντομολόγοι του Υπουργείου Γεωργίας που δέν διστάζω να πιστέψω πως θά'χουν ασφαλώς διαθέσει πολύ περισσότερες ώρες για τη δακτυλογράφηση του άρθρου τους αυτού παρά για μία έστω κι έλλειπέστατη ενημέρωση πάνω στα UFO. Δέν υπογράμμισα το «έντομολόγοι» με σκωπτική διάθεση, ούτε με βλέψεις φανατισμού. Πιστεύω ότι δέν είναι κακό να έχεις όπου δάσει μαθηματικός και να ενδιαφέρεσαι για ποίηση ή για λογοτεχνία: άσχημο και θλαβερό είναι να θέλεις, βάσει των μαθηματικών σου γνώσεων, ν' απορρίπτεις τη μαγεία της νόησης που παράγει άριστουργήματα του λόγου, και να θέλεις να τα έρμηνεύσεις σαν μία — λόγου χάρη — διαστρεβλωμένη ή, έστω, και παρεξηγημένη έκφραση μαθηματικών σχέσεων του δυαδικού συστήματος! Υπογράμμισα τη λέξη για να δείξω πως συμβαίνει, όταν υπάρχει η τάση αυτή, δύο επιστήμονες να πλάθουν θεωρίες με υλικό της επιστήμης τους, προσπαθώντας — άγνωστο από ποιό κίνητρο κινούμενοι — να «έρμηνεύσουν» ένα φαινόμενο που δέν έχει καμιά σχέση μ' αυτό. Όσο για τα «πειράματα στο εργαστήριο που αποδεικνύουν», εκείνο που μού φέρνουν στο νου είναι κάτι χαριτωμένες σοφιστείες της Λογικής που λέγαμε στο γυμνάσιο.

Ο έχθρος λοιπόν θρέθηκε. Τα «πυρά» συγκεντρώνονται και ο καταγισμός των έρωτημάτων αρχίζει.

Ο Κάλλαχαν και Μάνκιν μιλούν

για ειδικές μετεωρολογικές συνθήκες (καταιγίδες). Κι αν όμως ακόμα υποθέσουμε ότι πράγματι συμβαίνει εμφάνισεις UFO, κατά τη διάρκεια καταιγίδων, να όφειλονται σε λεπιδόπτερα, τότε τι γίνεται με τις υπόλοιπες, πού συμβαίνουν όταν οι καιρικές συνθήκες είναι έντελως διαφορετικές; Τι συμβαίνει — λόγω χάρη — με κείνες πού αναφέρθηκε ότι συνέβησαν μέρα μεσημέρι, σ' έναν καταγάλανο ούρανό, κάτω από θαυμάσιες, ανοιξιάτικες ή καλοκαιρινές συνθήκες; Τι συμβαίνει με τις εμφανίσεις έκτυφλωτικών ιπτάμενων δίσκων, πού έχουν για φόντο τους έναν πεντακάθαρο νυχτερινό ούρανό, σπαρμένο μ' αστέρια και μ' ένα ολόγειο φεγγάρι; Ασφαλώς θα δυσκολευτεί πολύ η έντομολογία να βρει κάποια λύση και σ' αυτά.

Και τι γίνεται με την παγκόσμια κατανομή του φαινομένου; Λεπιδόπτερα στην Αλάσκα; στην Αφρική; στη μέση του Ατλαντικού; Γέμισε λοιπόν η γή μας πεταλούδες; Ασφαλώς όχι. Τα λεπιδόπτερα δεν αποτυπώνονται στις θόκες των ραντάρ, να διασχίζουν σε ύψος 60.000 ή 80.000 ποδιών τους αιθέρες, με ταχύτητες πού κι η τελευταία λέξη της τεχνολογίας μας θεωρεί ακόμα απλησίαστες. Ούτε κάνουν τις άπιθανες εκείνες μανούβρες (αίωρήσεις — κάθετες ανυψώσεις — στροφές ορθής γωνίας κλπ.), πού τόσοι και τόσοι πιλότοι της πολεμικής αεροπορίας πολλών κρατών, αλλά και απλοί κάτοικοι — θεατές από το έδαφος έχουν παρατηρήσει με κομένη την ανάσα.

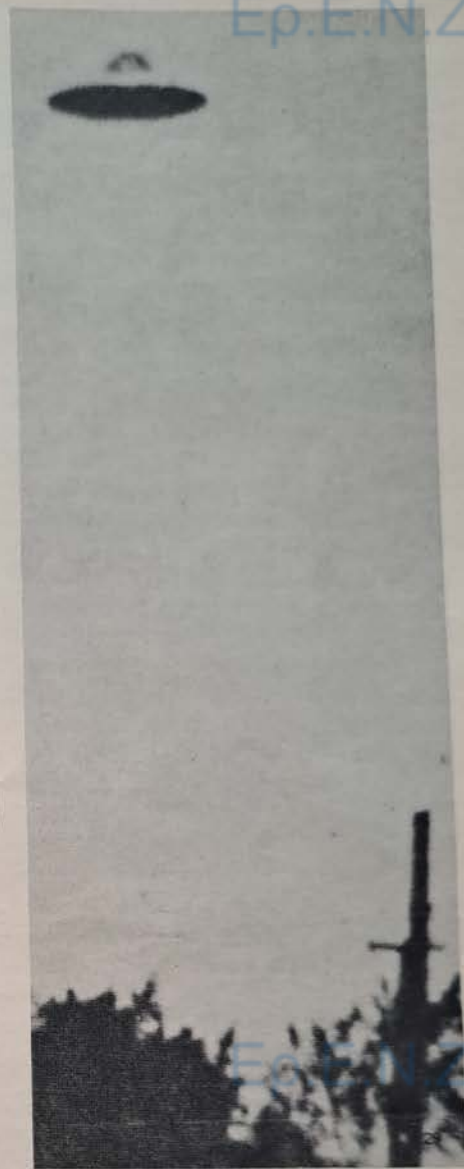
Μπορεί βέβαια τα εκατομμύρια αυτοπτών μαρτύρων σ' ολόκληρο τον κόσμο να μην έχουν και τόσο πολλές γνώσεις έντομολογίας όσες οι Κάλλαχαν και Μάνκιν, έχουν όμως την κοινή λογική, πού φαίνεται να λείπει από δαύτους.

Δέν θ' αναφερθώ στις περιπτώσεις των ανθρωποειδών, σάν ένα ακόμα στοιχείο κατάρριψης της θεωρίας περί λεπιδοπτέρων, κι αυτό όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά γιατί ίσως βρεθεί πάλι κανένα ζευγάρι βιολόγων ή ζωολόγων — αυτή τη φορά — για να μάς τα «έρμηνεύσει» σάν παραγνωρισμένους μπαμπουίνους (!) όποτε θά'χουμε τότε την εύκαιρία ν' ανοίξουμε καινούργια συζήτηση.

Θά'αρκεστώ σ' ένα στοιχείο πού προστέθηκε τα μεταπολεμικά χρόνια στην έρευνα των UFO: είναι οι φωτογραφίες των άγνωστων αυτών ιπτάμενων αντικειμένων, καθώς έ-



ΕΠΑΝΩ: Λεπιδόπτερα στο εργαστήριο σε σχηματισμό φωτεινού δακτυλίου. ΠΛΑΓΙΑ: Ιπτάμενος δίσκος πού φωτογραφήθηκε τον Ιούλιο 1952 στο Νιού Τζέρσεϊ.



πισης και η ανάλυσή τους από ειδικούς κομπιούτερς (τόσο της NASA όσο και ιδιωτικών οργανισμών) πού αποδεικνύει την αυθεντικότητά τους. Όπως φαίνεται κι από τις παρατιθέμενες φωτογραφίες, θά'πρεπε κανείς να βρίσκεται σε προχωρημένο στάδιο γλαυκώματος για να μην μπορεί να διακρίνει τις διαφορές ανάμεσα σε μία συγκεντρωση λεπιδοπτέρων κι ενός UFO. (Αν κάνουμε σύγκριση ανάμεσα σε συγκεντρώσεις λεπιδοπτέρων και συγκεντρώσεις UFO, οι δυσκολίες θα μεγάλωναν απελπιστικά για τους έντομολόγους).

Τέλος, υπάρχει και η όλη ιστορική εξέλιξη του θέματος. Παράξενα ιπτάμενα αντικείμενα έχουν αναφερθεί απ' τους πανάρχαιους ακόμα χρόνους να διασχίζουν σάν «φλεγόμενα άρματα» τον ούρανό, να προσγειώνονται και ν' απαγάγουν γήινους και να προκαλούν βλάβες και καταστροφές. Άραγε ά-

πό τα βάθη ακόμα των αιώνων είχε ο άνθρωπος ξεγελαστεί από ένα τόσο απλό φαινόμενο της φύσης, κι έπλασε ιστορίες ή τυλίχτηκε μέσα σε πέπλα ανόητων φαντασιώσεων, μεταφράζοντας τις πεταλούδες σε «άρματα θεών» ή σε «φλεγόμενες ασπίδες» ή σε «ιπτάμενους δίσκους»; Ξέρω τι θα μπορούσαν ν' απαντήσουν, ίσως, σ' αυτή την παρατήρηση οι Κάλλαχαν και Μάνκιν: πώς τα αρχαιότερα γνωστά απολιθωμένα είδη λεπιδοπτέρων χρονολογούνται από την Ιουράσιο Περίοδο (135-180 εκατομ. χρόνια), κι επομένως η «παρεξήγηση» συνέβη άμέσως απ' την αρχή, μιὰ πού ο άνθρωπος εμφανίστηκε πολύ αργότερα απ' αυτά, και βέβαια δέν γνώριζε καθόλου έντομολογία. Μια τέτοια όμως απάντηση θά'ταν αποστομωτική μονάχα για κείνους πού λένε πώς οι Άμερικανοί δέν έχουν τάχα χιούμορ.

Δημήτρης Κουτσούκης

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ UFO ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ FBI

Το FBI αποχωρεί

Από τις 31 Ιουλίου του 1947, το FBI ασχολήθηκε επίσημα με τα φαινόμενα UFO. Οι πράκτορες πήραν διαταγή να έρευνήσουν σε βάθος κάθε πληροφορία που θα έπεφτε στην αντίληψή τους. Το γραφείο της Ουάσινγκτον άρχισε να συγκεντρώνει ένα πραγματικό πλήθος από αναφορές σχετικές με εμφανίσεις UFO. Το γεγονός θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν μία ιδανική κατάσταση για ένα πρακτορείο πληροφοριών, που προσπαθούσε να καταλάβει τι συνέβαινε πάνω στο θέμα αυτό. Ωστόσο, μόλις δυο μήνες αργότερα το FBI έγκατέλειψε την επίσημη έρευνα και αποχώρησε στα σκοτάδια. Για να καταλάβουμε τους λόγους της αποχώρησης, θα πρέπει να ρίξουμε μία ματιά στους τύπους των αναφορών που έρευνησε το FBI.

Την εποχή που ο Στρ. Σούλγκεν ήρθε σ' επαφή με το FBI (10 Ιουλίου '47) το όμοσπονδιακό Γραφείο Πληροφοριών διέθετε κι όλες μία συλλογή από αποκόμματα εφημερίδων και μηνύματα από τηλετύπα. Το πρώτο τηλετύπο ήταν σύντομο, σχεδόν λακωνικό. Έγραφε: «Περίπου 12 λεγόμενοι ιπτάμενοι δίσκοι πέρασαν πάνω από το Ντάρλιγκτον της Βόρειας Καρολίνας, γύρω στις 5 και 30 το απόγευμα σήμερα. Είδοποιείστε, αν θέλετε περισσότερες λεπτομέρειες». Δυο άλλα τηλετύπα που έφτασαν στο γραφείο στις 10 Ιουλίου, περιείχαν περισσότερες λεπτομέρειες, αλλά ήταν αναφορές σχετικές με μερικά κακόγουστα άστεια, και περιείχαν όλα τα τυπικά στοιχεία της άπατης που διέκριναν τις πρώτες πληροφορίες σχετικά με τα UFO. Στις 7 Ιουλίου για παράδειγμα, μία πληροφορία από το Σρέβεπορτ της Λουϊζιάνας, μιλούσε για ένα ιπτάμενο αντικείμενο με τα χαρακτηριστικά «MADE IN USA» γραμμένα επάνω του. Η

πληροφορία έλεγε πως επρόκειτο για έναν δίσκο που προσγειώθηκε εξαπολύοντας ένα σύννεφο από καπνό. Μετά από σχετική έρευνα βρέθηκε πράγματι ένας λεπτός δίσκος από αλουμίνιο, με διάμετρο 16 ίντσες και σύρματα δεμένα στις άκρες του. Ο Στρατός, από το στρατόπεδο του Μπάρκονταϊτ Φιλντ, απέσυρε το αντικείμενο, προτού προλάβει να το εξετάσει ο πράκτορας του FBI. Στις 8 Ιουλίου ένας άλλος «δίσκος» βρέθηκε κοντά στο Ρόσγουελ του Νέου Μεξικού. Είχε εξαγωνικό σχήμα και κρεμιόταν κάτω από ένα αερόστατο. Έστειλαν άμέσως αυτόν τον «δίσκο» στο Ράιτ Φιλντ με ειδικό-αεροπλάνο, για ανάλυση. Στις 9 Ιουλίου, ο μόνιμος πράκτορας στο Μπάρμπανκ της Καλιφόρνιας τηλεφώνησε στο κεντρικό γραφείο του FBI, για να αναφέρει πως μία πυρκαγιά στο γειτονικό δάσος προκλήθηκε από την προσγείωση ενός «ιπταμένου δίσκου». Μία δεύτερη αναφορά από τον ίδιο πράκτορα στις 10 Ιουλίου, περιέγραψε τον δίσκο. Ήταν φτιαγμένος από αλουμίνιο, με δυο πόδια διάμετρο και στο κέντρο του «υπήρχε ένα είδος λυχνίας άσυρμάτου».

Όταν το FBI αποφάσισε να έρευνήσει τις μαρτυρίες περί UFO (24 Ιουλίου του 1947, ανακοίνωση στον Στρ. Σούλγκεν), τα αρχεία είχαν συγκεντρώσει μερικές ακόμα αναφορές από άπατηλά αντικείμενα, και μόνο τρεις από αυτές μπορούσαν να θεωρηθούν αξιόλογες. Θα αναφέρουμε τις τρεις αυτές αναφορές παρακάτω. Οι άπατηλές αναφορές περιείχαν μίαν αναφορά από το Τουίν Φάλλς του Αϊντάχα, για «ένα δίσκο που περικλειόταν από έναν άλλο δίσκο» με πλαστικό κάλυμα, σύρματα και «λάμπες, σαν τις λυχνίες του ραδιοφώνου». Είχε διάμετρο περίπου 30 ίντσες, φαινόταν σαν να του είχαν καεί

2ο μέρος

Δρ. Μπρούς Σ. Μακκάμπυ

όρισμένα καλώδια και «έμοιαζε σαν να του έλειπε κάτι». Την αναφορά για τον δίσκο αυτό την είχε κάνει μία γυναίκα, που ισχυριζόταν πως άκουσε θόρυβο σαν σύγκρουση στην πίσω αύλη του σπιτιού της.

Ένα άλλο άπατηλό αντικείμενο βρέθηκε από τον Κ. (το όνομα έχει διαγραφεί) στο Λάουρελ του Μέριλαντ. Τηλεφώνησε για να αναφέρει πως «ένα παράξενο αντικείμενο, που θούιζε σαν μηχανήμα, προσγειώθηκε στην αύλη του και πως τη στιγμή που τηλεφωνούσε συνέχισε να θούιζει». Κι ακόμα ένα άλλο αντικείμενο αναφέρθηκε από το Μπλάκ Ρίβερ Φάλλς του Γουίσκόνσιν. Ήταν ένας μεγάλος δίσκος, πιθανότατα κατασκευασμένος από χαρτόνι, με μία προπέλα στερεωμένη στα πλευρά του. Ένας δίσκος που βρέθηκε στο Σέττλ στις 16 Ιουλίου, εξετάστηκε από την ONI (Γραφείο Ναυτικών Πληροφοριών). Στην επιφάνειά του ήταν ζωγραφισμένο ένα σφυροδρέπανο.

Οι τρεις αξιόλογες πληροφορίες που καταχωρήθηκαν στα αρχεία του FBI, την εποχή του Στρ. Σούλγκεν, προέρχονταν όλες από την Αεροπορία Στρατού (AAF) και ήταν οι εξής:

1) Δυο μετεωρολόγοι από τη Βιρτζίνια έγραψαν: «Διστάζουμε να γράψουμε αυτή την αναφορά για φαινόμενα που παρατηρήσαμε από το κατευθυνόμενο αερόστατο των μετεωρολογικών μας παρατηρήσεων, εφόσον γνωρίζουμε πως η περίπτωση των ιπτάμενων δίσκων αντιμετωπίζεται προς το παρόν με κάποιο σκεπτικισμό από το έθνος μας. Οποσδήποτε, οι τοπικές εφημερίδες μας πληροφορούν πως η κυβέρνηση των ΗΠΑ παραδέχεται πως δεν έχει κατασκευάσει, και άγνοει τα πάντα για τέτοιου είδους ιπτάμενα αντικείμενα. Έτσι θα πρέπει να φτάσουμε στο συμπέρασμα πως τα αντικείμενα αυτά θα

πρέπει να είναι ξενικής κατασκευής». Η αναφορά συνεχίζεται περιγράφοντας διάφορες παρατηρήσεις. «Ο Κ... (το όνομα έχει σθυστεί) παρατήρησε αυτό τον περίεργο μεταλλικό δίσκο τρεις φορές, μέσα στους τελευταίους έξι μήνες μέσα από τον θεοδόλιχο του αερόστατου, τη στιγμή που έκανε τις μετεωρολογικές παρατηρήσεις του. Η δεσποινίς Μπαϊνρον (το όνομα καταλάθος δεν σβήστηκε) αναφέρει πως το παρατήρησε μόνο μία φορά. Η αναφορά της δεσποινίδας Μπαϊνρον συμφωνεί με την αναφορά του Κ..., εκτός από το χρώμα του αντικείμενου, που εκείνη το ανέφερε σαν θαμπό μεταλλικό. Ο Κ... παρατήρησε για τελευταία φορά τον δίσκο τον Απρίλιο του 1947, κατά την μετεωρολογική παρατήρηση 1100Ε, όταν το αερόστατο βρισκόταν σε ύψος 15.000 πόδια. Είδε τον δίσκο για 15 δευτερόλεπτα, να κινείται σε οριζόντια πτήση, από τ' ανατολικά προς τα δυτικά, από την βόρεια πλευρά του μετεωρολογικού σταθμού. Έμοιαζε να είναι κατασκευασμένο από το μέταλλο χρώμιο, με σχήμα σαν ελλειψή. Το κάτω μέρος ήταν επίπεδο και το πάνω σχημάτιζε μιαν απαλή καμπύλη. Ο δίσκος εμφανίστηκε κάτω από το αερόστατο, και φαινόταν πολύ μεγαλύτερου μεγέθους από το μετεωρολογικό εργαστήριο (πράγμα που σημαίνει πως ήταν μεγαλύτερος από την καμπίνα με τα όργανα που κρέμεται κάτω από το αερόστατο) και γυάλιζε σαν άσπρη. Ήταν αδύνατο να εκτιμηθεί το ύψος και η ταχύτητα του δίσκου και το μόνο που μπορούμε να πούμε είναι πως πετούσε πολύ γρήγορα. Η δεσποινίς Μπαϊνρον παρατήρησε τον δίσκο όταν το αερόστατο βρισκόταν σε ύψος 27.000 πόδια. Όλες τις φορές που παρατηρήθηκε το παράξενο αντικείμενο, ο καιρός ήταν καλός με ελάχιστα σύννεφα και θαυμάσια ορατότητα». Η αναφορά αυτή έφτασε στο FBI στις 22 Ιουλίου. Πρόκειται για μία από τις αξιολογότερες αναφορές πριν από αυτές του Άρνολντ. Εκτός από το γεγονός πως πρόκειται για μία από τις παλαιότερες αναφορές, παίρνει αξία επειδή η περιγραφή δίνεται από εξασκημένους μετεωρολόγους, που χρησιμοποίησαν τέλεια όργανα στις παρατηρήσεις του «δίσκου». Η εξειδικευμένη αυτή περιγραφή καταρρίπτει τις φανταστικές, που μάς μιλούν για κάθε λογής δίσκους ή άπορούν για την ποικιλία των τύπων, λές και όλοι είδαν

τον ίδιο «δίσκο» παντού. Από την αναφορά αυτή φαίνεται καθαρά η άνησυχία των μετεωρολόγων πως ο «δίσκος» είναι προϊόν μιάς ξένης τεχνολογίας, το οποίο πρέπει να επισημανθεί από την κυβέρνηση των ΗΠΑ. Κι ακόμα θεωρούν την περίπτωση αρκετά σοβαρή, ώστε να είναι πρόθυμοι να στρέψουν τα όργανα της παρατήρησής τους προς τον δίσκο, εγκαταλείποντας τις μετεωρολογικές παρατηρήσεις τους: «Αν εμφανιστεί και πάλι, αναρωτιόμαστε αν θα ήταν σκόπιμο να πλησιάσουμε τον δίσκο με το αερόστατο, και να παρατηρήσουμε αυτόν αντί για τα μετεωρολογικά φαινόμενα».

Η δεύτερη και η τρίτη αναφορά που ήρθαν στα γραφεία του FBI, στις 24 Ιουλίου του 1947, είναι παρατηρήσεις που έγιναν και οι δύο στον αέρα, πάνω από το νότιο Γουίσκόνσιν. Και οι δύο έγιναν στις 7 Ιουλίου, η δεύτερη στις 11.45 και η τρίτη στις 14.30. Η κάθε μία από αυτές προέρχονται από δυο αυτόπτες μάρτυρες, και στην δεύτερη περιλαμβάνεται ένας σμήναρχος της Πολεμικής Αεροπορίας. Η δεύτερη αναφορά λέει: «Ο σέ σύνεφα τύπου άλτοκούμουλου, σε σύνεφα τύπου άλτοκούμουλος, σταμάτησε σε ύψος 4.000 πόδια, ισορρόπησε σε οριζόντια θέση και μετά άρχισε να πετάει με οριζόντια πτήση για 15 δευτερόλεπτα. Στο διάστημα αυτό κάλυψε 25 μίλια απόσταση, στη συνέχεια σταμάτησε πάλι και μετά εξαφανίστηκε». Η παρατήρηση αυτή έγινε από ύψος 800 πόδια πάνω από το έδαφος και το ύψος του δίσκου εκτιμήθηκε σε 4.000 πόδια από την επιφάνεια της θάλασσας. Η ταχύτητά του εκτιμήθηκε στις 6.000 μίλια την ώρα. Η τρίτη αναφορά λέει: «Παρατηρήθηκε από οριζόντια πτήση και ακολουθούσε κι αυτός οριζόντια πτήση. Μέσα σε 20 δευτερόλεπτα κάλυψε απόσταση 22 μίλια. Τη στιγμή που ο πιλότος έσκυψε να πάρει την φωτογραφική του μηχανή, ο δίσκος εξαφανίστηκε, για να εμφανιστεί και πάλι σε λίγο, 10 μίλια μακρύτερα. Μετά από 6 δευτερόλεπτα εξαφανίστηκε οριστικά». Η τελευταία αυτή παρατήρηση έγινε από ύψος 3.500 πόδια πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας και ο δίσκος βρισκόταν περίπου 1.000 πόδια χαμηλότερα. Η ταχύτητά του στην τρίτη παρατήρηση εκτιμήθηκε περίπου στις 3690 μίλια την ώρα. Ο καιρός και στις δυο παρατηρήσεις ήταν καλός («CAVU») με μερικά σύννεφα τύπου άλτοκού-

μουλους σε ύψος 6.000 πόδια. Και οι δυο αναφορές στάλθηκαν μέσω της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας του Γουάσινγκτον στο αρχηγείο της Αεροπορικής Βάσης του Μπίλιγκ. Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία πως οι παρατηρητές έκαναν λάθος ή θέλησαν (ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλον) να δημιουργήσουν μία ψεύτικη ιστορία.

Παρουσίασα αυτές τις τρεις αναφορές με λεπτομέρειες, για ν' αποδείξω πως το FBI είχε στη διάθεσή του μερικές αξιόλογες μαρτυρίες, που δεν μπορούσαν να ερμηνευτούν εύκολα σαν απάτες, την εποχή ακριβώς που είχε παρθεί η απόφαση να έρευνθούν οι αναφορές UFO. Παρόλο που δεν ήταν δουλειά του FBI ν' ασχοληθεί με αεροπορικά φαινόμενα, ήταν η αποστολή του να ερευνήσει αν τα φαινόμενα αυτά αντιπροσώπευαν μία απειλή για τις ΗΠΑ. Έτσι, αν ο λ ε ς οι αναφορές ήταν α) πλαστές και αν β) επρόκειτο για λανθασμένες παρατηρήσεις, τότε το FBI, δεν θα έφτανε στην απόφαση να έρευνήσει πάνω στο θέμα. Όμως, με μερικές καλότητες και λεπτομερείς παρατηρήσεις, έβγαине το συμπέρασμα πως υπήρχε ένα ιπτάμενο αντικείμενο, με ικανότητες κατά πολύ ανώτερες από τα καλύτερα αεροπλάνα των ΗΠΑ, και η ύπαρξη άπατηλών πληροφοριών φάνηκε πολύ ύποπτη, γιατί αυτές θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την υπόθεση πως μία ξένη δύναμη έστελνε στον έναέριο χώρο των ΗΠΑ νέου, αγνώστου τύπου, αεροπλάνα (για κατασκοπευτικούς ή άλλους λόγους) και προσπαθούσε να καλύψει το γεγονός με π λ α σ τ ά α ν τ ι κ ε ι μ ε ν α και άπατη λ έ ς ι σ τ ο ρ ι ε ς. Για να εξηγηθώ καλύτερα, ας υποθέσουμε πως ο Τζών Ντού (ή ο Κέννεθ Άρνολντ) αναφέρουν πως είδαν ιπτάμενους δίσκους. Στην αναφορά τους προσθέτουν και μία λεπτομερή περιγραφή, που γίνεται κατά κάποιο τρόπο γνωστή. Αμέσως έπειτα, παρα πολύς κόσμος αναφέρει όχι μόνο πως είδα, παρόμοια αντικείμενα στον ουρανό, αλλά και πως τα β ρ ή κ α ν. Υποθέτουμε πως τα αντικείμενα που βρέθηκαν έχουν περίπου το ίδιο σχήμα μ' αυτά που περιγράψανε οι αξιοπιστοι μάρτυρες, αλλά όλα τους είναι απάτες. Με τον τρόπο αυτό η αναφορά του Τζών Ντού (ή του Κέννεθ Άρνολντ) χάνει την αξιοπιστία της, και οι λίγοι ιπτάμενοι δίσκοι που διαθέτει η ξένη δύναμη, είναι ελεύθεροι να πετούν όπου και όπως θέλουν (εμώ-

σον αποφεύγουν τα μεγάλα άστικά κέντρα) γιατί «ξέρουν» πώς όποιος πειστικότητα έδεν θάνει πιστευτός. Ένα σενάριο σάν κι αυτό πού περιγράψαμε (ή Σοβιετική Ένωση διαθέτει πραγματικούς ιπτάμενους δίσκους και τούς στέλνει πάνω από τις ΗΠΑ «καλύπτοντας» την πτήση τους με άναξιόπιστες μαρτυρίες) θά ήταν άρκετό γιά νά πείσει τό FBI ν' αποφασίσει μιά λεπτομερή έρευνα πάνω στό θέμα, αλλά όπωσδήποτε ή υπόθεση και ή ιστορία της «Ξένης δύναμης», πού άκολούθησε, ήταν αθάσιμη (βλέπε την έπιστολή τού Σούλγκεν στό πρώτο μέρος). Αδιάφορα με τόν λόγο πού έκανε τό FBI νά συνδέσει τις άξιόπιστες με τις πλαστές μαρτυρίες, παραμένει τό γεγονός πώς τό FBI πέρασε στην «άρενα» των UFO, με σκοπό νά έρευνήσει κατά πόσο οι άναφορές των UFO έκρυβαν ή όχι μιά άπειλή ή μιά έπαναστατική κίνηση. Γιά παράδειγμα, ό Στρατηγός Σούλγκεν ζήτησε νά έξεταστούν οι Κέννεθ Άρνολντ και Μπάυρον Σάβατς (ένας μηχανικός της RCA, πού άνέφερε πώς είδε ένα ιπτάμενο δίσκο τόν Μάιο τού 1947), έπειδή «ήταν από τούς πρώτους πού είδαν τούς λεγόμενους ιπτάμενους δίσκους. Πρόσθεσε μάλιστα πώς έπιθυμούσε ή έξέταση νά γίνει με τέτοιο τρόπο, ώστε νά έρευνηθεί κατά βάθος άν τό ένα, ή και τά δυό αυτά άτομα, είχαν στό παρελθόν σχέσεις με άνατρεπτικά κινήματα, ή άν είχαν κάποιους βαθύτερους λόγους νά άναφέρουν τέτοιου είδους παρατηρήσεις». (Σύμφωνα με μιά σημείωση πού περιέχεται στη διαταγή «έγινε μιά έρευνα στά άρχεία τού FBI, γιά ν' άνακαλυφτεί όποιαδήποτε δυσφημιστική πληροφορία πού θά μπορούσε νά ταυτιστεί με τά άτομα αυτά»). Πολλά από τά τηλετύπα μηνύματα πρós τό κεντρικό γραφείο τού FBI, πολλές από τις άναφορές και τις έρευνες πού έγιναν μετά τις 30 Ιουλίου 1947, περιέχουν την ένδειξη «θέματα ασφάλειας - Χ», «έσωτερική ασφάλεια» και «σαμποτάζ».

Πρós τά τέλη Σεπτεμβρίου, τά άρχεία τού FBI διέθεταν πολλές άναφορές, ίσα περίπου μοιρασμένες σέ άξιόπιστες και σέ άπάτες. Πολλές από τις άναφορές αυτές προέρχονταν από την Άεροπορία Στρατού (AAF) σάν πληροφορίες πρós τό FBI, χωρίς την παράκληση μιάς βαθύτερης έρευνας. Πολλές από τις άναφορές ήταν συνταγμένες από πρόσωπα με τεχνικές γνώσεις (πυλόνους, στρατιωτικό προ-

σωπικό, έπιστήμονες). Υπήρχε μάλιστα μιά προκαταρκτική έρευνα πάνω στις παρατηρήσεις αυτές από μέλος της Άεροπορίας Στρατού (δέν δόθηκε τό όνομα του). Η έρευνα αυτή ήταν ένας κατάλογος 18 παρατηρήσεων, από τόν Ιούλιο τού 1947, και τις χώρισε στά διάφορα χαρακτηριστικά τους, γιά νά διευκολυνθεί ή συγκριτική έρευνα άνάλογα με την ήμερομηνία, την τοπική ώρα, τόν τόπο, τό όνομα τού παρατηρητή, τό επάγγελμά του, την έπίγεια ή άεροπορική παρατήρηση, τόν αριθμό των άντικειμένων, τό ύψος, τή διεύθυνση πτήσης, την ταχύτητα κάλυψης άποστάσεων, τή χρονική διάρκεια παρατήρησης την άπόκλιση από την εύθεια πτήση, τό χρώμα, τό μέγεθος, τό αήμα, τόν ήχο, τά ίχνη, τή κατάσταση τού καιρού, τόν τρόπο της εξαφάνισης και τις «συμληρωματικές παρατηρήσεις». Η άναλυτική αυτή έρευνα περιείχε αντίγραφα απ' όλες τις άναφορές, αλλά δέν κατέληγε σέ κανένα συμπέρασμα. Ό πωσδήποτε έχει κάποια σχέση με την άνάλυση των σχετικών πληροφοριών πού έγιναν στό άρχείο τού FBI, αλλά δέν είναι άναγκαστικά μέρος της. Πρόκειται γιά μιά σελίδα χωρίς ήμερομηνία και χωρίς ύπογραφή, πού θά μπορούσε νά εκφράσει τά ένδιαφέροντα συμπεράσματα κάποιου ειδικού. Η πρόχειρη αυτή και άνυπόγραφη άνάλυση θά πρέπει νά γραφτηκε άνάμεσα στά τέλη Ιουλίου ή τόν Αύγουστο τού 1947:

«Υστερα από λεπτομερή μελέτη των συγκεντρωμένων άναφορών, σ' ότι άφορά την άξιόπιστία και την αληθοφάνειά τους, διαμορφώθηκαν όρισμένα συμπεράσματα:

α) Η υπόθεση των «ιπτάμενων δίσκων» δέν είναι άπόλυτα φανταστική, ούτε μπορεί νά άναχθεί σέ κάποιο φυσικό φαινόμενο. Υπάρχει πράγματι κάτι πού πετάει όλόγυρα.

β) Εφόσον δέν υπάρχουν άνώτερες διαταγές (μ' άλλα λόγια, εφόσον δέν δόθηκαν σχετικές διαταγές από την άνώτατη στρατιωτική διοίκηση), άν συγκρίνουμε τις διαταγές γιά έρευνα πού δόθηκαν σέ προηγούμενες περιπτώσεις ασφαλούς, μπορούμε νά υποθέσουμε πώς τ' άντικείμενα αυτά άποτελούν μέρος ενός σχεδίου πού πραγματοποιείται από τις δικές μας δυνάμεις, και γιά τό όποιο ό Πρόεδρος κτλ. έχουν λάβει γνώση.

γ) Αδιάφορο γιά τό τι είναι αυτά τά άντικείμενα, μπορούμε νά περι-

γράψουμε, σύμφωνα με τις μαρτυρίες, τά άκόλουθα γενικά χαρακτηριστικά τους:

1) Η έπιφάνεια των άντικειμένων είναι μεταλλική, πράγμα πού σημαίνει πώς τουλάχιστον διαθέτουν ένα μεταλλικό περίβλημα.

2) Στις περιπτώσεις πού παρατηρήθηκαν ίχνη, πρόκειται γιά μιά γραμμή χρωματιστού καπνού στόν ούρανό, έλάχιστα πυκνού, με γαλάζιο-καστανό χρώμα, πού μοιάζει άρκετά με την έκτόνωση ενός πυραυλικού κινητήρα με στερεά καύσιμα, γιατί, όπως ύπογραμμίζει ένας από τούς παρατηρητές, ό πυραυλικός κινητήρας ύγρών καυσίμων αφήνει και ίχνη από τά καύσιμα αυτά, πράγμα πού δέν παρατηρήθηκε.

3) Όσο γιά τό σχήμα, οι παρατηρητές τό άναφέρουν σάν κυκλικό ή έλλειπτικό, έπίεδο από την κάτω έπιφάνεια και έλαφρά κυρτό από την πάνω. Τό μέγεθος είναι περίπου άνάλογο με τό μέγεθος των άεροπλάνων C-54 ή Κονστέλλαίσιον.

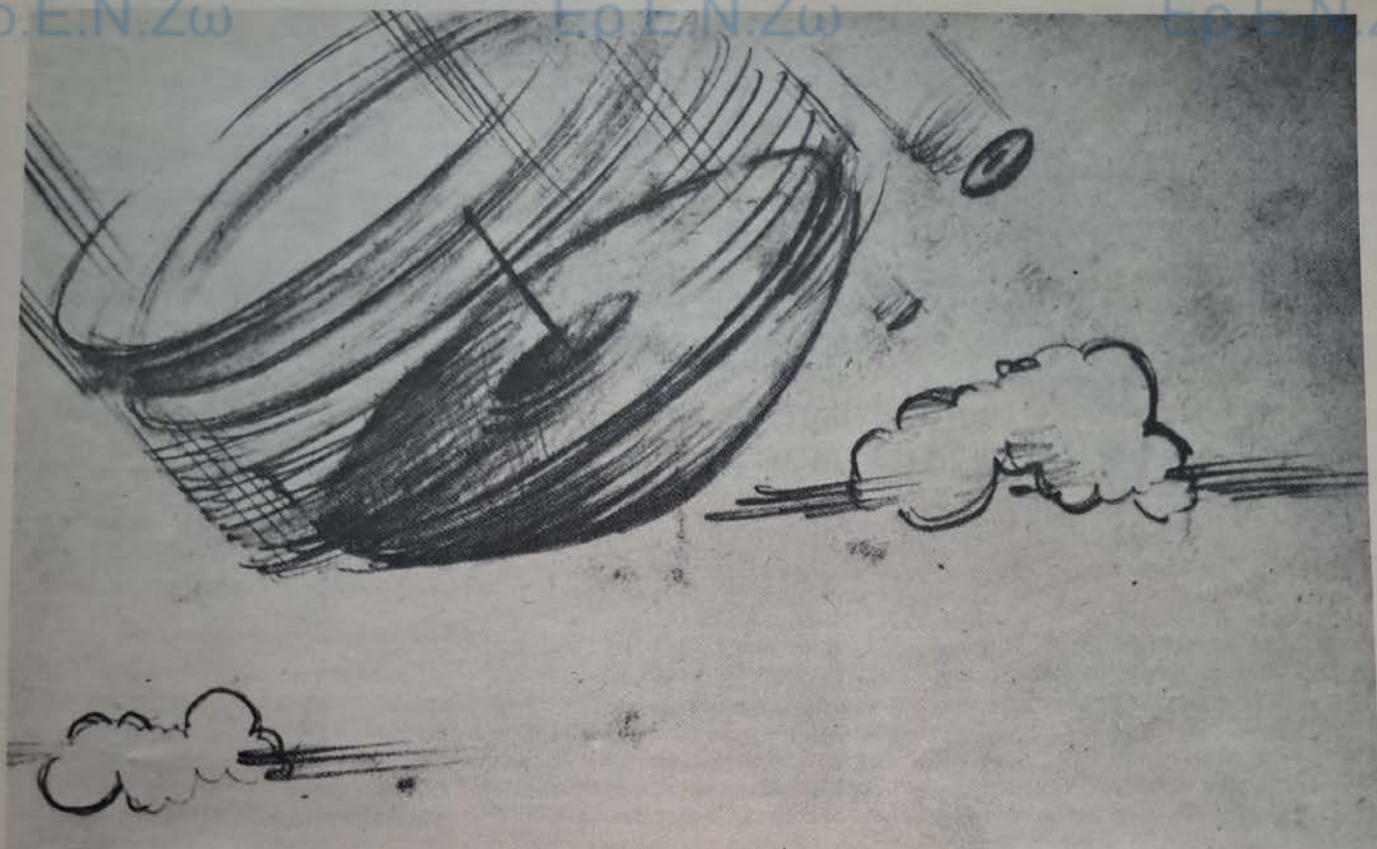
4) Μερικοί παρατηρητές άναφέρουν δυό προεξοχές στό πίσω μέρος, σάν πηδάλια κατεύθυνσης, σέ συμμετρική θέση, σέ σχέση με τόν άξονα της γραμμής πού άκολουθεί ή πτήση τους.

5) Άναφέρθηκαν μαζικές πτήσεις σέ σχηματισμούς από τρία μέχρι έννέα άντικείμενα, και με ταχύτητα πάνω από 300 κόμβους.

6) Οι δίσκοι ταλαντεύονται από τόν όριζόντιο άξονα όταν πετούν σ' εύθεια γραμμή, πράγμα πού ίσως θά μπορούσε νά έρμηνευτεί σάν έλιγμός».

Όλες αυτές οι πληροφορίες, άναφέρθηκαν γιά νά γίνουν κατανοητοί οι τύποι των άναφορών και τά είδη των πληροφοριών πού ύπήρχαν στη διάθεση τού FBI πρós τά τέλη τού Σεπτεμβρίου. Περίπου 60 άναφορές, έξακριβωμένες και άξιόπιστες, όρισμένες από πράκτορες τού FBI και άλλες από την Άεροπορία Στρατού, καταχωρήθηκαν κατά τά τέλη τού Σεπτεμβρίου. Καταχωρήθηκαν ακόμα προσωπικές γνώμες σχετικά με την υπόθεση των «ιπτάμενων δίσκων». Όλες αυτές οι πληροφορίες έπαιξαν έναν σημαντικό ρόλο στην άπόφαση τού FBI νά σταματήσει την έπίσημη έρευνά του γύρω απ' τό όλο θέμα. Όστόσο ή έρευνα θά μπορούσε νά συνεχιστεί άν δέν είχε χαρακτηριστεί «άχρηστη», γιά κάποιο λόγο πού θά έξηγήσω παρακάτω.

Πάντως, θά προτιμούσα πρώτα,



νά παρουσιάσω μερικές πληροφορίες, για την υπόθεση πώς το FBI θεώρησε την οργάνωσή του αναμειγμένη σε μια έρευνα για τα μυστικά όπλα των ΗΠΑ. Ένα ενδιαφέρον σχετικό κείμενο, λέει τα εξής: «Ο ειδικός πράκτορας Ρένολντς (μέ τα χαρακτηριστικά SA) από το τμήμα συνδέσμων, συζήτησε την περίπτωση (των ιπτάμενων δίσκων) με τον υποσημαγό Γκάρρεττ (στό έξης G.) του τμήματος Πληροφοριών της Αεροπορίας, και έκανε την υπόθεση πώς οι ιπτάμενοι δίσκοι θα μπορούσαν να είναι ένα νέο μυστικό όπλο του Ναυτικού ή της Αεροπορίας. Ο SA δοκίμασε έκπληξη όταν ο G. όχι μόνο συμφώνησε μ' αυτή την υπόθεση, αλλά του έμπιστεύθηκε επιπλέον πώς αυτή ήταν και η προσωπική του γνώμη. Του υπέδειξε μάλιστα έμπιστευτικά τον Κ....., έναν έπιστήμονα που εργάζεται στο Τμήμα Πληροφοριών της Αεροπορίας, που είχε την ίδια γνώμη».

Ο G. είπε πώς βάσιζε τη γνώμη του στον έξης συλλογισμό: Όταν αναφέρθηκε πώς παρόμοια ιπτάμενα αντικείμενα παρατηρήθηκαν πάνω από τη Σουηδία, από τα «άνώτερα στρώματα» του Υπουργείου Άμυνας ήρθαν άυστηρές διαταγές προς το Τμήμα Πληροφοριών

ών της Αεροπορίας, ν' αρχίσει μία έκτεταμένη έρευνα και νά επιβεβαιωθούν όλες οι σχετικές πληροφορίες. Αντίθετα μ' αυτή την περίπτωση, συνέχισε ο G., αναφέραμε πολλές περιπτώσεις παρατήρησης ιπτάμενων αντικειμένων στον ένα-έριο χώρο των ΗΠΑ, αλλά τα «άνώτατα στρώματα» δεν έδειξαν την παραμικρή αντίδραση. Αυτό τον έκανε νά υποθέσει πώς ήξεραν αρκετά γι' αυτά τα αντικείμενα και δεν τους ενδιέφερε καμιά πληροφορία. Ο G. πρόσθεσε πώς, αντικείμενα τέτοιου είδους, παρατηρήθηκαν από εξειδικευμένους ανθρώπους, όπως πιλότους. Άλλοι παρατηρητές είναι απόλυτα αξιόπιστοι από τη θέση και τό έργο τους στην κοινωνία. Καί κατέληξε πώς όλα αυτά τον έκαναν νά φτάσει στο συμπέρασμα, πώς κάποιος στην Κυβέρνηση ξέρει τα πάντα για τους ιπτάμενους δίσκους.

Ο S.A. παρατήρησε πώς αν οι ιπτάμενοι δίσκοι αποτελούν πειράματα ενός νέου μυστικού όπλου των ΗΠΑ, δεν υπήρχε κανείς λόγος νά ξοδεύει τό FBI χρήματα και πολύτιμο χρόνο για νά κάνει έρευνες πάνω σ' ένα θέμα γνωστό στην κυβέρνηση. Ο G. συμφώνησε απόλυτα μαζί του, καί πρόσθεσε πώς τό Τμήμα Πληροφοριών της Αεροπο-

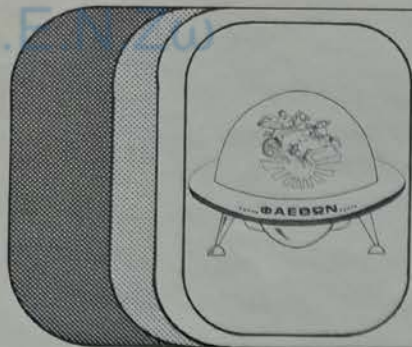
Ένα από τα πρώτα σκίτσα της σύγχρονης ιστορίας των UFO, που σχεδίασε τό 1974 ένας αυτόπτης μάρτυρας στη Ουάσινγκτον καί που εξέτάστηκε άπ' τό FBI.

ρίας θα θρυσκόταν κι αυτό σέ πολύ δύσκολη θέση αν κατάφερνε μία μέρα ν' αποδείξει πώς οι ιπτάμενοι δίσκοι ήταν πράγματι ένα νέο μυστικό όπλο των ΗΠΑ.

«Ο SA συνέχισε ωστόσο την έρευνά του καί συζήτησε τό θέμα με τον Συνταγματάρχη Λ.Ρ.Φόρνεϋ, από τό Τμήμα Πληροφοριών του Υπουργείου Άμυνας. Ο Φόρνεϋ τού είπε πώς πρόσφατα συζήτησε τό θέμα με τον Στρατηγό Τζάμπερλαιν. Διαβεβαίωσε τόν SA, πώς, τόσο ο Στρ. Τζάμπερλαιν, όσο καί ο Στρ. Τόντ, δήλωσαν πώς ο Στρατός των ΗΠΑ δεν είχε καμιά σχέση με τους ιπτάμενους δίσκους, ούτε πειραματιζόταν προς αυτή την κατεύθυνση. Κανένα από τα νέα πειραματικά μοντέλα του Στρατού δεν έμοιαζαν με ιπτάμενο δίσκο».

«Ο G. από τό Τμήμα Πληροφοριών της Αεροπορίας, ήρθε καί πάλι σ' έπαφή με τόν SA, καί τού άνακοίνωσε πώς συζήτησε τό θέμα με τόν Στρ. Σούλγκεν της Αεροπορίας Στρατού. Ο Σούλγκεν διαβεβαίωσε τόσο τόν G. όσο καί τόν SA, πώς άπ' ό,τι ήταν σέ θέση νά ξέρει, ή Κυβέρνηση δεν κατασκεύαζε κα-

συν. στή σελ. 47



αναφορες για UFO στην ελλαδα ΟΜΑΔΑ 'ΦΑΕΘΩΝ.

UFO ΣΤΗΝ ΠΡΕΒΕΖΑ

Τό περιστατικό αυτό, που συνέβη πριν από δωδεκάμηνη χρόνια, τεκμηριώνεται από μαρτυρίες ατόμων που είχαν ορισμένες ειδικές γνώσεις και που, εξαιτίας των γνώσεων αυτών, ήταν σε θέση να αποφύγουν λαθεμένες εκτιμήσεις.

Ήταν Αύγουστος του 1966, και αυτή τη φορά το σκηνικό της υπόθεσης ήταν στο Άκτιο, και ειδικότερα στην περιοχή του αεροδρομίου που υπήρχε εκεί. Οι μάρτυρες — έννιά συνολικά — ήταν 8 σημνίτες κι ένας επίσημνίας, που υπηρετούσαν στο αεροδρόμιο. Τότε το μικρό αεροδρόμιο ήταν βοηθητικό της πολεμικής αεροπορίας και το κλιμάκιο των 9 αντρών ανήκε οργανικά στη Λάρισα. Οι σημνίτες είχαν εκπαιδευτεί, πριν μετατεθούν εκεί σαν μετεωρολόγοι στη Θεσσαλονίκη και θέβαια γνώριζαν αρκετά καλά τα μετεωρολογικά φαινόμενα — που άλλωστε πρέπει να παραδεχτούμε ότι δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερο μυστήριο ή έστω δυσκολίες στην Ελλάδα.

Η ώρα ήταν έννέα περίπου το βράδυ και ο καιρός θαυμάσιος. Σ' έναν πεντακάθαρο αλγουστιάτικο ούρανό είδε πρώτος ο Α.Α. (έννας

από τους οκτώ σημνίτες) μία φωτεινή «κουκίδα», που έρχοταν απ' τη μεριά του Ιονίου Πελάγους και που, κατά έναν περιεργό τρόπο, άρχιζε να μεγαλώνει. Τό είπε αμέσως στους άλλους και ή πρώτη γνώμη που επικράτησε για λίγο ήταν ότι κάποιο αεροπλάνο έρχοταν ίσως για να προσγειωθεί. Δεν χρειάστηκαν όμως να περάσουν πολλά λεπτά της ώρας για να διαπισώσουν ότι ή υπόθεσή τους αυτή ήταν άθάσιμη. Η «κουκίδα» είχε πάρει τις έντυπωσιακές διαστάσεις μίας λαμπερής πανσέληνου, ενός τεράστιου δίσκου. Και τό πιο έντυπωσιακό ήταν ό φωτισμός της: στην αρχή ήταν κοκκινωπός σε όλη του την «επιφάνεια», ενώ σε λίγο άρχισε ν' αλλάζει, από πάνω προς τα κάτω (σχ. 1) σαν να τον περνούσαν «κύματα» από κόκκινο, κίτρινο και μπλε φώς.

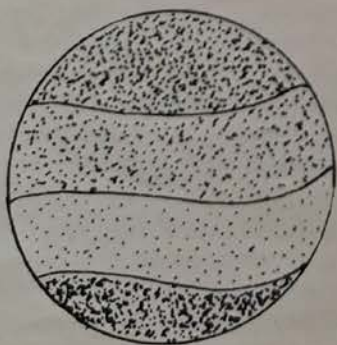
Τό φανταστικό αυτό θέαμα κράτησε περίπου δυό ώρες και σ' όλη αυτή τη διάρκεια τό UFO έπαιρνε διαφορετικές θέσεις στον ούρανό, κάτω απ' τά εκπληκτα βλέμματα των έννέα μαρτύρων. Δεν τελείωσε όμως έδώ ή άπιθανη περάσταση. Τό φωτεινό αντικείμενο «οριζοντιώθηκε» (όπως είπε χαρακτηριστικά ο Α.Α.), αλλάζοντας έτσι όψη (σχ. 2) και άρχισε να βγάξει ένα είδος καπνού. Τό περιεργό είναι ότι ό καπνός αυτός έμοιαζε περισσότερο

μ' ένα μυστηριώδες είδος «σύνεφου» που διαλυόταν, και που σκέπασε σιγά-σιγά τό UFO έντελώς. Όταν ύστερα από άρκετή ώρα τό «σύνεφο» αυτό διαλύθηκε, τό UFO δέν βρισκόταν πιά στη θέση του. (Σημ. Η περίπτωση του «σύνεφου καμουφλάζ» αναφέρεται συχνότατα στη διεθνή βιβλιογραφία της UFOλογίας).

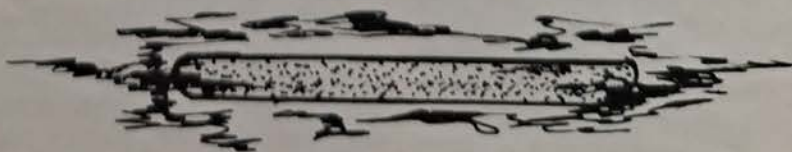
Οι μάρτυρες ξαγρύπνησαν εκείνη τη νύχτα, μέσα σε μία άτμόσφαιρα έντασης και συζητήσεων. Σάν μετεωρολόγοι που ήταν, απέκλεισαν κάθε περίπτωση φυσικού φαινομένου, κι από τις πληροφορίες που μπόρεσαν να πάρουν — αλλά κι από προφανή λογικά έρεισματα — απέκλεισαν και την περίπτωση αεροσκάφους ή αερόστατου.

Στόν έρευνητή που εξέτασε τό περιστατικό αυτό, είπαν ότι δέν παρατήρησαν ήλεκτρομαγνητικά φαινόμενα στην άμεση περιοχή τους κι επίσης ότι, όταν διηγήθηκαν τό συμβάν σε πιλότους, εκείνοι δέν φάνηκαν να τό πολυπιστεύουν.

Τέλος, στην έρώτηση: «Αναφέρατε τό γεγονός αυτό σε άνωτέρους;» ή άπάντηση ήταν: «Φοβηθήκαμε να μην έχουμε τίποτα κυρώσεις;» μία άπάντηση, δηλαδή, που φανερώνει ένα σημαντικό στοιχείο απ' την «άτυχη» πλευρά της φιλοσοφίας της έρευνας: την άνορθόδοξη άντιμετώπιση — που φτάνει απ' τη γελοιοποίηση μέχρι την έπιβολή κυρώσεων, μερικές φορές, στους μάρτυρες — ενός μεγάλου φαινομένου, μίας συγκλονιστικής πραγματικότητας, που λέγεται δραστηριότητα έξωγήνιων όντων στον πλανήτη μας.



Σχ. 1



Σχ. 2



Δημοσιεύουμε την 3η συνέχεια της εμφάνισης UFO στη Κύπρο όπως την παρουσιάζει το περιοδικό ΕΙΚΟΝΕΣ.

Αυτό που είδα δεν ήταν ελικόπτερο. Δεν ξέρω τι είναι. Δεν φοβήθηκα. Έχω δει πολλά ελικόπτερα γιατί οι Άγγλοι έρχονται με αυτά εδώ στο χωριό μας και κάνουν γυμνάσια έξω από την πόρτα μας. Αυτό που είδα με τον ξάδελφό μου δεν μπορώ να πω τι είναι. Πάντως δεν έχω ξαναδει τέτοιο πράγμα στη ζωή μου. Ούτε σε εφημερίδες ούτε σε περιοδικά, ούτε στην τηλεόραση έχω δει τέτοιο πράγμα. Στους μόνους που έχω μιλήσει είναι στην Αστυνομία. Στους χωριανούς δεν έχω πει ακόμα τίποτε. Ξέρω ότι ο καθένας θα πει το λόγο του, ότι θέλει ο καθένας ως πεί. Εγώ θάζω το χέρι μου στη φωτιά ότι είδα αυτό το πράγμα. Στην Αστυνομία είπαμε ακριβώς ότι είδαμε...

Αυτά τα λόγια, που άφησαν τον κίνδυνο της γελοιοποίησης, θγαίνουν από το στόμα ενός απλού ανθρώπου: Τού Γιάνκου Νίκου, 41 χρόνων, εργάτη στις οικοδομικές δουλειές του εργολάβου Κακή στην Πάφο, κατοίκου του χωριού Άμπελιτη της Πάφου, νυμφευμένου και πατέρα τριών παιδιών — τού Παναγιώτη, έθνοφρουρού ηλικίας 20 χρόνων, και τού Νεόφυτου 16 και Γιάννη 13 μαθητών της Τεχνικής Σχολής Πάφου.

Ο Νίκου μαζί με τον ξάδελφο και συγχωριανό του Σάββα Σπύρου, 30 χρόνων, πλασιέ σε ξυλεμπορικό κατάστημα στην Πάφο, είδαν την Πέμπτη στις 4 Ιανουαρίου 1978, μεταξύ 5.30—6 το πρωί ένα UFO στο χωριό τους.

Το σπίτι του Νίκου είναι το τελευταίο στην άκρη του Άμπελιτη και απέχει περίπου 200 μέτρα από εκείνο του ξαδελφού του. Όπως κάθε πρωινό, τις εργάσιμες μέρες, πήγε περπατητός στο σπίτι του ξαδελφού του για να πάνε με το αυτοκίνητο του τελευταίου στις δουλειές τους στην Πάφο.

ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΥΠΗΡΧΑΝ
ΜΙΚΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΦΩΤΑ

Τη στιγμή που πρωτοείδαν το UFO — στο χωριό, εκείνη την ώρα, δεν μπορώ

Σπύρου καθόταν στη θέση του οδηγού και προσπαθούσε να ξεκινήσει το αυτοκίνητο. «Στάρταρε», αλλά το αυτοκίνητο δεν ξεκινούσε, και ο Νίκου, με μισάνοικτη την πόρτα του συνοδηγού και το άριστερό ποδι στο χέμα προσπαθούσε να το σπρώξει. Καί τότε, αφηγείται ο Νίκου...

«...είδαμε ψηλά στον ουρανό και σε απόσταση 100 μέτρων από μας ένα δυνατό φως που είχε σχήμα φερέτρου. Το μέγεθος του ήταν περίπου: Μήκος 4 μέτρα — το συγκρίνω με το μήκος ενός δωματίου — και πλάτος 1 1/2 — 2 μέτρα. Δεν έκανε θόρυβο.

»Εξωτερικά το χρώμα του ήταν ξανθό χρυσαφί ενώ εσωτερικά πιο κόκκινο. Το πράγμα αυτό σπινθηρίζε και τρεμόσβηνε σαν τα βεγγαλικά και στις άκρες του το φως ήταν πιο λευκό. Ήταν ακίνητο σε ύψος ενός σπιτιού περίπου, λίγο πιο ψηλά, δεν μπορούσα να καθορίσω ακριβώς.

Μέσα σ' αυτό το φωτεινό αντικείμενο υπήρχαν μικρά φώτα σαν αστεράκια κολλημένα σχεδόν το ένα με το άλλο, το χρώμα τους ήταν κόκκινο.

«Στη συνέχεια, κι ενώ καθόμασταν στο αυτοκίνητο που ο ξάδελφός μου συνέχισε να «σταρτάρει», χωρίς όμως να μπορεί να το ξεκινήσει, είδαμε το αντικείμενο να εξαφανίζεται, σαν να έσβησε. Καί εν ριπή οφθαλμού το είδαμε πάλι σε απόσταση 100 μέτρων περίπου να βρίσκεται ακίνητο χωρίς να κάνει κανένα θόρυβο, πέντε μέτρα ανατολικά του χωριού μας, στο χώρο κοντά στην εκκλησία — που δεν έχει τελειώσει ακόμα το κτίσιμό της.

»Τώρα είχε σχήμα περίπου στρογγυλό και χρώμα ομοιόμορφο χρυσαφί με άσπρο. Στη μέση υπήρχε ένας πιο μικρός φωτεινός κύκλος του ίδιου χρώματος αλλά πιο άσπρος σαν όμιχλώδης. Καί δεν φαινόταν τα «αστεράκια» που είδαμε την πρώτη φορά.

»Επειδή υπήρχε και αρκετή όμιχλη



Οι δύο προσφυγικές οικογένειες που είδαν από τη συνοικία Μούτταλλος της Πάφου την Παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Ένα UFO πάνω από την περιοχή των Τάφων των Βασιλέων. Από αριστερά: Βάσος Ίακώβου, Φανούλα Φωτίου, Μαρούλλα Ίακώβου, Παναγιώτης Φωτίου, Κούλα Φωτίου και Γιάννης Φωτίου.

Ο Γιάνκος Νίκου με την γυναίκα του ενώ αφηγείται την εμπειρία του. Ο Νίκου μαζί με τον ξάδελφό του Σάββα Σπύρου είδαν UFO από απόσταση 100 μέτρων στον Άμπελιτη. Το UFO έπηρεασε τη μηχανή του αυτοκινήτου τους, που δεν ξεκινούσε και σε διάστημα λίγων λεπτών εμφανίστηκε σε τρεις τοποθεσίες.



να πώ με βεβαιότητα αν το φωτεινό αντικείμενο, σ' αυτή τη δεύτερη φάση είχε άκουμπήσει στο έδαφος. Ίσως να βρισκόταν σε ύψος ενός περίπου μέτρου απ' αυτό. Πάντως δεν σπινθήριζε όπως την πρώτη φορά.

»Ο ξάδελφός του ξαναδοκίμασε να ξεκινήσει το αυτοκίνητο, αλλά μάταια.

»Σ' αυτή τη θέση το αντικείμενο έμεινε ένα μέχρι δυό λεπτά περίπου. Και απότομα εξαφανίστηκε. Άλλά: Σχεδόν αμέσως το ξανάδαμε ψηλά στον ουρανό σε ύψος περίπου 200 μέτρων, πιο ανατολικά όμως από την πρώτη φορά. Είχε και πάλι σχήμα φερέτρου και ο φωτισμός του ήταν όπως την πρώτη φορά: Έξωτερικά το χρώμα του ήταν ξανθό χρυσαφί ενώ εσωτερικά πιο κόκκινο. Σπινθήριζε και τρεμόσβηνε σαν τὰ βεγγαλικά και στις άκρες του το φώς ήταν πιο λευκό. Μέσα του υπήρχαν μικρά φώτα σαν άστρακια κολλημένα σχεδόν τὸ ένα με τὸ άλλο· τὸ χρώμα τους ήταν κόκκινο. Και πάλι ήταν ἀθόρυβο.

»Ύστερα ἀπὸ ένα μέχρι δυό λεπτά εξαφανίστηκε τελείως χωρίς θόρυβο. Τότε ὁ ξάδελφός μου «στάρταρε» ξανά καὶ τὸ αὐτοκίνητό του ξεκίνησε».

Ὁ Νίκου καὶ ὁ Σπύρου, στις 2.30 τὸ μεσημέρι τῆς ἰδίας μέρας, πήγαν στὴν Ἀστυνομία Πάφου καὶ ὕστερα ἀπὸ ἐξονυχιστικὴ «ανάκριση» ἀντρες τοῦ Τμήματος Ἀνίχνευσης Ἐγκλημάτων τούς πήραν καταθέσεις. Ἡ «ανάκριση» ἐγινε καὶ οἱ καταθέσεις λήφθηκαν σὲ ξεχωριστά δωμάτια γιὰ νὰ ἐλεγχθεῖ καὶ ἡ ἀξιοπιστία τους. Γιατί πήγαν στὴν Ἀστυνομία; «Εἶχαν ἀκούσει, λέει, ὁ Νίκου, ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἐνδιαφέρεται γιὰ τέτοια παράξενα πράγματα καὶ μαζεύει πληροφορίες».

Ὅταν τὸ βράδυ ἐπέστρεψαν στὸ χωριό, ὁ Νίκου ἀνάφερε στὴ γυναίκα του τί εἶχαν δεῖ. «Με αὐτὰ πού μάς λὲς θὰ μάς κάνεις νὰ φοβηθοῦμε καὶ νὰ κλειστοῦμε ἐσὼς μας», τοῦ εἶπε. Ἀπευθυνόμενη στὸ δημοσιογράφο τῶν «Εἰκόνων» πού τούς ἐπισκέφτηκε στὸ σπίτι τους στὸν Ἀμπελίτη γιὰ συνέντευξη, τρεῖς μέρες ἀργότερα, ἡ γυναίκα τοῦ Νίκου εἶπε: «Μερικὲς ἄλλες χωριανὲς καὶ παιδιὰ μάθανε ὅτι ὁ Γιάγκος εἶδε ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ μόλις σκοτεινιάσει δὲν βγαίνουν ἐξω». Ἀλλὰ ὁ ἀντρας τῆς, ὁ Γιάγκος συμπληρώνει: «Πάντως ἀν ξαναφανεῖ τέτοιο πράγμα θὰ πλησιάσω ὅσο μπορῶ πιο κοντὰ του γιὰ νὰ δῶ πιο πολλὰ καὶ καλύτερα γιὰ νὰ τὰ πῶ στὴν Ἀστυνομία».

Ὁ Ἀμπελίτης εἶναι ἓνα ὄρεινὸ χωριὸ τῆς Πάφου σὲ ὑψόμετρο 2800 μέτρων ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας. Κι εἶναι ἡ πρώτη φορά μετὰ τὴν ἐναρξη τῶν ἐμφανίσεων UFO στὴν Πάφο πού ἀναφέρεται ὅτι ἓνα UFO θεάθηκε σὲ ὄρεινὴ περιοχή. Μέχρι τώρα τὸ προνόμιο τῶν ἐμφανίσεων εἶχαν οἱ παραλιακὲς περιοχές τῆς Πάφου.

Ὁ Ἀμπελίτης εἶναι χωριὸ πού δημιουργήθηκε σὲ ἀντικατάσταση τοῦ Ἀγίου Φωτίου καὶ τοῦ Στατοῦ, πού ἐγκαταλείφθηκαν λόγω καθιζήσεων. Ἀριθμεῖ 500 κατοίκους περίπου κι ἔχει καινούργια σπίτια, καινούργιους δρόμους, δη-



Ὁ Παναγιώτης Φωτίου στὸν τόπο ἀκριβῶς πού βρισκόταν ὅταν πρωτοεἶδε τὸ UFO. Τὸ ἀγνώστου ταυτότητας ἱπτάμενο ἀντικείμενο ἦταν ἀκίνητο στὸν οὐρανὸ σὲ σημεῖο πού δείχνει τὸ βέλος πάνω ἀπὸ τοὺς Τάφους τῶν Βασιλέων. Στὸ βάθος ἡ θάλασσα. Ὁ Φωτίου περιγράφει μὲ λεπτομέρειες τὸ σχῆμα, τὰ χρώματα κι ὅ,τι ἄλλο εἶδε ἀπὸ τὸ UFO.

μοτικὸ σχολεῖο, γήπεδο καὶ μιὰ ἐκκλησιά πού τώρα κτίζεται.

Ὅταν οἱ «Εἰκόνες» ἐπισκέφθηκαν τὸ χωριὸ ἦταν τὸση ὁμίχλη πού δὲν μπορούσε νὰ δεῖ κανεὶς ὅ,τιδήποτε σὲ ἀπόσταση ἐλάχιστων μέτρων. Τὸ πρωινὸ τῆς 4ης Ἰανουαρίου, πού ὁ Νίκου καὶ ὁ Σπύρου εἶδαν τὸ UFO, φυσούσε πολὺ δυνατὸς ἀέρας, ἔκανε πολὺ κρύο, μόλις εἶχε ἀρχίσει νὰ χιονίζει ἀλλὰ ἡ ὁμίχλη ἦταν λίγη.

ΓΥΡΩ ΕΙΧΕ ΦΩΤΕΙΝΟ ΣΤΕΦΑΝΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΝΑΨΑΝ 3 ΦΩΤΑ

Τὸ ἐπείσδιό στὸν Ἀμπελίτη δὲν ἦναι τὸ μοναδικὸ τῶν τελευταίων βδομάδων. Δὲν ἦταν ἀλλωστε «δυνατὸ νὰ ἦταν τὸ μοναδικό, γιατί φαίνεται ὅτι κάποια ἀγνώστη σχέση πρέπει νὰ ὑπάρχει μετὰ τῶν UFO καὶ τοῦ Παφίτικου χώρου. Τὴν Κυριακὴ 31 Δεκεμβρίου, παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς, εἶδαν UFO δύο οἰκογένειες στὴν ἰδία γειτονιά. Οἱ «Εἰκόνες» ἐπισκέφθηκαν μερικοὺς ἀπὸ τοὺς αὐτόπτες μάρτυρες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ ἐξασφάλισαν σχετικὲς ἀφηγήσεις.

Τὸ UFO εἶδε πρῶτος ὁ 15χρονος Παναγιώτης Φωτίου, μαθητῆς τῆς Γ' τάξης τοῦ Οἰκονομικοῦ Λυκείου Πάφου, πού κατοικεῖ μὲ τὴν οἰκογένειά του στὴ νέα συνοικία τοῦ Μούτταλλου, ὁδὸς Σταδίου 1. Ἀφηγεῖται ὁ Παναγιώτης:

«Ξεκίνησα ἀπὸ τὸ Κέντρο Νεότητος πού βρίσκεται 300 μέτρα ἀπὸ τὸ σπίτι μου. Πήγαινα περπατῆς στὸ σπίτι μου. Ἦμουν μόνος. Ἐνῶ βρισκόμουν σὲ ἀπόσταση 30 μέτρων ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου εἶδα πρὸς τὴ μεριά τῆς θάλασσας ἀπέναντί μου καὶ λίγο δυτικὰ πρὸς τὴν περιοχή τῶν Τάφων τῶν Βασιλέων ἓνα μεγάλο στρογγυλὸ δίσκο χρώματος ἀσημί μὲ μιὰ μαύρη ζώνη γύρω του. Ἦταν στὸν οὐρανὸ ἀκίνητο καὶ σὲ

ἀπόσταση μισοῦ μιλιοῦ ἀπὸ μένα.

»Τρόμαξα, ἔτρεξα γρήγορα πρὸς τὸ σπίτι καὶ ἀνοίγοντας τὴν πόρτα εἶπα στὸν πατέρα, στὴ μητέρα καὶ στὴν ἀδελφή μου: "Ἐλάτε γρήγορα ἐξω, ἔχει ἓνα ἱπτάμενο δίσκο στὸν οὐρανὸ"

»Ὅταν ξαναβγήκαμε ὅλοι ὁ δίσκος ἦταν στὴν ἰδία θέση, εἶχε τὸ ἴδιο σχῆμα ἀλλὰ: Στὸ κέντρο του ἦταν μαύρα σαν ὁμίχλη καὶ γύρω-γύρω εἶχε ἓνα φωτεινὸ στεφάνι σὲ χρώμα πορτοκαλί. Ἐμφανικὰ τὸ κάτω μέρος τοῦ δίσκου ἐγίνε πιο φωτεινὸ σαν νὰ ἀναψε ἓνα φωτάκι καὶ ἀμέσως μετὰ τὰ φωτεινὰ σημεῖα — τὰ φωτάκια — ἐγίναν τρία:

»Μετὰ σιγά-σιγά ὁ δίσκος χάθηκε, ἐσθῆσε. Φαινόταν σαν νὰ μίκραινε καὶ νὰ φευγε πρὸς τὸ βάθος, πρὸς τὴ θάλασσα.

»Κοίταξα τὸ ρολοῖ μου. Ἦταν ἀκριβῶς 6.40 μ.μ. Πάντως ὅ,τι εἶδαμε δὲν ἦταν οὔτε τὸ φεγγάρι, οὔτε ἀεροπλάνο. Ἐκτός ἀπὸ τοὺς δικούς μου τὸ εἶδαν καὶ ὁ γείτονας μας Βάσος Ἰακώβου μὲ τὴ γυναίκα του Μαρούλλα».

Ὁ πατέρας τοῦ Παναγιώτη, ὁ Γιάννης Φωτίου εἶναι 50 χρόνων καὶ δουλεύει σαν ἐργάτης στὸ Συσχευαστήριο τοῦ Συνεργατισμοῦ στὸ Ἀνατολικό. Λέει:

«Καθόμουν στὸ σπίτι ὅταν ξαφνικὰ ἀκούσα τὸν Παναγιώτη νὰ μάς φωνάζει νὰ θγοῦμε ἐξω γιὰ νὰ δούμε ἓνα ἱπτάμενο δίσκο. Ἐτρεξα μὲ τὴν γυναίκα μου καὶ τὴν κόρη μου. Ὅταν κοίταξα πρὸς τὸ σημεῖο πού μάς ἔδειξε ὁ Παναγιώτης πρὸς στιγμὴ νόμισα ὅτι ἦταν τὸ φεγγάρι. Ἀλλὰ ἀμέσως κατάλαβα ὅτι δὲν ἦταν τὸ φεγγάρι. Διότι αὐτὸ τὸ φωτεινὸ πράγμα ἦταν πολὺ πιο μεγάλο, ὁ ὀρίζοντας ἦταν πολὺ καθαρός καὶ ὅπως τὸ βλέπαμε ξαφνικὰ χάθηκε ἀπὸ τὰ μάτια μας».

συν. στὴ σελ. 48

ναισθηματικές αντιδράσεις. Ή κύρια έντυπώσή της ήταν ότι «πάρθηκε» μακριά από τις φίλες της κι ότι τοποθετήθηκε σ' ένα «δωμάτιο», που είχε στη μία πλευρά του ένα παράθυρο. Φαινόταν να θυμάται φιγούρες που κινούνταν εμπρός και πίσω απ' το παράθυρο αυτό, σαν να την παρατηρούσαν. Είχε την έντυπωση ότι οι φιγούρες αυτές ήταν ανθρωποειδή ύψους 4 ποδιών, με γκριζωπό δέρμα και με σκούρα μάτια. Μια δυσάρεστη στιγμή της εμπειρίας της ήρθε με την ανάμνηση ενός «καλλύματος» που είχε τοποθετηθεί γύρω απ' το λαιμό της. Όποτε προσπαθούσε να μιλήσει, το «κάλυμα» αυτό σφιγγόταν και τότε ένοιωθε ένα μεγάλο σόκ.....

.....Αργότερα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι γινόταν κάποιο πείραμα, που ήταν σχετικό με το να μάθουν για την ανθρώπινη νοητική και συναισθηματική λειτουργία.

Θυμήθηκε ένα αντικείμενο, που έμοιαζε στο σχήμα με «σφαίρα όπλου», διαμέτρου μιάμισης ίντσας, που τοποθετήθηκε πάνω στο άριστερό της στήθος. Προηγούμενος είχε αισθανθεί πόνο κι είχε αντιληφθεί ένα κόκκινο σημάδι στο σημείο αυτό.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Κατά τη γνώμη μου, κάθε μία από τις γυναίκες περιγράφει μιά αληθινή εμπειρία και προσπαθεί με όλες τις δυνατότητές της να περιγράψει όσο πιο ακριβέστερα γίνεται τις έντυπώσεις της.....

.....Οι έντυπώσεις των γυναικών για τα συμβάντα στη διάρκεια του «χαμένου χρόνου» είναι παρόμοιες με κείνες άλλων μαρτύρων UFO που έχουν άπαχθεί και έχουν υποβληθεί σε παρόμοιες εξετάσεις.

Κατά τη γνώμη μου, οι εμπειρίες των γυναικών, σχετικά με το UFO, αποτελούν ένα καλό παράδειγμα άπαγωγής και εξέτασης, που φαίνεται ότι συμβαίνει στους περισσότερους μάρτυρες των UFO. Πιστεύω ότι θα μπορούσε να συνεχιστεί η έρευνα, με την ελπίδα να αποκτηθούν ακόμα περισσότερες πληροφορίες. Πάντως τα τωρινά στοιχεία με κάνουν να πιστεύω ότι οι γυναίκες συνεργάστηκαν με ειλικρίνεια, περιγράφοντας το UFO και την εμπειρία του «χαμένου χρόνου».....

.....Πιστεύω ότι η περίπτωση αυ-

τή αποτελεί ένα καλό παράδειγμα εμπειρίας UFO, και αυτό λόγω του αριθμού και του χαρακτήρα των μαρτύρων και λόγω του αποτελέσματος των περαιτέρω έρευνών, μέσω των τεστ πολυγράφου και της ύπνωσης.

Ορισμένες από τις φράσεις που έλεγαν οι γυναίκες κατά τη διάρκεια της ύπνωσης τους φανερώνουν τον τρόπο που ένοιωθαν. Ή Ήλaihν Τόμας φώναξε: «Κάτι πιέζει το λαιμό μου! Σάν χέρια....τριγύρω.....Βλέπω σκιές καθώς περνούν.....πίεση στο στήθος μου....δέν μ' αφήνουν ν' αναπνεύσω! Δέν μπορώ να ξεφύγω!»

Ή Λουίζ Σμιθ έλεγε: «Βοηθήστε με, Θεέ μου, σάς παρακαλώ.....είναι τόσο σκοτεινά.....Φοβάμαι τόσο.... Πάρτε αυτό το πράγμα απ' το πρόσωπο μου..... Αφήστε το χέρι μου.... Θέλω να σηκωθώ αλλά δέν μπορώ.....».

Σε μία στιγμή της ύπνωσης φώναξε: «Σάς παρακαλώ, δέν μπορώ πιά άλλο! Είμαι τόσο αδύναμη.... Θέλω να πεθάνω! Όχι σάς παρακαλώ!.....».

Ή Μόνα Στάφφορντ, που φαίνεται πως έπηρεάστηκε περισσότερο απ' τις άλλες φώναξε: «Ω! έρχεται σέ μένα...ώ! με τραβούν, τραβούν τα πόδια μου! Τα πόδια μου! Τα πόδια μου λυγίζουν προς τα πίσω. Δέν άντέχω άλλο.....».

Τα αποσπάσματα αυτά απ' το κείμενο της ύπνωσης είναι αρκετά έντυπωσιακά όταν τα διαβάζει κανείς, αλλά όταν τ' ακούει από την αυθεντική μαγνητοταινία γίνεται ακόμα πιο φανερό ότι οι γυναίκες θυμούνται ανατριχιαστικά κι επίπονα γεγονότα.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ UFO ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ FBI συν. από τη σελ. 43

νένα αντικείμενο που να μοιάζει με ιπτάμενο δίσκο. Ο G. πρόσθεσε πως ανακοίνωσε τις υπόνοιές του στον Στρ. Σούλγκεν, μαζί με τους φόβους του πως το Τμήμα Πληροφοριών της Αεροπορίας θα βρισκόταν σε πολύ δύσκολη θέση αν μάθαινε μία μέρα πως οι ιπτάμενοι δίσκοι ήταν ένα μυστικό όπλο των ΗΠΑ. Ο στρατηγός Σούλγκεν συμφώνησε μαζί του, και αποφάσισε να στείλει ένα υπόμνημα προς τους Στρ. Μάκ Ντόναλντ, Α2, και Λημπί, υπεύθυνο για τις έρευνες και τα νέα όπλα του στρατού. Ο G. πρόσθεσε πως το υπόμνημα συντάχθηκε με βάση όλα τα στοιχεία που είχαν συγκεντρωθεί μέχρι στιγμής —

για τους ιπτάμενους δίσκους, χάρη στις μαρτυρίες των διαφόρων παρατηρητών. Το υπόμνημα ρωτούσε απ' ευθείας τον στρατηγό Λημπί, αν κάποια πειράματα της Αεροπορίας μπορούσαν να ταυτιστούν με τα φαινόμενα που παρατηρήθηκαν. Ο G. κατέληξε πως έλαβε μία επίσημη απάντηση και πως ένα αντίγραφο θύ κοινοποιηθεί και στο FBI.

«Ο S.A. θα λάβει μιά απάντηση στο ερώτημά του από τον G. κι από τον Στρ. Σούλγκεν, κι έτσι το FBI θα λάβει κάθε πληροφορία σχετικά με το αν οι ιπτάμενοι δίσκοι είναι πράγματι μέρος από ένα νέο άμυντικό όπλο, που κατασκευάζεται από κάποια Κυβερνητική Υπηρεσία».

Στις 5 Σεπτεμβρίου του 1947, το FBI έλαβε το ακόλουθο μήνυμα από τον Στρ. Σούλγκεν:

«Σε απάντηση της προφορικής ερώτησης του πράκτορά σας Κ. Σ. Ρέυνολντς, μετά από μία έκτεταμένη έρευνα στις πειραματικές δραστηριότητες της Αεροπορίας Στρατού, μπορώ να σας διαβεβαιώσω πως δέν υπάρχει κανένας νέος τύπος ιπτάμενου αντικειμένου που να παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά των αντικειμένων που αποκαλούνται Ίπτάμενοι Δίσκοι», (υπογραφή) Στρατηγός Σούλγκεν, υποδιοικητής της Αεροπορίας Στρατού.

Αυτή η επίσημη δήλωση απέκλεισε τελείως την περίπτωση ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ προετοιμάζε ή είχε στη διάθεσή της κάποιο νέο μυστικό ιπτάμενο όπλο που παρουσίαζε και προκαλούσε τα φαινόμενα των ιπτάμενων δίσκων. Όστόσο, φαίνεται πως η δήλωση αυτή δέν στάθηκε απόλυτα ικανοποιητική, και το 1950 η περίπτωση ξανα συζητήθηκε.

Είναι ενδιαφέρον να σημειώσουμε τα σχόλια που προλόγισαν αυτό το κείμενο, σχετικά με την έλλειψη ενδιαφέροντος από τα «άνωτα στρώματα», όπως τα χαρακτήρισε ο συνταγματάρχης Γκάρρεττ, πιθανότατα με τη συγκατάθεση του Στρατηγού Σούλγκεν. Ή πληροφορία αυτή, που πηγάζει από το Τμήμα Πληροφοριών της Αεροπορίας σε σχέση με την «έρευνα» γύρω από τους ιπτάμενους δίσκους, παρουσιάζει ενδιαφέρον σε σχέση με τον ισχυρισμό του Ράμπελτ, πως τα «άνωτα στρώματα», θέλοντας να λύσουν όσο το δυνατόν γρηγορότερα το πρόβλημα, κατέληξαν να ασκήσουν πιέσεις και να καταβάλουν «μανιώδεις προσπάθειες για να θρεθούν απαντήσεις».

κατέληγε σε μία ούρα, παρουσιάστηκε ξαφνικά, όκτώμιση μοίρες απ'τόν ύδροχόο, και παρέμεινε ακίνητη για ένα όγδοο της ώρας. 'Η διάμετρός της ήταν περίπου ή μισή απ'αυτήν του φεγγαριού. 'Εξέπεμπε τόσο πολύ φώς, πού θά μπορούσε κανείς νά διαβάσει και χωρίς καν τηλέρι. Κατόπιν εξαφανίστηκε από τη θέση του, αλλά πολύ σταδιακά. Τό φαινόμενο αυτό θεάθηκε επίσης κι από άλλους την ίδια ώρα, και ειδικότερα από τόν Σλάζιους, σε μία πόλη της Γερμανίας, 11 μίλια έξω απ'τή Λειψία. 'Ηταν περίπου μεσάνυχτα και τó ύψος του περίπου 60 μοίρες από τή νότια γραμμή του όριζοντα. Φαινόταν σε ένα ύψος 30 περίπου μιλίων στόν ούρανó και όρμησε λοξά πρós τά κάτω, όπου κι άφησε δυó σφαιρίδια, όρατά μονάχα με όπτικό σωλήνα (τηλεσκόπιο).'Ενα παρόμοιο φαινόμενο θεάθηκε στη Λειψία, στις 22 τού Μάρτη τó 1680, καθώς επίσης και στό 'Αμβούργο, στις 03.00, σε ύψος 40 μιλίων πρós τά βορειοανατολικά».

'Ο Τζάκομπ Μπή έγραψε τήν έξης εισαγωγή στό ήμερολόγιό του, στις 20 Δεκέμβρη 1689: «'Ενας κομήτης φάνηκε στις 4.14....πρώτα με τή μορφή ήμισελήνου και πολύ φλογερός, κατόπιν μεταμορφώθηκε σε φλεγόμενο σπαθί και τέλος πέταξε πρós τά δυτικά».

Μιά νύχτα τού Σεπτέμβρη τού 1639, μερικά άτομα παρατήρησαν

ένα παράξενο «μετέωρο», πάνω απ'τό Μπάουντεν Πάρθα, στό Νόρθαμπτονσάιρ τής 'Αγγλίας. Τό πάνω τμήμα τού αντικειμένου έμοιαζε πάρα πολύ με τó γράμμα «W», και από τó κάτω μέρος του κρεμόταν ένα «νήμα» από φώς, μήκους περίπου μιάμισης γυάρδας. 'Ορατό για κάμποση ώρα, θεάθηκε κι από άλλους κατοίκους τών τριγύρω περιοχών.

Πέντε χρόνια αργότερα, τόν Αυγουστο τού 1698, ένα άλλο παράξενο φαινόμενο παρουσιάστηκε πάνω απ'τό Νόρθαμπτονσάιρ και άλλες περιοχές τής 'Αγγλίας. Τό βραδάκι, λίγο μετά τó ήλιοθασίλεμα, μία φλογισμένη σφαίρα, «έκπληκτικής φωτεινότητας», φάνηκε απ'τά δυτικά στόν ούρανó, κινούμενο πρós τά κάτω σε μία λοξή πορεία. 'Εξαφανίστηκε καντά στή γραμμή τού όριζοντα. Μέχρι τώρα αυτό φαίνεται πώς είναι ένα άσυνήθιστο φωτεινό μετέωρο και τίποτε παραπάνω τó αινιγματικό μέρος τής ιστορίας άφορά τήν ούρά του, ένα στενό ποτάμι φλεγόμενου καπνού, μήκους 35 περίπου μοιρών, τó όποιο παρέμεινε. 'Η ούρά αυτή στεκόταν συμπαγής και αδιάσπαστη, μέχρι πού τελικά κρύφτηκε από σύνεφα — πράγμα πού υποδηλώνει, όσο παράξενο κι άν φαίνεται, ότι ό «καπνός» παρέμενε στάσιμος στόν ούρανó.

Τό τελευταίο μας περιστατικό

— απ'τόν 17ο αιώνα μπορεί νά μην ήταν και τó μοναδικό. 'Ισως νά συνέβει τó 1700 (πού είναι ή τελευταία χρονιά τού 17ου αιώνα). 'Η πηγή μας δέν είναι ξεκάθαρη ως πρós αυτό τó σημείο. 'Αλλά, όποτε και νά συνέβει, είτε τó 1699 είτε τó 1700, συνέβει πάνω από τó Χίγκαμ Φέρρερς τού Νόρθαμπτονσάιρ, στις 28 'Ιανουαρίου. Μιά μεγάλη άσίδα φωτός λέγεται ότι έλαμψε έκτυφλωτικά. 'Εμοιαζε μάλλον με άστροπελέκι, θά μπορούσε όμως και νά μην ήταν, γιατί είχε πολύ μεγάλη διάρκεια.

Παρά τίς πολλές όμοιότητες, τά UFO τού 17ου αιώνα φαίνονται διαφορετικά απ'τά σύγχρονα όμοιά τους, από όρισμένες σημαντικές άπόψεις. Λόγου χάρη, τά αντικείμενα πού έβλεπε τότε ό κόσμος δέν αναφέρονται νά είχαν φινιστρίνια, μηχανισμούς προσγείωσης ή σαφώς καθορισμένες μεταλλικές δομές. Δέν βρίσκουμε επίσης άφηγήσεις για πληρώματα, για άνθρωποι ή άλλα τέτοια. Φυσικά, είναι πιθανό νά υπάρχουν πράγματι τέτοιες αναφορές, αλλά νά μην έχουν άκόμα ανακαλυφθεί.

'Εκεί πού τά UFO τού 17ου αιώνα είναι όλόidia, είναι ή φωτεινότητά τους και ή ικανότητά τους ν'άλλάζουν σχήμα. Και υπάρχει επίσης και μία τρίτη όμοιότητα: ό αιώνας μας δέν τά κατανοεί καλύτερα άπό όσο ό 17ος αιώνας.

UFO ΣΤΗ ΠΑΦΟ, συν. από τη σελ. 46

ΗΤΑΝ 3-4 ΦΟΡΕΣ
ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΟ ΑΠΟ ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

'Η γυναίκα τού Φωτίου, Κούλα, ηλικίας 42 χρόνων, εργάζεται σάν καθαρίστρια στό Νηπιαγωγείο τού Μούτταλλου. 'Αφηγείται:

«'Όταν βγήκα έξω τρέχοντας με τόν άντρα μου και τήν κόρη μου και είδα τó στρογγυλό πράγμα στόν ούρανó πού δέν ήταν τó φεγγάρι ξαφνιάστηκα και κτύπησα τήν πόρτα τού διπλανού σπιτιού μας, τής οικογένειας Βάσου 'Ιακώβου για νά τó δούν κι άλλοι εκτός άπό μάς. Γιατί μετά δέν θά μάς πίστευαν και θά μάς βγάζανε τρελούς. 'Ετσι μαζί μας τó είδαν κι άλλοι. Μαζί με τόν 'Ιακώβου βγήκε ή γυναίκα του, ή αδελφή του και ή άνεψιά του».

'Η κόρη τού Φωτίου, Φανούλα, 25 χρόνων φοιτήτρια τής Φιλολογίας στό Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης λέει ότι δέν ήταν τó φεγγάρι. «'Ηταν πολύ πιό

μεγάλο, 3-4 φορές μεγαλύτερο και είχε τρία φωτάκια άναμμένα πολύ λαμπερά. 'Εγώ δέν πιστεύω σ' αυτά τά πράγματα ούτε διαβάζω σε βιβλία, περιοδικά και έφημερίδες για άγνωστα αντικείμενα και ιπτάμενους δισκούς. 'Αλλά τó είδα μαζί με τούς άλλους. Δέν ξέρω τί νά πώ, δέν ξέρω τί είναι».

'Η οικογένεια τού Φωτίου είναι προσφυγική. Κατοικούσαν στό χωριό Καλογραία τής έπαρχίας Κερήνειας.

Και ή οικογένεια τού 'Ιακώβου είναι προσφυγική — από τήν 'Αμμόχωστο. Μένει σε σπίτι Τουρκοκυπριακής ιδιοκτησίας, όπως κι ή οικογένεια Φωτίου στην όδό Σταδίου 12 στό Μούτταλλο. 'Ο 'Ιακώβου είναι 30 χρόνων κι εργάζεται σάν οδηγός στό Συσκευαστήριο τού Συνεργατισμού στό 'Ανατολικό. 'Η γυναίκα του Μαρούλα 27 χρόνων, δουλεύει σάν ράπτρια στην Πάφο. 'Εχουν δυό παιδιά τó Δημητράκη 8 χρόνων και τόν 'Αντρέα 3 χρόνων. 'Επιβεβαιώνοντας τίς μαρτυρίες τών άλλων λέει ό 'Ιακώβου:

«'Είμασταν με τή γυναίκα μου στό

χώλλ τού σπιτιού και βλέπαμε τηλεόραση όταν ξαφνικά άκούστηκαν στην πόρτα μας δυνατά κτυπήματα κι άκούσαμε τή γειτόνισά μας, τήν κυρία Κούλα νά φωνάζει: "Έλάτε νά δείτε, έλάτε νά δείτε". Βγήκα με τή γυναίκα μου και μαζί με άλλους γείτονες κοιτάξαμε πρós τή μεριά τής θάλασσας πρós τά εκεί πού είναι οι Τάφοι τών Βασιλέων. Μόλις προλάβαμε και είδαμε αυτό τó μεγάλο φωτεινό πράγμα. 'Απ' τά μάτια μας χάθηκε ξαφνικά».

Αυτές είναι οι δυό τελευταίες έμφανίσεις UFO στην Πάφο πού έχουν αναφερθεί. Δέν μπορούν θέβαια νά χαρακτηρισθούν και οι δυό σάν στενές έπαφές — εκτός από τήν περίπτωση τού 'Αμπελίτη πού κατατάσσεται στις στενές έπαφές πρώτου τύπου — αλλά έχουν τó έξης χαρακτηριστικό, σε αντίθεση με άλλες πού παρατηρήθηκαν στη Πάφο: 'Αποκαλύπτουν λεπτομέρειες τών UFO, όπως ταχύτητες, έναλλαγή φωτισμών «παράθυρα», «τροχούς» και ζώνες.